

THEATRE FACULTY

JANÁČEK ACADEMY OF MUSIC AND PERFORMING ARTS IN BRNO

SETKÁNÍ/ENCOUNTER

2010 SETKÁNÍ
ENCOUNTER

2014 ENCOUNTER

2010 – 2014

XX

XXI

XXII

XXIII

XXIV

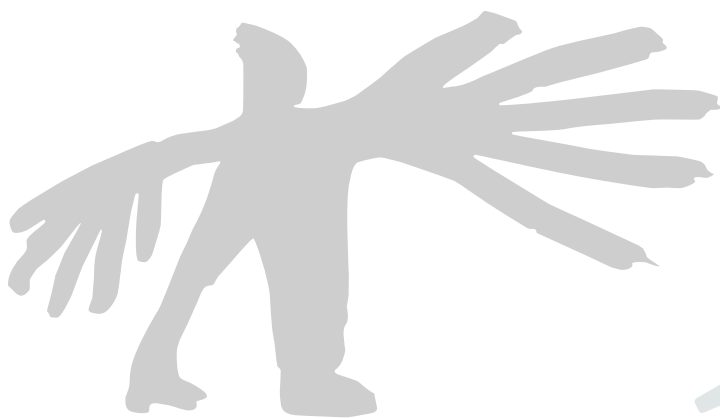

SETKÁNÍ/ENCOUNTER

2010–2014

2010 2011 2012 2013 2014

SĚTKÁNÍ / E

2010 – 2014

THE INTERNATIONAL FESTIVAL OF THEATRE SCHOOLS
MEZINÁRODNÍ FESTIVAL DIVADELNÍCH ŠKOL

THEATRE FACULTY

JANÁČEK ACADEMY OF MUSIC AND PERFORMING ARTS IN BRNO

DIVADELNÍ FAKULTA

JANÁČKOVY AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V BRNĚ

BRNO 2015

SETKÁNÍ/ENCOUNTER

ENCOUNTER

We would like to thank our sponsors for their long-time support:

Děkujeme našim sponzorům za dlouholetou podporu:

Copyright © Authors of the entries / Autoři příspěvků, JAMU's Theatre Faculty / Divadelní fakulta JAMU, 2015
Photos © Jean-Louis Fernandez – ENSATT, Marek Hlavica, Pavel Nesvadba, Iveta Ryšavá, Klára Urbášková, Archivy
Národního divadla Brno a Centra experimentálního divadla, Fond umělecké dokumentace JAMU
Cover & Graphics © Pavel Křepela
English translation © Ivan Kolman

ISBN 978-80-7460-077-7

CONTENT

OBSAH

Petr Oslzlý: **To Remain an Open Form** [**Zůstat otevřeným tvarem**] / 6

Zbyněk Srba: **A Binding Tradition** [**Tradice, která zavazuje**] / 8

György Varga: **A Unique ENCOUNTER** [**Jedinečné SETKÁNÍ**] / 10

Changes of the Festival [**Proměny festivalu**] / 12

The Changes of the Festival Award Marta [**Proměny festivalové ceny MARTA**] / 33

Changes of the Festival Magazine [**Proměny festivalového časopisu**] / 35

Participating Schools (1991–2014) [**Zúčastněné školy (1991–2014)**] / 38

Theatre Facilities [**Divadelní prostory**] / 44

Marta Theatre Studio [**Divadelní studio Marta**] / 44

Theatre on Orlí Street — JAMU's Music-Theatre Laboratory

[**Divadlo na Orlí — Hudebně-dramatická laboratoř JAMU**] / 47

Centre for Experimental Theatre [**Centrum experimentálního divadla**] / 50

Theatre Goose on a String [**Divadlo Husa na provázku**] / 51

HaDivadlo [**HaDivadlo**] / 54

Reduta Theatre [**Divadlo Reduta**] / 57

Bolek Polívka's Theatre [**Divadlo Bolka Polívky**] / 60

The Theatre Faculty of the Janáček Academy of Music and Performing Arts in Brno

[**Divadelní fakulta Janáčkovy akademie múzických umění v Brně**] / 64

Brief History of the Janáček Academy of Music and Performing Arts in Brno

[**Stručná historie Janáčkovy akademie múzických umění v Brně**] / 70

The Festival Today [**Dnešní podoba festivalu**] / 76

Productions / Schools / Awards 2010–2014 [**Inscenace / školy / ocenění 2010–2014**] / 79

2010 [**XX SETKÁNÍ/ENCOUNTER**] / 80

2011 [**XXI SETKÁNÍ/ENCOUNTER**] / 96

2012 [**XXII SETKÁNÍ/ENCOUNTER**] / 112

2013 [**XXIII SETKÁNÍ/ENCOUNTER**] / 126

2014 [**XXIV SETKÁNÍ/ENCOUNTER**] / 142

TO REMAIN AN OPEN FORM ZŮSTAT OTEVŘENÝM TVAREM

Petr Oslzlý

Director of the festival SETKÁNÍ/ENCOUNTER
Ředitel festivalu SETKÁNÍ/ENCOUNTER

Looking back to the previous five years of the international festival of theatre schools SETKÁNÍ/ENCOUNTER, it is important to bear in mind the fact that this event took place for the 21st to 25th time. In the book published in 2010 we stated that it had become an important European festival of its kind, that its organization model was created and developed and that schools from most of European countries and also from other continents participated in this festival. Thus in the following five years our festival was able to follow the time-tested tradition which had been created during the previous twenty years.

However, a theatre festival presenting the work of theatre school students who are in the last years of their studies and whose creative energy is aimed at the future, cannot freeze in one form and the development of previous tradition, no matter how well it is devised. It must remain in its essence an open form which does not resist new attempts searching for its unique form every year. Above all it is unique, since every year its programme consists of productions created by young people before the end of their studies and their entering the world of professional theatre life. Moreover, the group of our students who organize the festival changes every year.

The SETKÁNÍ/ENCOUNTER festival is programmed to become the meeting of theatre schools and their specific methods how to teach theatre art, which shows the face and tradition of theatre environment of the countries and national cultures of these schools. Therefore, we intend progressively to present schools from various countries in Europe and the world so that the range of each festival creates a map of European and world theatre education. In this sense “the map” of our festival in the last five years has been enriched by the participation of schools

Ohlížíme-li se po uplynulých pěti ročnících mezinárodního festivalu divadelních škol SETKÁNÍ/ENCOUNTER, je důležité uvědomit si skutečnost, že jde o jedenadvacátou až pětadvacátou realizaci této akce. V publikaci vydané v roce 2010 jsme mohli konstatovat, že se za tuto dobu své existence stal významným evropským festivalem svého druhu, že si vytvořil a propracoval svůj organizační model a že se jej zúčastnily školy z většiny evropských zemí i několik škol z jiných kontinentů. V následujících pěti letech tedy náš festival mohl navazovat na osvědčenou, v průběhu dvaceti let vytvořenou tradici.

Avšak divadelní festival představující tvorbu studentů divadelních škol, kteří jsou v nejvyšších ročnících – a jejichž tvůrčí energie je tedy upřena do budoucna –, nemůže ustrnout v jednom, třeba sebelépe koncipovaném tvaru a rozvíjení dosavadní tradice. Ze své vlastní podstaty musí zůstat tvarem otevřeným, který se v rámci daných pravidel nebrání novým pokusům a pro každý rok hledá svou jedinečnou podobu. Jedinečný je především v tom, že každý rok se jeho program skládá z představení, která vytvářejí mladí lidé před zakončením svých studií a vstupem do profesionálního divadelního života, a také že se obměňuje každoročně skupina studentek a studentů naší fakulty, jimiž je festival organizován.

Festival SETKÁNÍ/ENCOUNTER je programován tak, aby byl setkáním divadelních škol a jejich specifických metod, jak učit divadelnímu umění, v nichž se nesporně projevuje tvář a tradice divadelního prostředí jednotlivých zemí a národních kultur, z nichž tyto školy pocházejí. Máme proto ambice postupně na našem festivalu představovat školy z různých zemí Evropy i světa tak, aby spektrum jednotlivých ročníků vytvářelo jakousi mapu evropského i světového divadelního školství. V tomto smyslu „mapu“ našeho festivalu za posledních pět let obohatila účast škol z Íránu, Filipín,

▼ The Director of the Festival Petr Oslzly | Ředitel festivalu Petr Oslzly ▼

from Iran, the Philippines, South Korea, Colombia, Turkey, China, Kazakhstan and Mexico. Their theatre work has encountered the productions of traditional participants that include not only Czech theatre schools – in Prague and Brno – and in Bratislava, which is close to us due to the tradition of our former common state, but also a wide range of schools from Poland, Germany, Austria, Hungary, Britain, Bulgaria and Scandinavia. In the last five years, new schools from France and Italy have participated, as well as Russian schools and schools flying over from South Africa, the United States, Canada and others that come regularly, albeit in longer intervals.

This book can encapture the rich dramaturgy (from classic works to students' newly-devised attempts), the variety of forms (from traditional drama to various types of "postdramatic" productions) and expressions (actors, directors, stage designers, script-writers) of the last five years simply through the list of facts, as detailed as possible, and remember the productions through a limited selection of photos. We believe that it will contribute to preserving the memory of unique productions, actors' and directors' remarkable artistic performances, meetings of young talented people, rising personalities that are embarking on their future in theatre, the encounter of artistic and life plans and hopes that come into being in a traditionally limited but entirely unique form during the five days of the annual international festival of theatre schools SETKÁNÍ/ENCOUNTER.

Jižní Koreje, Kolumbie, Turecko, Čína, Kazachstánu a Mexika. Jejich divadelní tvorba se zde setkala s představeními již tradičních účastníků, k nimž samozřejmě patří obě české divadelní školy – pražská i naše brněnská – i tradicí bývalého společného státu nám nejbližší škola bratislavská, ale také plejáda polských, německých a rakouských škol, školy maďarské, britské, bulharské, rumunské, skandinávské a v posledních pěti letech nově i školy francouzské a italské a samozřejmě pravidelně téměř každoročně se vracející školy ruské a také pravidelně, i když ve větších časových odstupech, „přilétající“ školy z Jihoafrické republiky, Spojených států amerických, Kanady a další.

Bohatost dramaturgickou (od klasiky až po zcela nové student-ské autorské pokusy), různorodost tvarovou (od tradiční činohry až po různé typy „postdramatických“ performancí) i výrazovou (hereckou, režijní, scénografickou, scenáristickou,...) uplynulých pěti ročníků může tato publikace zachytit pouze co nejpodrobnějším soupisem faktů a obrazově připomenout pomocí limitovaného výběru fotografií. Věříme, že i tak přispěje k zachování paměti na jedinečná představení, na pozoruhodné herecké i režisérské umělecké výkony, na setkání mladých talentů, rodících se osobností vstupujících do své divadelní budoucnosti, na setkání uměleckých i životních plánů a nadějí, jimiž každoročně během pěti dnů svého konání Mezinárodní festival divadelních škol SETKÁNÍ/ENCOUNTER ožívá v tradičně ohraničeném, ale vždy znovu v naprosto jedinečném tvaru.

A BINDING TRADITION TRADICE, KTERÁ ZAVAZUJE

Zbyněk Srba

Dean of JAMU's Theatre Faculty
Děkan Divadelní fakulty JAMU

Dear Colleagues and Friends,

You are just opening a book which documents the last five years of the hard-to-believe quarter century of the international festival of theatre schools SETKÁNÍ/ENCOUNTER, the annual friendly meeting of young theatre students and their teachers from many countries of the world.

The Janáček Academy of Music and Performing Arts in Brno was founded in 1947. It bears the name of the outstanding and world-famous composer Leoš Janáček, whose music has been enchanting perceptive listeners of all generations until today. He was a competent experimenter and also a temperamental theatre person with great visions that exceeded his time. Janáček's brilliant music together with his exceptional theatre intuition which penetrates all his opera works (and which can be traced in his genuinely musical works) have inspired a number of excellent contemporary productions of his works. They will undoubtedly incite new and original interpretations. That is indeed a binding living tradition.

About 380 students prepare themselves for their profession at the Theatre Faculty every year. JAMU belongs to university-level institutions, it is accredited for all the three levels of higher education i.e. bachelor's, master's and PhD. Our faculty prepares drama and musical actors, directors, dramaturges, stage designers. Furthermore, it also offers courses in Radio and TV Dramaturgy and Scriptwriting, Theatre Management and Stage Technologies, Drama in Education, Dance Pedagogy and Audiovisual Creation. Unconventional and quite exceptional fields include Physical Theatre and Drama Education for the

Vážení kolegové, milí přátelé,

právě otevíráte publikaci, která dokumentuje posledních pět let sotva uvěřitelného čtvrtstoletí Mezinárodního festivalu divadelních škol SETKÁNÍ/ENCOUNTER, tohoto každoročního přátelského setkávání mladých divadelníků a jejich pedagogů z mnoha zemí světa.

Janáčkova akademie múzických umění v Brně byla založena v roce 1947. Nese jméno vynikajícího a celosvětově proslulého hudebního skladatele Leoše Janáčka, jehož hudba dodnes okouzluje vnímavé posluchače všech generací. Byl výsostným experimentátorem a prokazatelně také bytostným divadelníkem s velkými vizemi, přesahujícími jeho dobu. Geniální Janáčkovu hudbu ve spojení s mimořádnou divadelní intuící, kterou jsou prodchnuta všechna jeho operní díla (a kterou lze vystopovat i v jeho ryze hudební tvorbě), vede dnes k řadě znamenitých současných inscenací jeho děl a nepochybně bude i v budoucnosti provokovat k novým a neotřelým interpretacím. To je vskutku živá tradice, která zavazuje.

Na Divadelní fakultě se každoročně připravuje na svoji profesi přibližně 380 studentů. JAMU patří mezi univerzitní školy, má akreditovány všechny tři stupně vysokoškolského studia, tedy bakalářský, magisterský i doktorský. Naše fakulta připravuje herce činoherní i muzikálové, režiséry, dramaturgy, scénografy. Dále se zde vyučuje rozhlasová a televizní dramaturgie a scenáristika, divadelní manažerství a jevištní technologie, dramatická výchova, taneční pedagogika, audiovizuální tvorba. Netradičními a zcela mimořádnými obory jsou klaunská scénická a filmová tvorba a dramatická výchova pro Neslyšící. Nově vznikly obory

▼ Zbyněk Srba at the festival's opening ceremony (2014) | Zbyněk Srba při zahajování festivalu (2014) ▼

Deaf. The fields of the Light Design and Dance and Movement Theatre and Education have been newly created. The faculty also organizes important international symposia and seminars, lifelong learning courses and it is involved in research and publication activities.

We are looking forward to several precious days of meeting each other in encounters and friendly confrontations of various creative methods. The projects will surely provoke much polemics and inspirations. Let's wish great openness and sense of play, fantasy and experimentation for this year's 25th SETKÁNÍ/ENCOUNTER festival, along with all the effort we make for theatre; let's follow Janáček in his courage, liberty and originality and let's wish the same to young theatre.

And as for this book which maps the last fifth of our genuine student SETKÁNÍ/ENCOUNTER festivals, I hope with all my heart that many more books follow in future five-year periods.

světelného designu a tanečního a pohybového divadla a výchovy. Fakulta rovněž pořádá významná mezinárodní symposia a semináře, kurzy celoživotního vzdělávání, realizuje bohatou výzkumnou i publikační činnost.

Čeká nás několik vzácných dnů společného setkávání, přátelské konfrontace rozličných tvůrčích postupů – a jednotlivé projekty jistě vyprovokují četné vzájemné polemiky i inspirace. Přejme společně letošnímu pětadvacátému ročníku festivalu SETKÁNÍ/ENCOUNTER a všemu společnému divadelnímu usilování a konání především velkou otevřenost a smysl pro hru, fantazii i experiment; hledejme a přejme mladému divadlu společně s Janáčkem odvahu, svobodu i originalitu.

A této publikaci, která mapuje poslední pětinu čtvrtstoleté existence našeho ryze studentského festivalu SETKÁNÍ/ENCOUNTER, ze srdce přeji, aby měla v dalších pětiletých obdobích ještě četné následovníky.

A UNIQUE ENCOUNTER JEDINEČNÉ SETKÁNÍ

György Varga

Deputy Executive Director of the International Visegrad Fund
Zástupce výkonné ředitelky Mezinárodního visegradského fondu

Dear friends,

I am supposed to write something festive and official for an annual publication of the SETKÁNÍ/ENCOUNTER festival.

However, let me be rather personal not only because the reflection of artistic productions is purely a personal matter, but also because it is connected with the Czech environment and Czech culture, an important part of which is formed by theatre.

I was in my 20s when I opted for Czech studies. During my studies I had the chance to spend three semesters in Prague. "Studies" in the 1970s at the Faculty of Arts at Charles University were likely to discourage a slightly-nonconformist young man from the arts, but I did not give up. Instead of lectures I visited theatres, exhibitions, concerts and also pubs. Czech theatre – especially the theatres of "small forms" – including DAMU's Disk theatre fascinated me from the very beginning. Not only because they presented a new aesthetic horizon for a young Hungarian student of Czech studies, but also because I knew that especially the stages of small theatres present something from Czech culture which was not possible to see in the society during the Normalization period.

At the end of my studies, I decided to write my thesis about Czech theatre. During my last semester in Prague, I used to sit in the library of the Theatre Institute nearly every day. I used to go there almost as if it was my job. Not only did people from the institute tolerate me, but they willingly helped me.

Later I was in contact with Czech theatre also as a translator. I translated plays and occasionally I interpreted for visiting directors in Hungarian theatres.

Vážení přátelé,

měl bych napsat něco slavnostně-oficiálního pro výroční publikaci festivalu SETKÁNÍ/ENCOUNTER.

Dovolte mi ale, abych byl spíše osobní. Nejen kvůli tomu, že reflexe umělecké produkce je ryze osobní záležitost. Spíše jde o to, že celá moje životní dráha různými způsoby souvisí s českými realitami, českou kulturou, jejíž velmi významnou část tvoří divadlo.

Bylo mi přes dvacet, když jsem se rozhodl pro studium bohemistiky. Během studia jsem měl možnost tři semestry strávit v Praze. „Studium“ v sedmdesátých letech na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy spíš mohlo trochu nekonformního mladíka odradit od humanitních věd, ale já jsem se nevzdal. Místo přednášek jsem navštěvoval divadla, výstavy, koncerty a také hospody. České divadlo – hlavně divadla tzv. malých forem, mezi nimi také divadlo DAMU Disk – mě od začátku okouzlo. Nejen proto, že pro začínajícího maďarského bohemistu představovalo nový estetický obzor, ale i proto, že jsem věděl, že jeviště těch, především malých divadel ukazují něco z české kultury, co v normalizované společnosti vůbec nebylo možné vidět.

Rozhodl jsem se potom na konci svého studia napsat svou diplomovou práci o českém divadle. Během posledního semestru v Praze jsem skoro každý den seděl v knihovně Divadelního ústavu, chodil jsem tam skoro jako do zaměstnání. Lidé z ústavu nejenže mě tam strpěli, ale velmi ochotně mi pomáhali.

Později jako překladatel jsem taky byl v pracovním kontaktu s českým divadlem. Překládal jsem hry a sem tam jsem tlumočil hostujícím režisérům v maďarských divadlech.

▼ Deputy Executive Director of the International Visegrad Fund György Varga | Zástupce výkonné ředitelky Mezinárodního visegradského fondu György Varga ▼

After 1989 – after the changes in our countries – I held various diplomatic posts but I continued translating Czech plays and remained in vital touch with the Czech theatre environment.

Therefore I was very pleased when I received an invitation to the Sponsors party of the SETKÁNÍ/ENCOUNTER festival in March 2014. As soon as I arrived at the Marta Theatre Studio, I immediately felt at home. There were old friends, e.g. Ivo Krobot and Petr Oslzlý and I saw a wonderful performance of Hrabal Cabaret (I translated Hrabal's texts – prose, theatre adaptations and one script; Ivo actually directed my translation of the theatre version of the book *I Served the King of England* in Nyíregyháze in the late 1980s.)

And then in April I had the chance to see several productions at the festival itself. They all had a very high standard and at the same time I was enchanted by the atmosphere of the entire festival.

Since the beginning of 2014 I have been working at the International Visegrad Fund. I am very happy that since 2005 it has been possible for the International Visegrad Fund to support this unique encounter of young theatre people, reviewers and teachers quite significantly. I believe that this support has been deserved and will be provided also in future.

On behalf of the International Visegrad Fund and myself, I wish success and many other SETKÁNÍ/ENCOUNTER festivals in the future!

Po roce 1989 – po změnách v našich zemích – jsem zastával různé diplomatické funkce, ale české hry jsem překládal dále a zůstal jsem v živém kontaktu s českým divadelním světem.

Proto mě moc potěšilo, když jsem obdržel pozvánku na Sponzorský večírek festivalu SETKÁNÍ/ENCOUNTER v březnu 2014. Jakmile jsem dorazil do Divadelního studia Marta, okamžitě jsem se cítil doma. Byli tady staří přátelé jako Ivo Krobot a Petr Oslzlý, viděl jsem výborné představení *Kabaret Hrabal*. (Hrabalovy texty – prózy, divadelní adaptace a jeden scénář – jsem překládal, a dokonce můj překlad divadelní verze *Obsluhoval jsem anglického krále* právě Ivo režíroval v Nyíregyháze na konci osmdesátých let.)

No a potom přišel duben a měl jsem možnost zhlédnout několik představení na samotném festivalu. Všechna měla vysokou úroveň a současně mě okouzila atmosféra celého festivalu.

Od začátku roku 2014 působím v Mezinárodním visegradském fondu. Mám velkou radost, že Mezinárodní visegradský fond od roku 2005 může poměrně významným způsobem podporovat toto jedinečné setkání mladých divadelníků, kritiků a pedagogů. Věřím, že tato podpora byla velmi zasloužená a bude poskytována také v budoucnosti.

Přeji jménem Mezinárodního visegradského fondu a jménem svým hodně úspěchů a mnoho dalších ročníků festivalu SETKÁNÍ/ENCOUNTER!

CHANGES OF THE FESTIVAL PROMĚNY FESTIVALU

The Festival SETKÁNÍ/ENCOUNTER is undoubtedly considered one of the most important events in the life of the Theatre Faculty of JAMU. A number of students – especially those who study theatre management – devote time to its preparation all the year round. As the time of the festival approaches, “the festival fever” gradually grips more and more students until festival week when the whole school is upside down. However, behind all this creative chaos there is a firm organizational structure, a precise hierarchical system that has developed as the festival has changed from a meeting of friends to an international encounter.

Mezinárodní festival divadelních škol SETKÁNÍ/ENCOUNTER dnes bezesporu patří mezi nejpodstatnější události života Divadelní fakulty JAMU. Zejména mezi studenty divadelního manažerství jsou taci, které zaměstnává téměř celoročně. A s blížícím se termínem konání festivalová horečka postupně zachvacuje další a další studenty, až nakonec na jeden týden úplně převrátí zaběhnutý chod školy. Za vším tím tvořivým chaosem a neopakovatelnou atmosférou setkávání je však pevná organizační struktura, přesně hierarchizovaný systém, který se vyvíjel ruku v ruce s tím, jak se sám festival měnil z přátelského setkávání v mezinárodní setkávání.

1991

Everything started innocently. In **1991** JAMU's Theatre Faculty opened with great glory the newly reconstructed Theatre Studio Marta. In the spring of that year the new theatre, still with the smell of freshness, was packed. There were performances of the students of both the Theatre and Music Faculties, concerts, plays. Also friends and former students were among the participants. Also invited were the theatre schools from Prague and Bratislava – Czechoslovakia being in existence at that time. That was the first, not international, rather improvised festival Encounter, that lasted for three days. There were no prizes, no official discussions – Marta simply experienced a mutual encounter.

Všechno začalo vlastně nevinně – v roce **1991** Divadelní fakulta JAMU za velké slávy otvírala nově zrekonstruované Divadelní studio Marta. A tak na jaře onoho roku novotou vonící divadlo praskalo ve švech. Vystupovali studenti Divadelní i Hudební fakulty, koncertovalo se, hrálo se, zúčastnili se i přátelé a bývalí studenti. A mimo jiné byly pozvány i obě spřátelené divadelní školy, pražská a bratislavská, z tehdy ještě jednotného Československa. To byl první, třídní, ještě ne mezinárodní a poněkud improvizovaný ročník festivalu Setkání. Nerozdávaly se žádné ceny, nevedly se žádné oficiální diskuse – ale Marta žila vzájemným setkáváním.

CHANGES OF THE FESTIVAL
PROMĚNY FESTIVALU

▼ The logo of the first festival in 1991 | Logo prvního festivalu (1991) ▼

1992

In **1992** the festival was given its present name: SETKÁNÍ/ ENCOUNTER and there were also the first guests from abroad – the Polish Theatre School from Lodz. And not only that. For the first time the international jury which consisted of students, teachers and professional critics, awarded prizes. As with the Oscars ceremony all the creative professions involved in the student theatre performances were presented with awards.

V roce **1992** už získal festival svůj dnešní název SETKÁNÍ/ ENCOUNTER a také první hosty zahraniční – polskou divadelní školu z Lodže. A nejen to, poprvé byla mezinárodní porotou složenou ze studentů a pedagogů škol i profesionálních kritiků udělována ocenění – téměř v „oscarovském“ duchu byly postupně oceněny všechny tvůrčí profese představených studentských divadelních pokusů.

1993

In **1993** the number of foreign guests increased considerably and the festival really became an international event. The awards also changed. The Festival received support from the City of Brno and the Award of the Mayor of Brno was presented for the first time. There was also the Audience Award, based on the audience's vote. Last but not least the awards received a new form – a statuette

V roce **1993** podstatně přibylo zahraničních hostů a festival se tak stal skutečně mezinárodní událostí. Proměnily se i ceny. Festival získal záštitu města Brna a také byla poprvé udělena Cena primátora města Brna. Vznikla též cena divácká, udělená na základě hlasování publika. A především získaly ceny svou výtvarnou podobu – sošku Marty, kterou společně vytvořili studenti

▼ The festival audience in 1996 | Festivalové publikum v roce 1996 ▼

▼ Maxim Gorky: *The Last Ones* [*Poslední*] — Moscow (1997) ▼

of Marta created by students of stage design, Kateřina Bláhová and Petr Soušek. Witnesses claim that the third festival also had its own student magazine – unfortunately only one issue with a symbolic name *Theatro Mundi* has been preserved.

scénografie Kateřina Bláhová a Petr Soušek. Pamětníci tvrdí, že třetí ročník festivalu měl i svůj studentský časopis – zub času nám však zachoval pouze jediné číslo, nese symbolický název *Theatro Mundi*.

1994

In **1994** the festival was extended to four days due to the number of registered participants. Thus it slowly became a small theatre marathon. Almost all the free time was dedicated to discussions about performances. The teachers and also the students were among the participants. There were interesting exchanges of ideas but mainly only among the teachers of various schools. The choice of the performances to be presented still remained in the hands of the invited schools.

Vzhledem k počtu přihlášených inscenací byl v roce **1994** festival prodloužen na čtyři dny a pomalu, ale jistě se proměnil v malý divadelní maratón. Téměř veškeré volné chvíle byly totiž vyplněny diskusemi k inscenacím – účastnili se jich pedagogové i studenti, často na nich docházelo k zajímavým konfrontacím, zatím však zejména mezi profesory jednotlivých škol. Výběr prezentovaných inscenací zůstával zatím zcela v rukou pozvaných škol.

1995

In **1995** the most important novelty was the introduction of workshops. *“We do not want to make ‘shop windows’ of art schools, it is important for the students to see also the process of the performance creation itself”* said the director of the festival Petr Oslzlý and the Dean of the Theatre Faculty Josef Kovalčuk. This resulted from a logical demand heard many times during the discussions at the previous festival: the festival of theatre schools should not present only the results and perfect, professionally presented performances – it should be also the place of presentation and confrontation of various schools’ methods of work. Thus local teachers of the first year of acting presented their teaching method with their students within these workshops (The Primice Workshop). DAMU’s students presented extracts from their lessons of “speech act and elocution”. The department of the non-verbal theatre of HAMU presented results of one-semester cooperation with the Film School in Zlín – these were actually completed short films, which met an enthusiastic response on the part of the audience.

V roce **1995** byly nejdůležitější novinkou dílny. *„Nechceme dělat pouze ‚výkladní skříně‘ uměleckých škol, pro studenty je důležité vidět také vlastní proces vzniku představení,“* řekli k tomu ředitel festivalu Petr Oslzlý a děkan Divadelní fakulty JAMU Josef Kovalčuk. Vycházelo to z logického požadavku, který mnohokrát zazněl během diskusí předcházejícího ročníku, aby na festivalu divadelních škol byly spíše než výsledky a dokonale hotové, profesionálně odvedené inscenace prezentovány a konfrontovány metody práce jednotlivých škol. V rámci dílen tak svou výukovou metodu prezentovali místní pedagogové prvního ročníku herectví se svými studenty (Dílňa Primice). Studenti DAMU předvedli ukázky z práce v hodinách „řečového jednání a přednesu“. Katedra nonverbálního divadla HAMU předvedla výsledky semestrální spolupráce se zlínskou Filmovou školou – šlo vlastně o hotové krátké filmy, které vzbudily velký ohlas publika a vzápětí přinesly otázku: I takto mají vypadat „dílny“? Bezesporu nejinspirativnější dílnou byla

▼ The meeting of the teachers from the participating schools (2010) | Setkání pedagogů zúčastněných škol (2010) ▼

▼ Maria Irene Fornes: *Mud [Bahno]* — Tel Aviv (2003) ▼

It also raised the question: “Should workshops look like this?” Undoubtedly the most inspirational workshop was a two-hour lesson called “Feeling the form and the whole”, in which David Zinder, a teacher at the Theatre Faculty in Tel Aviv, presented the use of Michael Chekhov’s methods for movement education for actors with a group of Czech and Israeli actors.

That year there were some changes in the awards, the predetermined structure, which would have to be observed, was dropped, the competitive character of the festival disappeared. It had never really been a competition in the true sense of the word and it could not have been because of its nature. Therefore the awards should be pointing to “inspirational performances” and should be presented by a student jury (composed only of students of theatre studies, i.e. future critics, in contrast to the previous years when the jury had been formed by professional critics, school representatives and students). Also the Audience Award was cancelled.

dvouhodinová ukázková lekce nazvaná „Cítění formy a celku“, ve které David Zinder, pedagog telavivské divadelní fakulty, předváděl se smíšenou skupinou českých a izraelských herců využití metod Michaila Čechova při pohybové výchově herců. V tomto roce se částečně proměnily i ceny, byla opuštěna předem rozvržená struktura, kterou by bylo třeba naplňovat, zmizel „soutěžní“ charakter festivalu, který samozřejmě v pravém slova smyslu nikdy soutěžní nebyl a ze své podstaty ani být nemohl. Nadále proto měly ceny hlavně upozorňovat na „inspirativní výkony“, udělovat je měla výhradně studentská porota (složená na rozdíl od minulých ročníků – kdy míchala profesionální kritiky, zástupce škol a studenty – pouze ze studentů teatrologie, tedy kritiků budoucích) a byla zrušena i cena divácká.

1996

In **1996** the number of performances did not change but the number of workshops increased enormously. At these workshops various things were presented, e.g. movement and acting exercises – workshop “Voice and Body in Soul” led by Ida Kellar and her international team. During the workshops we could even see completed performances – Martin Čičvák’s semestral direction work of *Tartuffe* and the result of the international cooperation of JAMU’s Theatre Faculty and Dartington School of Arts: a performance of Strindberg’s *Miss Julie*. The programme of the festival was overfilled and it was almost impossible to manage everything but surely nobody was bored. This year showed the necessity of defining the contents of workshops and at the same time to find possibilities to present even small attempts, students’ semestral work, that are of a great interest among the experts in the audience from other theatre schools. And that was the start of the future off-programme.

V roce **1996** se nezměnil počet festivalových inscenací, ale závratným způsobem se rozrostly dílny – v jejich rámci se prezentovaly velmi rozličné věci. Např. pohybová a herecká cvičení – dílna „Voice and Body in Soul“ vedená Idou Kellarovou a jejím mezinárodním týmem. V rámci dílen jsme mohli vidět i hotovou inscenaci – semestrální režijní práci Martina Čičváka *Tartuffe* nebo výsledek mezinárodní spolupráce Divadelní fakulty JAMU s Dartington School of Arts – společnou inscenaci Strindbergovy *Slečny Julie*. Festivalový program byl přeplněný, jen těžko bylo možno stihnout všechno, ale určitě se nikdo nenudil. V tomto roce se ukázala nezbytná nutnost přesnějším způsobem definovat obsah dílen a zároveň najít možnosti, jak prezentovat i menší pokusy, semestrální studentské práce, o které je mezi odborným publikem z ostatních divadelních škol velký zájem. Tady někde jsou zárodky budoucího off-programu.

▼ Petr Oslzlý, Zbyněk Srba and Ivo Medek (JAMU's Rector) before the closing ceremony (2012) | Petr Oslzlý, Zbyněk Srba a Ivo Medek (rektor JAMU) před závěrečným ceremoniałem (2012) ▲

▼ The audience's ovation after the festival production (2010) | Divácké ovace po festivalovém představení (2010) ▼

1997

In **1997**, on the occasion of the 50th anniversary of JAMU's foundation the festival was prolonged to five days. The programme was a little less packed and it still abounded in interesting events. Again there were several workshops – this time dedicated only to samples of methods of acting at different schools. It was written in the festival programme: *“The aim of the workshops is first of all the presentation of results of work done during the semester or in one of the courses.”* Thus Petr Váša showed what his 3rd year students had created, the composer Martin Dohnal presented an open lesson of music improvisation, and Professor Ivan Vyskočil led another workshop of dialogic acting. *“We do not want this festival to become a competition, its real time is spent in the everyday process of studying. The aim of the show is the lively exchange of methods*

V roce 1997 se při příležitosti oslav 50. výročí založení JAMU festival prodloužil na pět dní – program byl jen o něco méně přeplněný a stále překypoval zajímavými událostmi. Opět se konalo několik dílen, tentokrát vyhrazených pouze a jen ukázkám metod herecké práce různých škol. „Smyslem dílen je především prezentace výsledků práce realizované v průběhu semestru nebo v některém z kurzů,“ čteme ve festivalovém programu. Petr Váša tak ukázal, co pod jeho vedením vytvořili studenti 3. ročníku herectví, skladatel Martin Dohnal předvedl formou otevřené hodiny lekci hudební improvizace, proběhla dílna dialogického jednání vedená prof. Ivanem Vyskočilem. „Nechceme z tohoto festivalu dělat soutěž, jeho skutečný čas se odehrává v každodenním procesu studia. Cílem přehlídky je živá výměna metod

of various theatre schools, creative confrontation of different theatre opinions, new views and alternatives,” said the director of the festival, Petr Oslzly. However, except for the students of the Ernst Busch Hochschule in Berlin, who performed several scenes from Brecht's *Baal*, students in all other performances attempted to present a complete professional form.

jednotlivých divadelních škol, tvůrčí konfrontace jednotlivých divadelních názorů, nových pohledů a alternativ,” konstatoval ředitel festivalu Petr Oslzly. Přesto však, vyjma studenty berlínské Ernst Busch Hochschule, kteří předvedli několik jednotlivých scén z Brechtova *Baala*, měly všechny ostatní inscenace rozměr studentských pokusů o hotový profesionální tvar.

1998

The year **1998** was a turning point in many ways. The festival's MARTA award received its statutes and also the form of the jury changed. While for the three previous years its members had been exclusively college students, from this year on it has consisted of students of theatre arts and theatre professionals. The theme of the festival was announced too: "Education for acting in the 21st century." This theme was present in the discussions of the teachers at the beginning of the festival and – like a red thread – it also linked the discussions about performances

Rok **1998** byl v mnohém zlomovým – festivalová cena MARTA získala svůj statut a změnila se i podoba poroty. Zatímco v posledních třech letech byla složena výhradně ze studentů vysokých škol, od tohoto ročníku festivalu byla složena ze studentů teatrologie a profesionálních divadelníků. Bylo také vyhlášeno téma festivalu: „Výchova k herectví 21. století“ – k tomuto tématu se vztahovaly jak diskuse pedagogů v úvodu festivalu, tak procházelo jako červená nit diskusemi k inscenacím, které byly pod názvem „Students for students“ vyhrazeny pouze pro

▼ The joy of winning the award (2014) | Radost z udělení ceny (2014) ▼

CHANGES OF THE FESTIVAL
PROMĚNY FESTIVALU

▼ Leonid Andrejev: *Days of Our Lives* [*Dny našeho života*] — Moscow (2007) ▼

▼ William Shakespeare, Heiner Müller: *Macbeth: A Play about Bastards* [*Macbeth: Hra o bastardech*] — Bratislava (2014) ▼

under the title “Students for students” where only students were allowed to participate – teachers could come but they were not allowed to interfere. And again the off-programme was knocking on the door and the students of stage design exhibited their art work and scenic designs. A new form of workshop appeared again – there was actually only one international workshop but it was concentrated and lasted for four afternoons under the guidance of Petr Váša. The turning point of the festival was also emphasized by the fact that it was the last four-day festival.

diskutující studenty –, profesori mohli přijít, ale neměli dovoleno se vměšovat. A opět tlučal na dveře off-program a studenti scénografie paralelně s festivalem vystavovali své výtvarné práce a scénografické návrhy. Opět se zkoušel nový způsob organizování dílen – probíhala jenom jediná dílna, zato soustředěně po čtyři festivalová odpoledne, za mezinárodní účasti a pod vedením Petra Váši. Zlomový je tento festival také proto, že byl posledním festivalem čtyřdenním.

1999

Since **1999** the festival has definitively been a five-day theatre marathon. However, every day there are three performances at the most, so there is plenty of time for other accompanying activ-

Od roku **1999** je tedy festival definitivně pětidenním divadelním maratónem – každý den se však hrají maximálně tři inscenace, takže zbývá mnoho času na další doprovodný program;

ities, since the festival has also become an important platform for international negotiations between higher education institutions, especially within the SCART and Prospero programmes. The discussions „Students for students” found a permanent place and the off-programme of the festival was introduced under the title „Something more”. It presents smaller productions of students (mostly from the Janáček Academy) to those who could not get into overcrowded theatre halls. Therefore it starts half an hour later than the official festival productions. When choosing the schools, stricter rules were introduced, because the number of schools applying was much higher than the capacity of the festival. Unlike many previous festivals, the Theatre Faculty of JAMU, as an organizer, will present no more than two performances, while other schools only one.

In contrast to the first festivals, the Festival Committee has the right to reject a production. To be selected the performance must really be a student work in all of its theatrical aspects and it must reflect the theme of the festival, which is again „Education for acting in the 21st century”. International cooperation is well established so the festival SETKÁNÍ/ENCOUNTER has become a partner festival of the ITs Festival in Amsterdam, which is a year older.

festival se totiž za dobu své existence stal mimo jiné důležitou platformou pro mezinárodní jednání vysokých škol, zejména programů SCART a Prospero. Své stabilní místo měly diskuse „Students for students” a pod názvem „Něco navíc” se definitivně rozjel off-program festivalu – menší studentské práce, většinou studentů JAMU, které se uvádějí vždy půl hodiny po začátku oficiálních festivalových kusů pro ty, kteří se do přeplněných sálů nedostanou. Zpřísňují se i pravidla výběru škol, což – vzhledem k tomu, že počet přihlášených škol začíná značně převyšovat možnosti festivalu – je jen logické. Divadelní fakulta JAMU, jako škola pořadající, se bude nadále – na rozdíl od mnohých ročníků předchozích – představovat nejvýše dvěma inscenacemi, ostatní školy pouze jednou.

Na rozdíl od prvních ročníků má Festivalová rada právo inscenaci odmítnout. Výběr se děje jednak s ohledem na to, aby šlo skutečně o studentskou inscenaci pokud možno ve všech složkách divadelního tvaru a také aby se vztahovala k tématu festivalu – jímž je opět „Výchova k herectví 21. století”. Mezinárodní spolupráce je utužena natolik, že SETKÁNÍ/ENCOUNTER se stává partnerským festivalem o rok staršího amsterodamského festivalu ITs.

Meeting Point Party (2010) | Meeting Point Party (2010)

▼ Peter Handke: *Kaspar* [*Kaspar*] — Tel Aviv (1995) ▼

2000

The most significant change of **2000** was moving the festival from February to April, which was caused by several reasons. Thus the festival did not overlap with other events in Brno and for many schools the later date provided an opportunity to offer the previous semester's complete work. After a gap of five years the Audience Award was re-introduced. A special novelty in the international participation was the first school from overseas – from Texas. After nine years of existence the festival got its shape which has been preserved with small changes until today. It became a prestigious and exceptional display of the work of students of theatre colleges and it lived up to its name because it was primarily a place of encounter of forthcoming theatre generation. The organizational structure reached its optimum form while the variety of invited schools kept growing and the presented productions remained original, inspiring and often provocative works of art.

Největší změnou roku **2000** je posun festivalu z února na duben – vedlo k tomu mnoho důvodů. Festival tak nadále nekolidoval s jinými akcemi v Brně a především pro mnohé školy tento pozdější termín znamenal možnost nabídnout již hotové semestrální práce. Po pěti letech byla znovu zavedena i divácká cena. Zvláštní novinkou, pokud jde o mezinárodní osazenstvo festivalu, je první škola zámožská – z Texasu.

Po devíti letech své existence získal festival podobu, kterou má s drobnými obměnami dodnes. Stal se prestižní a v evropském kontextu výjimečnou přehlídkou tvorby studentů vysokých divadelních škol a i nadále byl věrný svému názvu, neboť byl především místem setkávání nastupující divadelní generace. Organizační struktura festivalu nalezla svou optimální podobu a naopak rozmanitost zvaných škol stále rostla a předvedené inscenace nepřestávaly být originálními, podnětnými a nezřídka i provokativními uměleckými díly.

2001

In **2001** we welcomed interesting guests – students from two South African schools, one from Johannesburg and the other from Cape Town, who enchanted the international audience with their physical acting and therefore they deservedly received awards - including the Audience Award, which is based on the audience votes.

V roce **2001** jsme přivítali další zajímavé zahraniční hosty – studenty dokonce dvou jihoafrických škol – z Johannesburgu a Kapského Města, kteří nadchli české i zahraniční publikum svým fyzickým herectvím, takže byli po zásluze oceněni – mimo jiné i cenou publika udělovanou na základě diváckého hlasování.

2002

In **2002** the students of the theatre school in Cape Town participated again and they again aroused interest and excitement. And the students of Max Reinhardt Seminar from Vienna came for the first time, which is surprising since Vienna is so close to Brno. Their performance of an experimental play *Humanists* by Ernst Jandl was very successful.

V roce **2002** se opět zúčastnili studenti divadelní školy v Kapském Městě a také tentokrát opět vzbudili zájem a rozruch. Kupodivu až nyní poprvé se na festivalu představili studenti vídeňského, geograficky Brnu tak blízkého, Max Reinhardt Seminar a sklídili velký ohlas s inscenací experimentální hry Ernsta Jandla *Humanisté*.

▼ Ernst Jandl: *Humanists* [*Humanisté*] — Wien (2002) ▼

2003

In **2003** after eight years the festival again welcomed students of the Theatre Faculty of Tel Aviv University. They arrived despite the very tense situation in their country.

V roce **2003** jsme po osmi letech opět na festivalu přivítali studenty divadelní fakulty telavivské univerzity, kteří dorazili i přes velmi napjatou situaci ve vlastní zemi.

2004

In **2004** the festival welcomed two exceptional guests: students of a theatre school in Kosovo, destroyed by the recently ended war, who rightly received one of the awards of the jury, and theatre of the deaf from Hong Kong who performed in the off-programme. And we must not forget to mention the first participation of three other schools: Folkwang University in Essen, Germany, Aristotle University of Thessaloniki, Greece, and Art Academy of Ghent, Belgium.

V roce **2004** uvítal festival dva výjimečné hosty: jednak studenty divadelní školy z nedávno skončenou válkou poničeného Kosova, kteří si po zásluze odvezli také jednu z cen poroty, a jednak v rámci off-programu vystupující divadlo neslyšících z Hong Kongu. Nezmínit nelze také první účast tří dalších škol: německé Folkwang University z Essenu, řecké Aristotle University ze Soluně a belgické Art Academy of Ghent.

▼ Georg Buchner: *Danton's Death* [*Dantonova smrt*] — Vienna (2009) ▼

▼ Oscar Wilde: *The Birthday of the Infanta* [*Narozeniny infantky*] — Thessaloniki (2004) ▼

2005

The fifteenth festival in **2005** took place under the auspices of the Czech Commission for UNESCO and its programme was enriched by the production of students from the Turkish Bilkent University for the first time. Productions of the International Theatre Marathon of young artists were introduced. It was a common project of European theatre festivals which included productions of students from Spain, the Netherlands, England and the Czech Republic. The extensive programme of the festival was even more extended in the following years.

Nad patnáctým ročníkem festivalu v roce **2005** převzala záštitu Česká komise pro UNESCO a jeho program poprvé obohatilo představení studentů turecké Bilkent University. Novinkou také byly inscenace Mezinárodního divadelního MARATHONU mladých tvůrců, společného projektu evropských divadelních festivalů, v jehož rámci se představila díla studentů ze Španělska, Holandska, Anglie a České republiky. I v dalších letech se rozšiřoval již tak dost obsáhlý seznam zúčastněných škol.

▼ Nikolaj V. Gogol: *Diary of Madman* [*Bláznovy zápisky*] — Vancouver (2008) ▼

2006–2007

In **2006** Theatre Academy from Tallinn, Estonia and Clown Conservatory at Circus Center from San Francisco, USA, entered the list and in **2007** students from Scuola Teatro Dimitri in Switzerland visited the festival.

V roce **2006** do něj přibyla estonská divadelní akademie z Tallinu a Clown Conservatory at Circus Center, jež nás přiletěla navštívit ze San Francisca v USA, a v roce **2007** poctili festival svou návštěvou studenti ze švýcarské Scuola Teatro Dimitri.

2008–2009

The year **2008** was especially rich in new participating schools since the students from until recently belligerent Serbia, Bosna and Hercegovina were able to meet and the audience was able to see and judge the skills of the students from Columbia University in New York, University of British Columbia in Vancouver and French Higher Professional School of Dramatic Arts in Lille. Similarly, in **2009** the festival welcomed new participants, this time from Theatre Academy in Rome and the International Theatre MARATHON took place again.

Rok **2008** byl obzvláště bohatý na nově zúčastněné země a školy, neboť se v jeho průběhu mohli setkat studenti z donedávna ještě znepřáteleného Srbska a Bosny a Hercegoviny a diváci poprvé mohli zhlédnout a posoudit dovednosti studentů newyorské Columbia University, kanadské University of British Columbia ve Vancouveru a francouzské vysoké divadelní školy v Lille. Podobně i festival v roce **2009** uvítal nové účastníky, tentokrát z italské divadelní akademie v Římě, a i v tomto roce proběhlo další pokračování Mezinárodního divadelního MARATHONu.

2010

The 20th festival in **2010** was an opportunity to look back. Over the two decades the festival established itself and its form settled. At the same time, it was necessary to prevent its contents from becoming too settled. In his prologue to the festival, the director Petr Oslzlý described it in the following words:

“The main task which the twenty-year-old festival must set for its future life is to search for new directions and new forms of dialogue. However, it can fulfil this task only if it looks after itself through dialogue as if it was the environment of theatre and cultural experiment. Thus it has to be ever more open to new schools and their productions. It has to be a laboratory exploring the thinking and methods of close and distant theatre schools. It has to be a workshop of cognition of theatre and primarily cognition of the world.”

The geographical expansion of the festival’s reach was demonstrated by the participation of the first South-American school – the University of Antioquia in Medellin, Colombia.

Dvacátý ročník festivalu v roce **2010** byl příležitostí k bilancování. Festival se za dvě desetiletí své existence stabilizoval a jeho forma se usadila. Současně bylo potřeba zabránit tomu, aby se také jeho obsah stal usazeným. V úvodním slově k festivalu to pojmenoval jeho ředitel Petr Oslzlý:

„Hlavním úkolem, který si musí dvacetiletý festival před sebe do dalšího života vytyčit, je hledání nových směrů a nových forem dialogu. Naplňovat tento úkol však dokáže jen tehdy, když sám o sebe bude pečovat dialogicky jako o prostředí divadelního a kulturního experimentu. Musí se tedy stále více otevírat novým školám a jejich inscenacím. Musí být laboratoří zkoumání myšlení a metod jednotlivých blízkých i vzdálených divadelních škol. Musí být dílnou poznávání divadla a především poznávání světa.“

Geografické rozšiřování záběru festivalu se již v tomto roce projevilo účastí první jihoamerické školy – University of Antioquia z kolumbijského Medellinu.

▼ Meeting Point Party (2010) | Meeting Point Party (2010) ▼

2011–2012

In the following year **2011**, the festival started its third decade and three schools from the other side of the globe participated. They were from East Asia – from Iran, the Philippines and South Korea. The search for new directions of the festival brought about a change – apart from the student coordinator of the festival, the post of artistic director was established. It was one of the students of direction or dramaturgy and his or her task was to ensure a unified and concentrated content of the festival to create a real encounter of various theatres, theatre directions and theatre schools. For example in **2012** the theme of the festival was the question “Do I have a dream?” which was specified in the festival programme: *“Do we have a common dream? Are we linked by a vision? Or have the great dreams that accompanied us split into small, individual dreams?”* The space for the joint search for answers to these questions was mainly provided by an extensive off-programme: discussions about performances presented in the main programme, workshops of Czech and foreign lecturers, colloquia of the teachers from participating schools, productions of JAMU students’ other works, common and sometimes never-ending parties in the festival pub (so-called Encounter Nights), which sometimes ended in not only a mental but also physical getting-together.

V následujícím roce **2011** festival začal třetí desetiletí své existence a poprvé se jej zúčastnily školy ze tří států z opačné strany zeměkoule, z východní Asie, konkrétně z Íránu, Filipín a Jižní Korey.

Hledání nových směrů festivalu se projevilo i tím, že vedle studentského koordinátora festivalu, jenž má na starosti organizaci festivalu, vznikla i funkce uměleckého šéfa, jehož dělal jeden ze studentů režie či dramaturgie a jenž se měl starat o jednotný a koncentrovaný obsah festivalu tak, aby se vytvořilo skutečné setkání / encounter různých divadel, divadelních směrů a divadelních škol. Například v roce **2012** byla tématem festivalu otázka: „Do I have a dream?“, jež byla ve festivalovém programu upřesněna: *„Máme ještě nějaký společný sen? Spojuje nás nějaká vize? Anebo se velké sny, které nás doprovázely, rozpadly do malých, individuálních snů?“* Prostorem pro společné hledání odpovědí na tyto otázky pak byl především rozsáhlý festivalový off-program: diskuse o představeních uvedených v hlavním programu, workshopy českých i zahraničních lektorů, kolokvia pedagogů účastnických škol, představení další tvorby studentů JAMU, společné a někdy téměř nekonečné večírky ve festivalové hospodě (tzv. Encounter Nights), které občas končily sblížením nejen mentálním, ale i fyzickým.

2013–2014

In **2013**, new states entered the map of the participating schools – China, Kazakhstan and Mexico. The number of schools which were interested in participating in the festival was growing and it was very difficult to choose the fourteen schools which could participate out of the thirty which applied. It was even more regretful when the final selection was influenced by the continuing world economic crisis and an invited school from Bucharest, Romania could not participate because of a lack of funds. Similarly in **2014**, the participation of a school from Tehran, Iran, had to be cancelled at the last minute. The novelty of 2014 was a student jury consisting of students of member schools of the network E:UTSA (Europe Union of Theatre Schools and Academies), which granted an E:UTSA award. The theme of the festival was an almost Hamletian question – “Who, where, when, why ... to be?!” , but it is possible to say that the festival has been trying to ask similar fundamental existential questions throughout its existence which has lasted a quarter of a century this year. For the entire period the festival has been trying to look for the answer to the question of the meaning of life and the meaning of theatre at present.

V roce **2013** přibýly na mapu účastnických škol festivalu další nové státy – Čína, Kazachstán a Mexiko. Stále také rostl počet škol, které měly zájem o účast na festivalu, a byl velký problém, jak z více než třiceti přihlášených vybrat těch čtrnáct, které se mohou zúčastnit. O to více pak mrzelo, když konečný výběr ovlivnila pokračující světová ekonomická krize a festivalu se kvůli nedostatku finančních prostředků nemohla zúčastnit pozvaná škola z rumunské Bukurešti. Podobně i v roce **2014** musela být na poslední chvíli odřeknuta účast školy z íránského Teheránu. Novinkou 24. ročníku byla studentská porota sestavená ze studentů členských škol sítě E:UTSA (Europe Union of Theatre Schools and Academies), která na závěr festivalu udělovala cenu E:UTSA. Tématem festivalu v tomto roce byla téměř hamletovská otázka „Kým, kde, kdy, proč... být?!“, ale lze říci, že podobné základní existenciální otázky se snaží klást festival po celou svou existenci, která v letošním roce dosáhne již čtvrtstoletí. Po celou tuto dobu se festival snaží hledat odpověď na otázku, co je smyslem života a co je smyslem divadla v dnešní době.

CHANGES OF THE FESTIVAL
PROMĚNY FESTIVALU

▼ The festival parade in the streets of Brno (2012) | Festivalový průvod v ulicích Brna (2012) ▼

▼ The Director of the Festival Petr Oslzly at the closing ceremony (2014) | Ředitel festivalu Petr Oslzly při závěrečném ceremoniálu (2014) ▼

This summary could make an impression that the festival is obsessed with expanding the collection of precious, serious or exotic participants from all around the world. However, this is not the case. Even after almost 25 years, the festival has resisted becoming only a display of well-known names and it returns to what was at its beginnings and what is in its title: to be a place of encounter for students and teachers of theatre schools, to be a few days during which the participants can get themselves acquainted with the form of theatre in various corners of the world, meet many new colleagues, look into their creative search and methods and gain new incentives for their own work. This has always been the essence of the SETKÁNÍ/ENCOUNTER festival and it will continue to be so even as it launches into its second quarter-century of its existence.

Tento výčet by mohl budit zdání, že festival je posedlý rozšiřováním sbírky vzácných, vážených či exotických účastníků z celého světa. Tak tomu ale určitě není. I po téměř pětadvaceti letech existence se brání tomu, aby byl pouhou přehlídkou zvučných jmen, a stále se vrací k tomu, co bylo v jeho počátku a co má i ve svém názvu: být místem setkávání studentů a pedagogů divadelních škol, být několika dny, během nichž se účastníci mohou seznámit s podobou divadla v různých koutech světa, poznat řadu nových kolegů, nahlédnout do jejich tvůrčího hledání i metod práce a získat nové podněty pro vlastní tvorbu. To vždy bylo hlavním smyslem festivalu SETKÁNÍ/ENCOUNTER a je jím i na prahu druhého čtvrtstoletí jeho existence.

The Changes of the Festival Award MARTA

Proměny festivalové ceny MARTA

A festival must have its award. The festival SETKÁNÍ/ ENCOUNTER has had its own award since its second year. It was the first festival, which took place on an international level. The award is a small statuette called Marta and it is given to the awarded participants at the final festival ceremony. However, the number of awards and the reasons for their presentations had been changing in the course of the festival's history before it reached its present form.

Originally the awards were presented almost in "Oscar" style. Apart from the main award for the best performance, all the creative artists were given awards, especially the best actor and the best actress, but also the stage designers and directors. Sometimes there were also special awards. In 1993 the Audience Award was introduced. Every year up to 10 awards were presented. The festival became too "competitive". The atmosphere of working process, confrontation of theatre processes and acting methods was forced into the background by the prestigious Marta Award.

Jaký by to byl festival bez ceny? Od svého druhého ročníku, prvního, který proběhl na mezinárodní úrovni, má i festival SETKÁNÍ/ENCOUNTER svou cenu. Je jí MARTA, kterou v podobě sošky obdrží jednotliví ocenění při závěrečném festivalovém ceremoniálu. Počet cen i důvody oceňování se však během existence festivalu vyvíjely, než se ustálily v dnešní podobě.

Původně byly ceny udělovány v téměř „oscarovém“ rozpětí – kromě hlavní ceny za inscenaci byli oceňováni všichni jednotliví tvůrci, zejména pak herecké výkony ženské a mužské, svou cenu měli scénografové i režiséři, často došlo i na ceny zvláštní. V roce 1993 se začala udělovat i cena na základě diváckého hlasování. Nezřídka bývalo uděleno i deset cen. Festival se tak stával až přespříliš „soutěžním“. Atmosféra pracovního setkání, konfrontace divadelních postupů a hereckých metod byla zatlačována do pozadí prestižností ceny MARTA.

Proto byl v roce 1998 vytvořen statut ceny, který situaci pozměnil. Již nebyly dopředu definovány kategorie, v nichž musí být ceny uděleny a které se – vzhledem k někdy nevyrovnaným

▼ The Marta Award waiting to be handed over | Cena Marta čeká na předání ▼

Therefore in 1998 an award status was created and the situation changed. There were no predefined categories for the awards, that sometimes, with regard to the uneven performance of the students, seemed to the jury too restrictive. Furthermore the jury had the right to award performances that were exceptionally inspirational. However, the number of awards is not predefined. During these reforms the Audience Award was cancelled. In the course of time the shape of the jury has also changed. In its early years the jury consisted of teachers, theatre critics and the students of theatre arts. From 1995 to 1997 the jury consisted of students only – under the guidance of a theatre expert. From 1998 the jury consisted of theatre experts, professionals from outside the school and also students of theatre arts. Representatives of participating schools were excluded. At present only distinguished theatre personalities – authors, theatre experts and theatre teachers – can be the members of the jury.

studentským výkonům – často jevíly porotě jako svazující. Porota měla naopak možnost v jednotlivých oblastech udělit ocenění, která měla upozornit na mimořádně inspirativní výkony. Počet cen, jež budou uděleny, tak již není předem definován. V rámci této reformy byla zrušena i cena diváka.

V průběhu let se měnila i podoba poroty. V prvních letech festivalu rozhodovala porota složená dílem z pedagogů škol, dílem z divadelních kritiků, dílem ze studentů teatrologie. V letech 1995–1997 byla porota výhradně studentská pod vedením odborníka-teatrologa. Od roku 1998 byla porota složena částečně z teatrologů a mimoškolních profesionálů, částečně ze studentů divadelní vědy. Zástupci účastníků se divadelních škol v porotě nebyli. V současnosti již mohou být členy poroty pouze významné divadelní osobnosti – tvůrci, teatrologové či divadelní pedagogové.

Changes of the Festival Magazine

Proměny festivalového časopisu

An essential part of the festival SETKÁNÍ/ENCOUNTER is the festival magazine. Its form changes every year. It gives students of dramaturgy and directing an opportunity to express sharply their criticism. This magazine, which also has an English version, has always contained a certain level of student irony and pranks.

The oldest preserved issue found in the archive is from 1993 and is called *Theatro Mundi* – it is one cyclostyled page, then without an English translation. According to some witnesses this first serious attempt to write a magazine inspired technicians of Marta Studio, who in response released a very ironical magazine *Great Night Bird of Technicians or Stupid Stories*. However, it is “illegal” due to its very internal personal nature and alternative train of thought. Today the same editors – technicians issue this magazine but it is intended to be the most restricted publication in Marta Studio. However, students continued in their practical joking even the following year. They presented to the audience another magazine called *Homer*. In 1995 and 1996 students chose a rather respectable and universal name *Festival Reporter* which was also partly translated into English. Student critiques thus became sources for discussions about performances.

In 1997 the name of the magazine was *Halte Hulda*, which was something of a riddle for the outsiders. However, those who opened and read this political ironical and sharply critical magazine, found not only information about the events at the festival, but also about *Halte Hulda* which is an unjustly forgotten play by Bjørnsen about lame Hulda who that year became the allegorical patroness of the coming theatre youth. Since then there has always been an English version of the magazine.

In the following three years the magazine was called *Kára* (Cart) pointing towards the Thespian theatre tradition. However, it should be noted that during those three years this vehicle had been considerably modernized. In 2002 gradual globalization and Anglicization influenced also our magazine which got a new name – *Meeting Point* which has been used until today. As the name suggests, the magazine is supposed to be a “meeting point”, where the reader finds all he or she needs. It contains not only the necessary service information for visitors of Brno (theatre locations, city transport system, organizational instructions, festival programme), but also – and first of all – critical reflections of the performances which the editors often write until late night

K Mezinárodnímu festivalu divadelních škol SETKÁNÍ/ENCOUNTER patří neodmyslitelně i festivalový časopis. Jeho podoba se každým rokem rozličně proměňuje – je to samozřejmě prostor zejména pro studenty dramaturgie a režie, aby ostříli svá kritická kopí. Tento časopis se nikdy – dnes už i v anglické mutaci – neobešel bez nezbytné dávky studentské ironie a recese.

Nejstarší dochované číslo časopisu, které archiv vydal, je z roku 1993 a nese název *Theatro Mundi* – je to jeden cyklostylovaný list, zatím bez anglického překladu. Podle vzpomínek pamětníků jako brutálně ironická odpověď na tento údajně vážný časopisecký pokus vznikl časopis *Velký noční pták techniky aneb Stupid Stories*, který vydávali zejména technici Divadelního studia Marta. Tato tiskovina však pro svou internost a myšlenkovou alternativnost brzy přešla do ilegality, dnes je stále tímtež redakčním týmem techniků publikovaná jako nejinternější tisk Studia Marta. Recesi se však nevyhnuli studenti ani další rok, kdy festivalovým hostům nadělili opět dosti recesisticky pojatý časopis *Homer*.

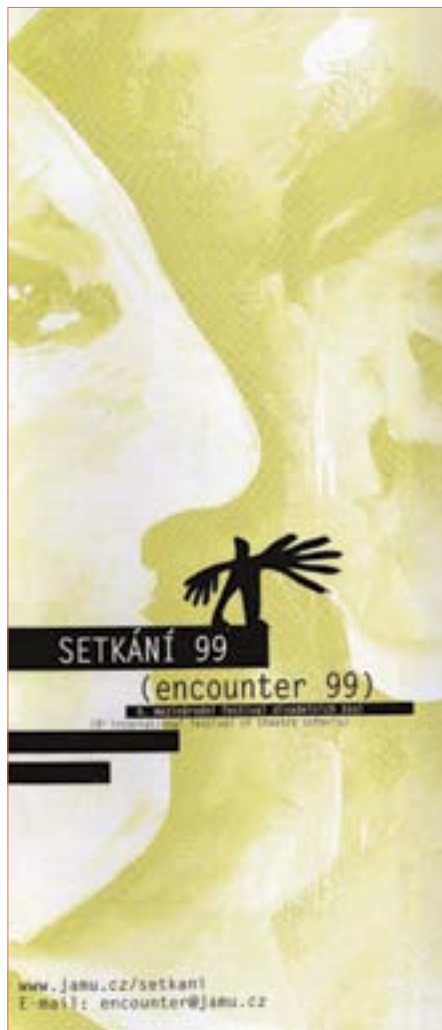
Roky 1995 a 1996 zůstaly u poněkud serióznějšího, univerzálního názvu *Festivalový zpravodaj*, který již začal být částečně překládán do angličtiny – studentské recenze se tak konečně stávaly východisky pro diskuse o inscenacích...

V roce 1997 bylo jméno časopisu pro nezasvěcené hádankou – *Halte Hulda*. Kdo však otevřel tento politicko-recesistický a vyhraněně kritický zpravodaj, dozvěděl se nejen to, co se děje na festivalu a co o tom studenti soudí, ale také že *Halte-Hulda* jest neprávem zapomenuté drama Bjørnsonovo, pojednávající o jisté kulhavé Huldě, která se stala onen rok obrazně patronkou nastupujícího divadelního mládí. Vše i v angličtině, a to už navždy.

Další tři ročníky časopisu nesly – jak se studentské ročníky střídaly – méně vyhraněný, ale k thespidovské divadelní tradici odkazující název *Kára*. Nutno však říct, že za ty tři roky se tato kára technologicky velmi zmodernizovala.

V roce 2002 se postupující globalizace a anglicizace projevila i na podobě časopisu, který získal nový název *Meeting Point*, jež nese až dodnes. Jak název napovídá, chce být „bodem setkávání“, místem, kde čtenář najde vše potřebné. Obsahem časopisu nejsou jen nutné servisní informace pro návštěvníky Brna (poloha divadel, dopravní systém města, organizační pokyny, program festivalu), ale také – a především – kritické reflexe odehraných představení, které redaktori píšou nezdědka až do pozdních nočních hodin a které pak od brzkých ranních hodin

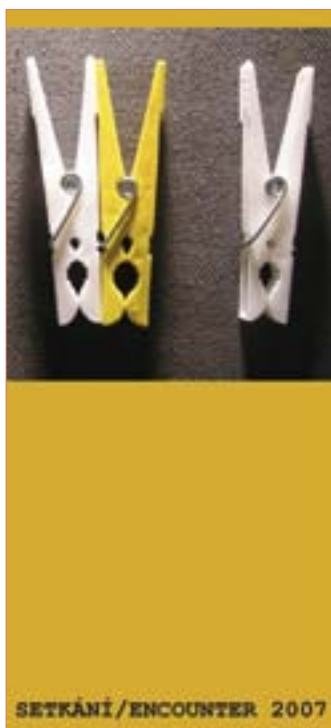
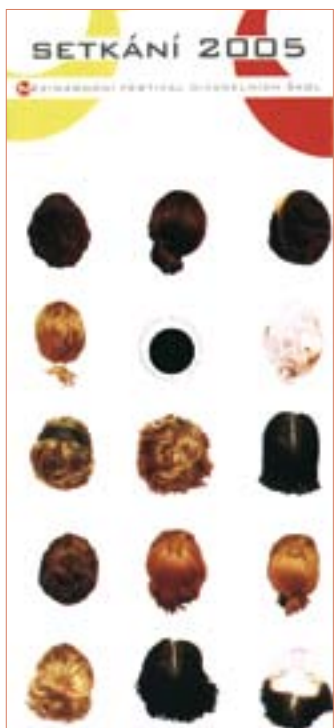
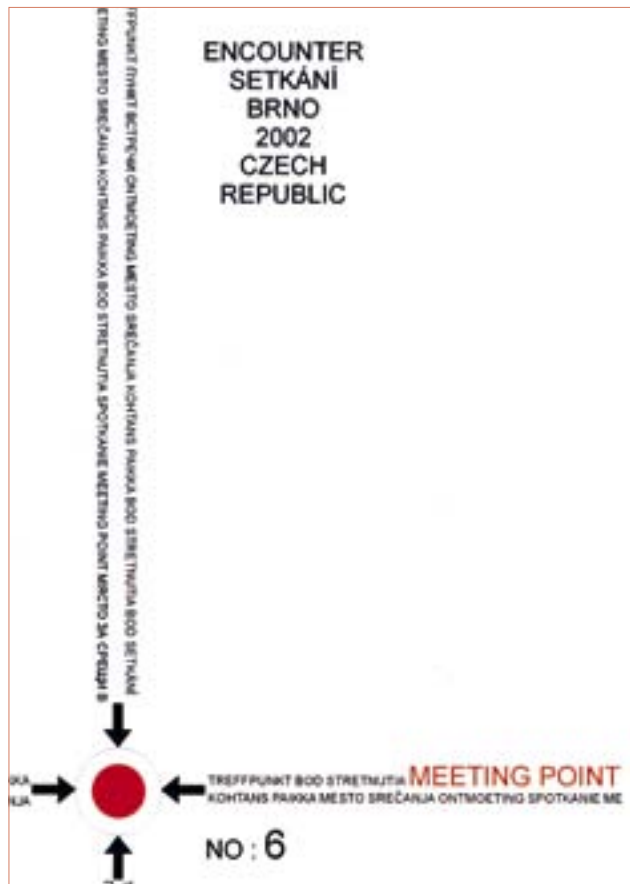

and which the festival participants eagerly read from early morning hours and they are either proud of praises or they are seized by anger when the reviews are less positive. Either way *Meeting Point* is an integral part of the festival and considerably contributes to its form of the “laboratory of future theatre”.

dychtivě čtou účastníci festivalu a dmou se pýchou nad pochvalami, případně rudnou vzteky nad méně pozitivními recenzemi. Ať tak či tak, *Meeting Point* je neoddělitelnou součástí festivalu a výraznou měrou přispívá k jeho charakteru „laboratoře budoucího divadla“.

CHANGES OF THE FESTIVAL
PROMĚNY FESTIVALU

PARTICIPATING SCHOOLS (1991–2014)

ZÚČASTNĚNÉ ŠKOLY (1991–2014)

EUROPE / EVROPA

AUSTRIA / RAKOUSKO

University of Music and Performing Arts Graz
[1999, 2006, 2010, 2013]

University of Music and Dramatic Arts Mozarteum Salzburg
[2000, 2002, 2003]

Max Reinhardt Seminar,
University for Music and Performing Arts, Vienna
[2002–2005, 2008, 2009, 2014]

BELGIUM / BELGIE

Hermann Tierlinck Institute, Antwerp
[1993–1995, 1997, 1998, 2007]

Royal Academy of Fine Arts, Ghent
[1993, 2004]

Royal Conservatoire of Antwerp
[2014]

BOSNIA AND HERZEGOVINA / BOSNA A HERCEGOVINA

Mostar University, Faculty of Humanities
[2008]

BULGARIA / BULHARSKO

New Bulgarian University, Sofia
[1998, 1999, 2002]

University of Plovdiv, Theatre Studio 4XC
[1998]

National Academy for Theatre and Film Arts, Sofia
[2001, 2006, 2007, 2013]

Theatre College Luiben Groyce, Sofia
[2003]

Theatre-Laboratory “Alma Alter”, Sofia
[2010]

CROATIA / CHORVATSKO

Academy of Dramatic Arts, Zagreb
[1996]

CZECH REPUBLIC / ČESKÁ REPUBLIKA

Theatre Faculty of Janacek Academy of Music and Performing
Arts in Brno (JAMU)
[1991–2014]

Theatre Faculty of Academy of Performing Arts in Prague (DAMU)
[1991–2014]

Music Faculty of Academy of Performing Arts in Prague (HAMU)
[1994, 1998, 1999]

Secondary School of Dramatic Arts, Šumperk
[1995]

▼ Nikolai Koliada: *The Goose [Husa]* — Lodz (2006) ▼

DENMARK / DÁNSKO

Aarhus Theatre Drama School
[1994]

ESTONIA / ESTONSKO

Viljadni Culture Academy
[1999, 2001]

Estonian Academy of Music and Theatre, Drama School, Tallinn
[2006]

FINLAND / FINSKO

Theatre Academy of Finland, Helsinki
[2001, 2003, 2004]

Helsinki Polytechnic
[2002, 2005]

Helsinki Metropolia University of Applied Sciences
[2010]

FRANCE / FRANCIE

Higher Professional School of Dramatic Arts, Lille
[2008]

Theater Arts and Techniques Higher National School
(ENSATT), Lyon
[2014]

GERMANY / NĚMECKO

State University for Music and Performing Arts, Stuttgart
[1996]

School of Dramatic Arts “Ernst Busch”, Berlin
[1997, 2000]

Folkwang University Essen
[2004–2007, 2009]

College of Music and Theater, Hannover
[2007]

Reduta – The Theatre and Film Acting School, Berlin
[2010]

Hannover University of Music, Drama and Media, Theatre Faculty
[2012, 2014]

GREECE / ŘECKO

Tzeni Karezi Theatre School of Drama, Athens
[1999]

Aristotle University of Thessaloniki
[2004]

HUNGARY / MAĎARSKO

Academy of Drama and Film, Budapest
[2005, 2009]

ITALY / ITÁLIE

Theatre Academy in Rome named after Sofia Amendolea
[2009]

Silvio d'Amico National Academy of Dramatic Arts, Rome
[2014]

KOSOVO / KOSOVO

Prishtina University, Faculty of Arts
[2004]

LATVIA / LOTYŠSKO

Latvian Academy of Culture, Riga
[2004, 2008]

LITHUANIA / LITVA

Academia Musicae Lituaniae, Faculty of Theatre and Films,
Vilnius
[2001]

THE NETHERLANDS / NIZOZEMSKO

Amsterdam School of Arts
[1994, 1996, 1998–2001, 2003]

Utrecht School of Arts
[1996–2002]

POLAND / POLSKO

Leon Schiller National Higher School of Film,
Television and Theatre, Lodz
[1992–1994, 1999, 2000, 2002–2008, 2010, 2013, 2014]

Ludwik Solski State Drama School in Cracow
[1996, 2005–2009, 2011–2014]

Aleksander Zelwerowicz Theatre Academy in Warsaw
[1997–1999, 2004, 2009, 2010, 2012]

ROMANIA / RUMUNSKO

“Lucian Blaga” University of Sibiu
[2000, 2003]

University of Drama and Cinematography
“I. L. Caragiale”, Bucharest
[2001]

Ariel School of Acting, Ramnicu Valcea
[2002, 2004]

RUSSIA / RUSKO

Boris Shchukin Theatre Institute, Moscow
[1996–1998, 2002, 2005, 2007, 2008, 2011]

Russian Academy of Theatre Arts (GITIS), Moscow
[1999, 2003]

Interstudio (International Workshop –
Theatre of Sythesis and Animation), Saint Petersburg
[2000]

All-Russian State University of Cinematography named
after S. A. Gerasimov (VGIK), Moscow
[2006, 2007, 2008, 2010]

Saint Petersburg State Theatre Arts Academy
[2006, 2011, 2014]

SERBIA / SRBSKO

University of Arts in Belgrade, New Belgrade
[2008]

SLOVAKIA / SLOVENSKO

Theatre Faculty of Academy of Performing Arts
in Bratislava (VSMU)
[1991–2014]

SLOVENIA / SLOVINSKO

University of Ljubljana, Academy of Theatre,
Radio, Film and Television
[1997–2002, 2007, 2011, 2012, 2014]

SPAIN / ŠPANĚLSKO

Royal School of Dramatic Arts (RESAD), Madrid
[2006]

SWITZERLAND / ŠVÝCARSKO

Scuola Teatro Dimitri – University of Applied Sciences and Arts
of Southern Switzerland (SUPSI), Verscio
[2007, 2011, 2013]

TURKEY / TURECKO

Bilkent University, Faculty of Music and Performing Arts,
Ankara
[2005]

Halic University, Istanbul
[2010, 2012]

UKRAINE / UKRAJINA

Kiev National University of Culture and Arts
[2000]

UNITED KINGDOM / SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

Dartington College of Arts
[1994–1999]

Brunel University, London
[1997]

Central School of Speech and Drama, London
[2000, 2001]

University of Wolverhampton
[2002]

Manchester Metropolitan University
[2009]

King's College London, The School of Arts & Humanities
[2010]

University of Winchester
[2011]

Royal Conservatoire of Scotland, Glasgow
[2014]

▼ Circus Finelli [Cirkus Finelli] — San Francisco (2006) ▼

▼ Samuel Beckett: *Waiting for...* [Čekání na...] — Moscow (2007) ▼

AFRICA / AFRIKA

SOUTH AFRICA / JIHOAFRICKÁ REPUBLIKA

University of Cape Town, Drama Department
[2001–2003, 2006, 2013]

University of the Witwatersrand –
Wits School of Arts, Johannesburg
[2001, 2008, 2009, 2012]

AMERICA / AMERIKA

CANADA / KANADA

University of British Columbia,
Department of Theatre and Film, Vancouver
[2008]

COLOMBIA / KOLUMBIE

University of Antioquia, Medellin
[2010, 2012]

MEXICO / MEXIKO

Meritorious Autonomous University of Puebla (BUAP)
[2013]

UNITED STATES OF AMERICA / SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ

University of North Texas, Denton
[2000]

Clown Conservatory at Circus Center, San Francisco
[2006]

Columbia University, New York
[2008]

California Institute of the Arts (CalArts), Valencia
[2012]

ASIA / ASIE

CHINA / ČÍNA

The Hong Kong Theatre of the Deaf
[2004]

Shanghai Theatre Academy
[2013]

IRAN / ÍRÁN

University Theatre House of Iran, Tehran
[2011]

ISRAEL / IZRAEL

Tel Aviv University, Faculty of the Arts
[1995, 2003–2006]

KAZAKHSTAN / KAZACHSTÁN

Zhurgenov Kazakh National Academy of Arts, Almaty
[2013]

PHILIPPINES / FILIPÍNY

De La Salle – College of Saint Benilde, Manila
[2011]

SOUTH KOREA / JIŽNÍ KOREA

University of Suwon – The Changpa Theatre, Hwaseong
[2011]

Sejong University, Seoul
[2012]

THEATRE FACILITIES DIVADELNÍ PROSTORY

MARTA THEATRE STUDIO DIVADELNÍ STUDIO MARTA

History

Marta Studio, the student stage of the Theatre Faculty of the Janáček Academy of Music and Performing Arts, is located in the cellar of a block of flats built in the early 1930s. The Theatre Studio of JAMU moved here in 1952. The basic structure of this proscenium stage was built by the students and the teachers of the Academy. In 1990 and 1991 the studio underwent a significant change. It was reconstructed according to the architect Jan Konečný's design and it finally became a modern theatre "workshop" with variable theatre space, where the layout of the stage and the auditorium can be changed according to the author's demands. The stage is equipped with ceiling iron grids on which light, sound, recording equipment and also scenic elements can be hung.

Space

It has multi-purpose space (proscenium stage and arena). The dressing rooms are on the right side of the stage (women on the same floor as the stage, men on the 1st floor). An entrance door for scenery is located backstage. Changes in elevation depend on the time schedule of the festival.

Z historie

Studio Marta, školní scéna Divadelní fakulty JAMU, je situováno do sklepních prostor obytného domu z počátku třicátých let dvacátého století. Samotné Divadelní studio JAMU zde začalo působit až v roce 1952. Jeho základní podobu takzvané scény „na kukátko“ vybudovali studenti a pedagogové školy. V letech 1990–91 prodělalo studio zásadní proměnu. Přestavbou, dle návrhu architekta Jana Konečného, se z něho stala moderní divadelní „dílna“ s variabilním hracím prostorem, do kterého lze jakkoliv rozmísťovat půdorysy inscenací a posazení diváků dle přání tvůrců. Hrací prostor je vybaven stropními rošty, na které lze zavěsit osvětlovací, zvukové, snímací a projekční aparatury, ale i potřebné scénické prvky.

Prostor

Víceúčelový variabilní prostor (kukátková scéna a aréna). Šatny na pravé straně scény (ženy na úrovni jeviště, muži v 1. poschodí). Vstupní vrata pro dekorace jsou na zadní straně jeviště. Změna elevace je závislá na časovém harmonogramu festivalu.

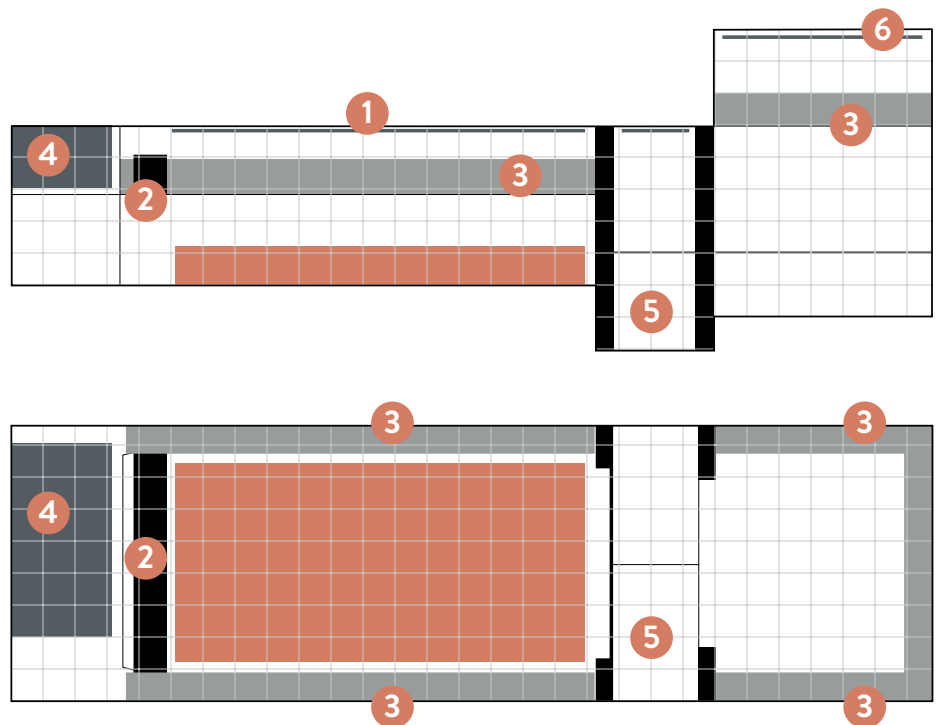
Cross-Section — Ground Plan Boční řez — Půdorys

Legend / vysvětlivky:

- 1) lighting grid
[osvětlovací rošt]
- 2) movable bridge
[pojízdná lávka]
- 3) galleries
[chozy]
- 4) control room (sound and light)
[kabina osvětlovače a zvukaře]
- 5) stage platforms of elevating stage
[prostor jevištních stolů]
- 6) fly lines (electric)
[elektrické tahy]

 auditorium [hlediště]

 1 x 1 m

www.studiomarta.cz

THEATRE ON ORLÍ STREET – JAMU'S MUSIC-THEATRE LABORATORY

DIVADLO NA ORLÍ – HUDEBNĚ-DRAMATICKÁ LABORATOŘ JAMU

History

The Theatre on Orlí Street / Music-Theatre Laboratory is JAMU's latest theatre stage. It was completed in 2012. It has state of the art stage technologies, especially for sound and light, which make it possible for students to prepare for their professional careers in a space which is in keeping with current world trends. It is primarily used as a musical theatre, i.e. opera and musicals. It offers a variable stage with young art to Brno culture. The modern building designed by the Brno architects Pavel Rada and Milan Rak contributes to the architectural appearance of the city. It was built in a gap from the time of the Second World War.

Space

The Theatre on Orlí Street offers a variable theatre hall, which is designed as a multi-purpose space with a stage, orchestra pit and flies, where a classic proscenium stage can be built with the help of movable parts, but it is also possible to change the ratio of the stage and auditorium sizes and to perform in the middle of the auditorium. Technology is installed in a way to be able to react to these alternatives. The floor of the auditorium can be set to the same level as the stage (this can be used for other purposes, for example conferences etc.) and the performance space, as well as the auditorium, can be placed anywhere and serviced with some restrictions. The overall size of the hall is 21 m x 12 m and the height is 6.5 m. The overall capacity is 150 seats depending on the space arrangement. There is a recording studio in the basement which is designed as a concrete block flexibly set in the two floors of the building and therefore interfering noises are kept to a minimum. The recording studio has unique music instruments, from a grand piano and a legendary Moog as well as Hammond instruments and a concert harp to modern software solutions such as The Vienna Symphonic Library. There is also a wine bar in the historical cellars of the building and a café with sheltered outside seating with a total capacity of 150 seats.

Z historie

Divadlo na Orlí / Hudebně-dramatická laboratoř je novou divadelní scénou Janáčkovy akademie múzických umění v Brně, dokončenou v roce 2012. Vzniklo v něm špičkově vybavené pracoviště v oblasti jevištních technologií, tj. především zvukových a světelných, které umožňují studentům připravovat se na profesionální kariéru v prostředí odpovídajícím současným světovým trendům. Slouží především studentskému hudebnímu divadlu, tedy opeře a muzikálu. Kulturnímu Brnu nabízí variabilní scénu mladého umění a k současné architektonické podobě města přispívá zástavbou proluky ještě z doby 2. světové války, moderní budovou z ateliérů brněnských architektů Pavla Rady a Milana Raka.

Prostor

Divadlo na Orlí disponuje variabilním divadelním sálem – je navržen jako víceúčelový prostor s jevištěm, orchestřištěm a provazištěm, ve kterém je možné pomocí pohyblivých částí postavit klasické kukátkové divadlo, ale je také možné prostorové řešení, které mění poměr velikosti jeviště a hlediště a umožňuje středové hraní. Technologie je instalována tak, aby uměla na tyto alternativy reagovat. Nabízí možnost vytvořit podlahu sálu v jedné rovině se scénou (možno využít i pro jiné účely než představení, např. konference aj.) a hrací prostor stejně jako prostředí hlediště umístit a omezeně obsloužit ve kterémkoliv místě. Celková plocha sálu je 21 × 12 m a výška 6,5 m. Celková kapacita je až 150 osob v závislosti na prostorovém uspořádání. V suterénu se nachází nahrávací studio, které je realizováno jako betonový blok pružně uložený ve dvou podlažích budovy, proto je vliv rušivých zvuků minimální. Jedinou součástí nahrávacího studia jsou špičkové hudební nástroje, od křídla přes legendární nástroje Moog a Hammond a koncertní harfy až po moderní softwarová řešení, jako je Vienna Symphonic Library. Součástí budovy je i vinárna v historických sklepeních a kavárna s krytou zahrádkou s celkovou kapacitou až 150 osob.

Cross-Section – Ground Plan Boční řez – Půdorys

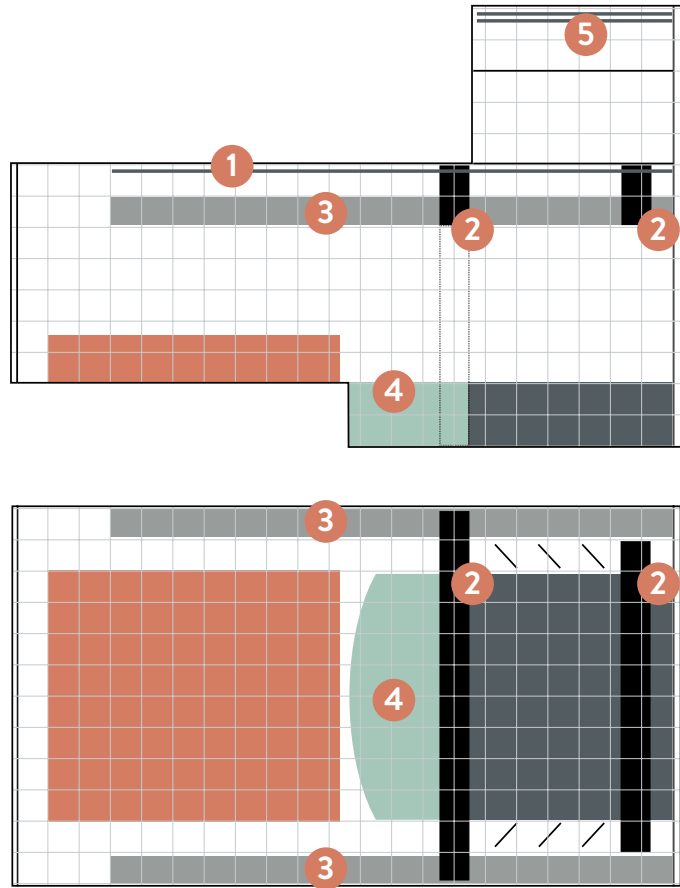
Legend / vysvětlivky:

- 1) lighting grid [osvětlovací rošt]
- 2) movable bridge [pojízdná lávka]
- 3) galleries [ochozy]
- 4) stage platforms of elevating stage [prostor jevištních stolů]
- 5) fly lines (electric) [elektrické tahy]

auditorium [hledíště]

1 x 1 m

www.divadlonaorli.jamu.cz

CENTRE FOR EXPERIMENTAL THEATRE
CENTRUM EXPERIMENTÁLNÍHO DIVADLA**History**

The Centre for Experimental Theatre (CED) is a Brno cultural organization which was founded at the beginning of the 1990s. At present it runs three theatres (HaDivadlo, Theatre Goose on a String and Theatre at the Table) and it also organizes the international "CED project". Various theatre and cultural events take place under this project: Studio House, visiting theatres from abroad, amateur groups, two art galleries to name but a few. Last, but not least, CED participates in several international festivals and it organizes a great international festival event – Theatre in Movement.

Z historie

Centrum experimentálního divadla (CED) je brněnskou kulturní organizací, která vznikla na počátku devadesátých let. V současnosti provozuje tři divadla (HaDivadlo, Divadlo Husa na provázku a Divadlo U stolu) a zároveň realizuje tzv. projekt CED, který má mezinárodní charakter. V jeho rámci rozvíjejí svou činnost nejrůznější divadelní a kulturní aktivity: Studio Dům, hostující zahraniční divadla, amatérské skupiny, dvě výtvarné galerie atd. V neposlední řadě se CED podílí na několika mezinárodních festivalech a pořádá velkou mezinárodní festivalovou akci Divadlo v pohybu.

THEATRE GOOSE ON A STRING
DIVADLO HUSA NA PROVÁZKU**History**

Theatre Goose on a String was founded in 1967 by the dramaturge Bořivoj Srba's students – the directors Eva Tálská, Peter Scherhauser and Zdeněk Pospíšil. Later they were joined by Petr Oslzlý as a dramaturge. The first performances took place in March 1968 in the House of Art of the City of Brno, where the theatre performed for 24 years. The theatre became the most significant group among the small, alternative theatres in the Czech Republic. It concentrated on irregular dramaturgy (staging poetry, non-theatre texts and its own dramatizations), and looked for opportunities to perform in an irregular space – successful performances include *Commedia dell'arte*, *Wedding*, cycle *Shakespearomania I.–III.* and an international project *Together – The Labyrinth of the World and the Paradise of the Heart* at the Festival of Fools in Copenhagen in 1983.

In 1993 a new theatre building, which is one of the most remarkable theatre spaces in Europe, was opened at Zelný trh in Brno. The unconventional staging of a classical work of the Czech literature *Babička* (Grandmother) by Božena Němcová became the most successful production of the 1990s. The authors Petr Oslzlý and Ivo Krobot called it “fetish revue” in the subtitle. Recently the greatest attention has been focused on a large project called *A Hundred Years of Cobra*, in which the director Vladimír Morávek has introduced all four great novels by Dostoevsky. Other similar theatre series include the staging of Václav Havel's or Karel Čapek's texts.

Spaces**Great Hall**

It is a multi-purpose space with the usual sound and light equipment. The dressing rooms are a floor above the stage (separate for men and women). It is possible to use the balcony in the performance. Props can be taken in backstage. Changes in elevation depend on the schedule of the festival.

Cellar Stage

The home stage of the Theatre at the Table. It has a proscenium stage with 70 seats and 12 light circuits (1 circuit – 2000W, 4 lights per one circuit). A single entrance to the stage is in the right back corner. The dressing rooms for men and women are shared. It is impossible to take in large scenery. It has the usual sound equipment.

Z historie

Divadlo Husa na provázku bylo založeno v roce 1967 studenty dramaturga Bořivoje Srby, režiséry Evou Tálskou, Peterem Scherhauserem a Zdeňkem Pospíšilem, k nimž se později připojil Petr Oslzlý jako dramaturg. Svá první představení sehrálo divadlo v březnu roku 1968 v Domě umění města Brna, kde působilo 24 let. Divadlo se velmi brzy stalo nejvýraznější skupinou mezi tzv. malými, alternativními divadly. Dramaturgicky se zaměřovalo na nepravidelnou dramaturgii (inscenování poezie, nedivadelních textů, vlastních dramatizací), prozkoumávalo možnosti inscenování v nepravidelném prostoru – z nejnámějších i mezinárodně proslulých inscenací jmenujme alespoň tyto: *Commedia dell'arte*, *Svatba*, cyklus *Shakespearománie I.–III.* nebo mezinárodní projekt *Společně – Labyrint světa a ráj srdce*, realizovaný na Festivalu bláznů v Kodani v roce 1983.

V roce 1993 otvírá soubor nový divadelní areál na Zelném trhu v Brně, který patří k nejpozoruhodnějším v Evropě. Divácky neúspěšnější inscenací devadesátých let se stala netradiční dramatizace české klasiky *Babičky* Boženy Němcové, k níž tvůrci – Petr Oslzlý a Ivo Krobot – připojili podtitul „fetištická revue“. V nedávné době na sebe největší pozornost upoutal rozsáhlý inscenační projekt *Sto roků kobry*, ve kterém režisér Vladimír Morávek postupně představil všechny čtyři velké romány Dostojevského. Podobného druhu jsou i další scénické cykly, během nichž byly inscenovány například texty Václava Havla či Karla Čapka.

Prostory**Velký sál**

Víceúčelový prostor. Obvyklé zvukové a světelné zařízení. Šatny o patro výš (zvláště muži a ženy). Možnost využití balkónu ve hře. Přístup kulis na zadní straně jeviště. Změna elevace je závislá na časovém harmonogramu festivalu.

Sklepní scéna

Domovská scéna Divadla U stolu. Kukátková scéna, 70 sedadel, 12 světelných okruhů (1 okruh – 2000 W, 4 světla na jeden okruh). Jen jeden vstup na jeviště v pravém zadním rohu. Šatny společné. Není možnost přístupu větších dekorací. Obvyklé zvukové vybavení.

Cross-Section – Ground Plan
Boční řez – Půdorys

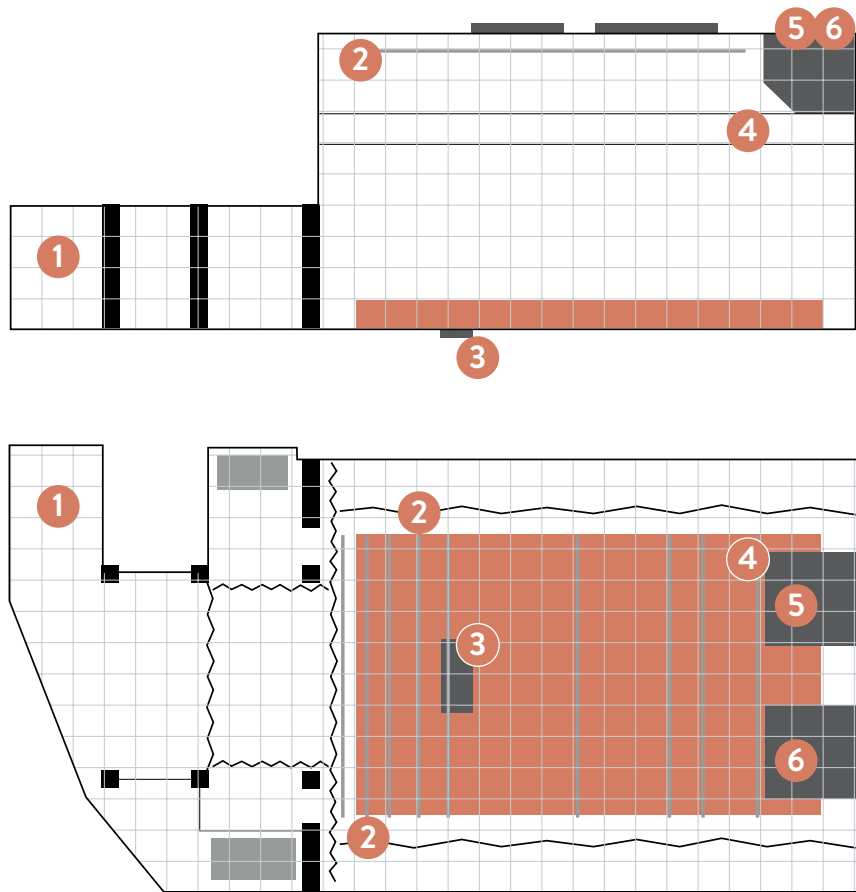
Legend / vysvětlivky:

- 1) back-stage entrance for set pieces (street level)
[přístup kulis (ulice)]
- 2) fly lines (electric)
[tahy (elektrické)]
- 3) traps
[propadla]
- 4) movable bridge
[pohyblivá lávka]
- 5) sound control room
[kabina zvukaře]
- 6) lighting control room
[kabina osvětlovače]

auditorium [hledisté]

1 x 1 m

www.provazek.cz

HaDIVADLO
HaDIVADLO

History

HaDivadlo was founded in the 1974–1975 season in Prostějov and from the beginning it presented itself as a stage for author's poetics and demanding dramaturgy. In the 1980s the theatre occupied an exceptional position within the Czech theatre culture thanks to its efforts in the renewal of the spiritual aspect in theatre as a way of reflection and self-reflection of fundamental issues concerned with the human existence. In that period Arnošt Goldflam worked there as a director and Josef Kovalčuk as a dramaturge.

After November 1989 HaDivadlo became a part of the Centre for Experimental Theatre (CED) and from 1991 it performed in the Kabinet múz (Cabinet of the Muses) in Brno. When it moved to Brno the group went through some changes. One of the most significant performances is undoubtedly *Human Tragicomedy* by Ladislav Klíma, directed by Arnošt Goldflam. It was the first performance in Kabinet múz. We must not overlook the unforgettable musical *Hvězdy na vrbě* (Stars on the Willow), scenic oratorium *Job* by Joseph Roth and Martin Dohnal, and *King Oedipus* by Sophocles.

At the end of the 1990s Jiří Pokorný became Artistic Director. He came from the Drama Studio in Ústí nad Labem and he based his artistic vision of the theatre on researching and performing contemporary Czech and foreign dramatic texts. At the beginning of the 2004/2005 season the theatre moved to a newly reconstructed space of a former cinema in the so-called Alfa-pasáž (Alpha Arcade), which had been rebuilt into a variable theatre space. At present the Artistic Director of the theatre ensemble is a graduate of the theatre directing at JAMU's Theatre Faculty, Ivan Buraj.

Space

It is a multi-purpose space with the usual sound and light equipment. It is not possible to hang set pieces. Two dressing rooms (men and women separately).

Z historie

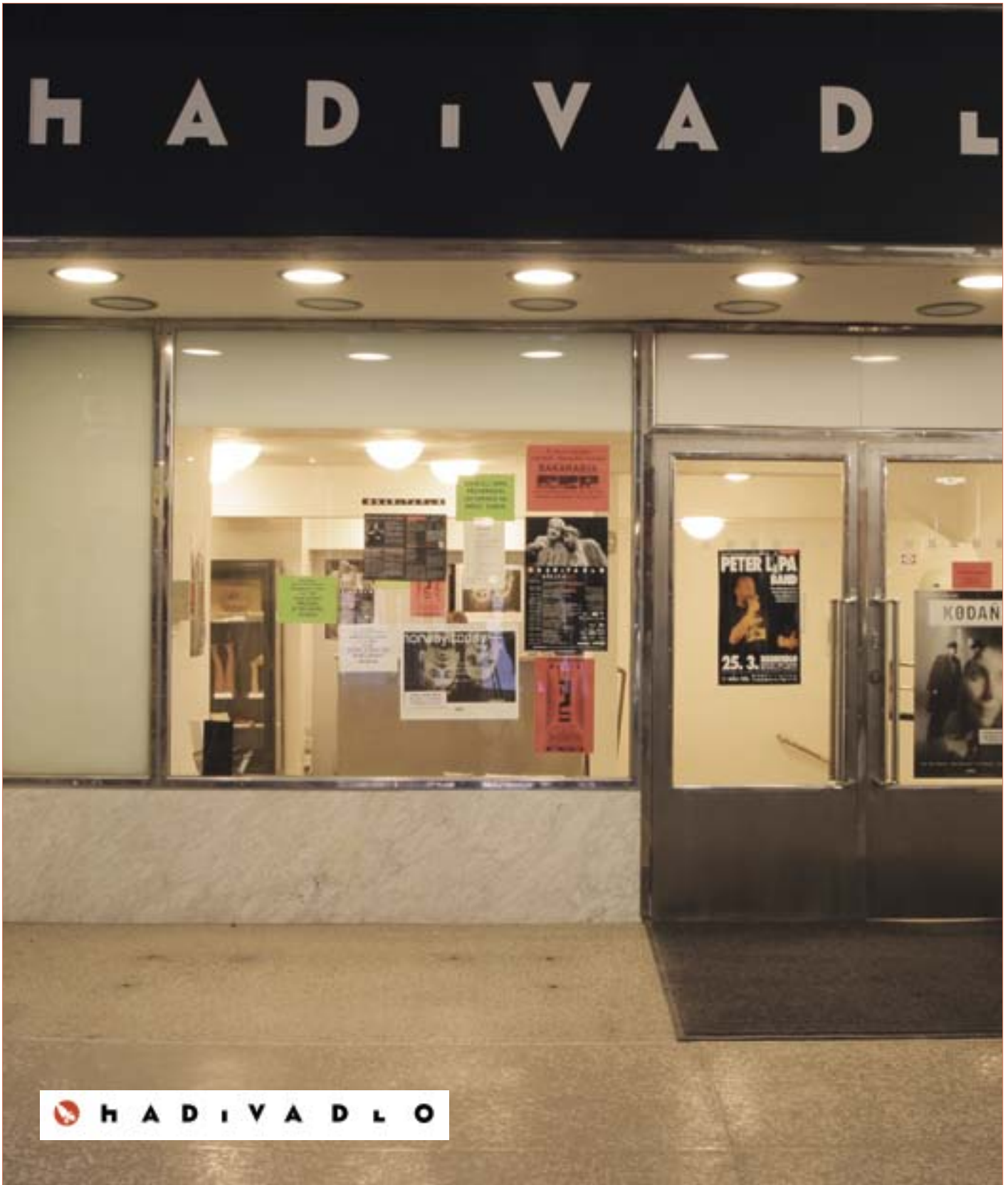
HaDivadlo vzniklo v sezóně 1974–1975 v Prostějově a od počátku své existence se profilovalo jako scéna vyhraněné autorské poetiky a náročné dramaturgie. V osmdesátých letech HaDivadlo získává výlučné postavení v kontextu české divadelní kultury, a to svým programovým úsilím o obnovu duchovního rozměru divadelního aktu jako způsobu reflexe a sebereflexe podstatných otázek lidského bytí. V tomto období je také divadlo spjato se jmény Arnošta Goldflama coby režiséra a Josefa Kovalčuka jako dramaturga.

Po listopadu 1989 se HaDivadlo stává součástí Centra experimentálního divadla (CED) a od roku 1991 působí na scéně Kabinetu múz v Brně. S přesunem do Kabinetu múz divadlo proměňuje i svůj soubor. Mezi nejvýznamnější inscenace této etapy HaDivadla patří bezesporu *Lidská tragikomedie* Ladislava Klímy v Goldflamově režii, kterou HaDivadlo zahájilo svou činnost v Kabinetu múz. Nelze nezmínit také nezapomenutelný muzikál *Hvězdy na vrbě*, scénické oratorium *Jób* Josepha Rotha a Martina Dohnala či Sofoklova *Krále Oidipa*.

Na konci devadesátých let do divadla přichází z Činoherního studia Ústí nad Labem na místo uměleckého šéfa Jiří Pokorný, který svou uměleckou vizi divadla staví na vyhledávání a inscenování současných českých i zahraničních dramatických textů. Na počátku sezóny 2003/2004 se HaDivadlo přesunulo do nově zrekonstruovaného a na variabilní divadelní prostor přestavěného kina v tzv. Alfa-pasáži. V současnosti je uměleckým šéfem souboru absolvent divadelní režie na Divadelní fakultě JAMU Ivan Buraj.

Prostor

Víceúčelový prostor. Obvyklé zvukové a světelné zařízení. Není možnost zavěsit kulisy. Dvě šatny (zvláště muži a ženy).

Cross-Section – Ground Plan Boční řez – Půdorys

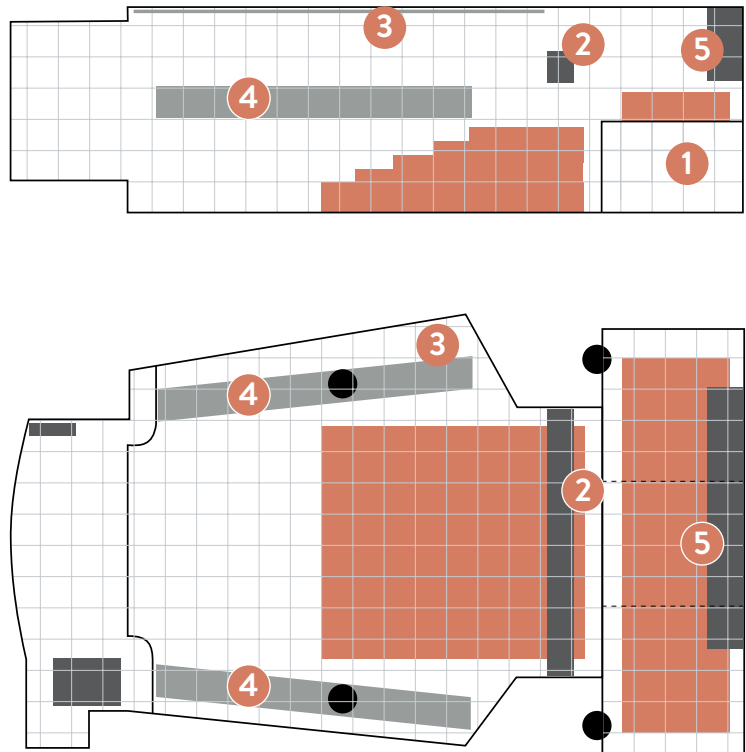
Legend / vysvětlivky:

- 1) audience entrance
[vstup diváků]
- 2) movable bridge
[pohyblivá lávka]
- 3) lighting grid
[osvětlovací rošt]
- 4) light bridges
[osvětlovací lávky]
- 5) control room (sound and light)
[kabina zvukaře a osvětlovače]

 auditorium [hlediště]

 1 x 1 m

www.hadivadlo.cz

REDUTA THEATRE
DIVADLO REDUTA

History

The Reduta Theatre is the oldest theatre building in Central Europe. In the 17th century Brno bought several older houses and had them rebuilt to so-called Great Tavern. It was a representative building where the city provided accommodation and meals for distinguished visitors. Theatre productions occasionally took place there as early as in the 1660s. However, a proper theatre space with boxes and deep perspective stage, probably inspired by the Venetian impresario Angelo Mingotti's theatre, was built in the east wing of the complex in 1733. In December 1767 small Wolfgang Amadeus Mozart performed there. The ballroom ("reduta") was constructed after two fires in 1786 when a large room was built on the first floor of the northern wing. First, it served as an additional ballroom but later it became the main ballroom with opulent balls, parties and festive events taking place there on the occasion of visits of Austrian emperors and their families (e.g. Leopold II in 1791 and Francis I in 1804 and 1808). In 1870 the theatre was destroyed by a third fire and theatre productions were restarted in 1909. From 2002 to 2005 a complete reconstruction of the theatre took place and a new theatre hall was built. At present the Reduta Theatre is the stage of the National Theatre in Brno and its repertoire includes primarily Czech premieres of drama, opera and ballet to which young and progressive directors are invited.

Space

It has a proscenium stage with full sound and light equipment, a revolving stage (7 m in diameter), 2 trapdoors (0.9 x 0.9 m and three orchestra pit platforms with an elevation of 5 m. There are 22 fly lines on the stage.

Z historie

Divadlo Reduta je nejstarší divadelní budovou ve střední Evropě. V průběhu 17. století město Brno nakoupilo několik starších domů a přestavělo je na takzvanou Velkou tavernu, objekt reprezentačního charakteru, který město nabízelo k ubytování a stravování vzácným návštěvám. Občasné divadelní produkce v ní probíhaly pravděpodobně od šedesátých let 17. století, avšak teprve v roce 1733 bylo ve východním křídle tohoto komplexu vystavěno vlastní divadlo lóžového typu s hlubokým perspektivním jevištěm, pravděpodobně inspirované divadlem benátského impresária Angela Mingottiho. V prosinci 1767 zde koncertoval malý Wolfgang Amadeus Mozart. Základ k redutnímu (plesovému) sálu byl po dvou požárech divadla položen v roce 1786, kdy byla v prvním patře severního křídla zbudována velká místnost, původně sloužící jako pomocný taneční sál. Později byla tato místnost hlavním tanečním sálem a pořádaly se v ní honosné plesy, zábavy i oslavné akce při příležitosti pobytu rakouských císařů a jejich rodin (např. císaře Leopolda II. v roce 1791 či císaře Františka I. v letech 1804 a 1808). Třetí požár zničil divadlo v roce 1870 a divadelní provoz v něm byl obnoven až roce 1909. V letech 2002–05 proběhla radikální rekonstrukce divadla, jejíž součástí bylo vybudování nového divadelního sálu. V současnosti je Divadlo Reduta scénou Národního divadla Brno a jeho repertoár tvoří především české premiéry z oblasti činohry, opery a baletu, ke spolupráci jsou zváni mladí a progresivní režiséři.

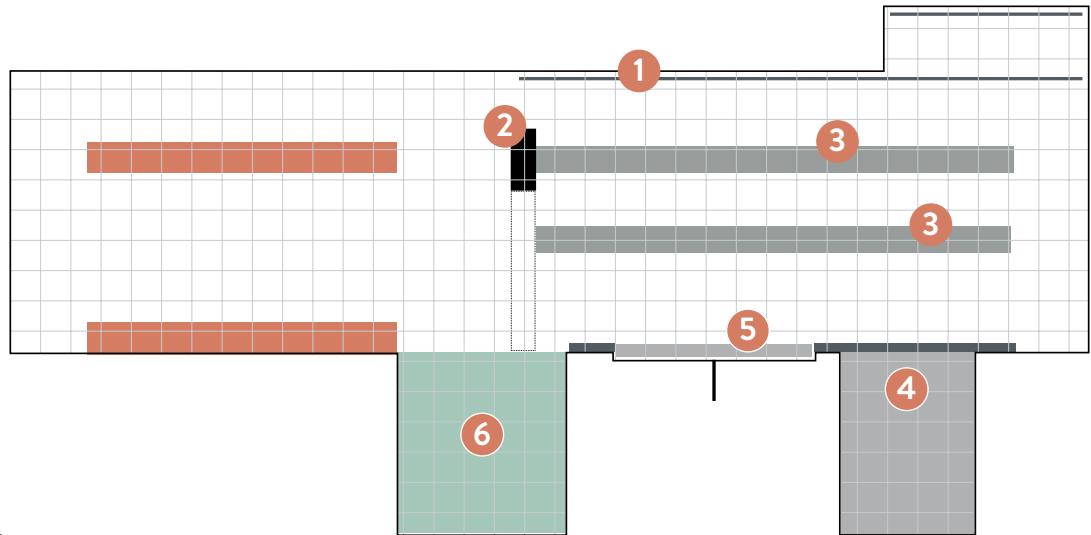
Prostor

Kukátková scéna plně technicky vybavená zvukovou i světelnou technikou. Točna o průměru 7 metrů, 2 propadla 0,9 x 0,9 metru a 3 stoly orchestrů o zdvihu 5 metrů. 22 tahů na jevišti.

Cross-Section – Ground Plan
Boční řez – půdorys

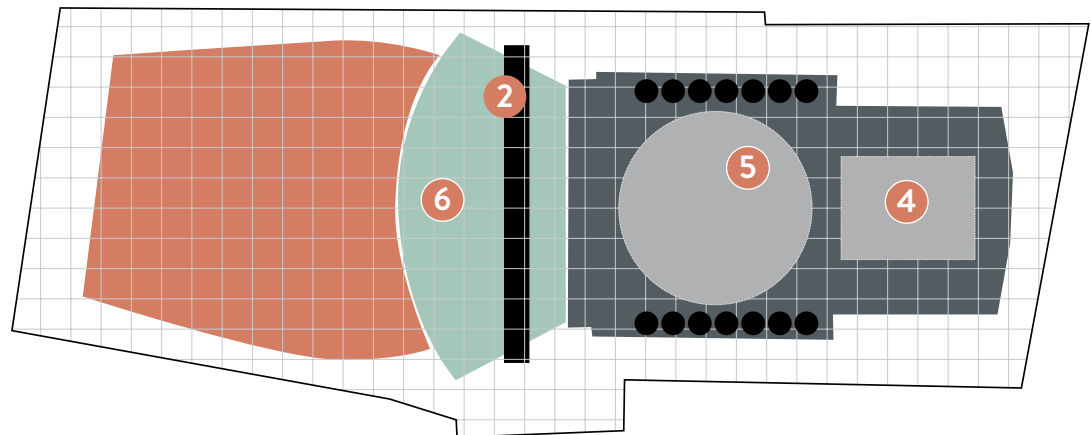

Legend / vysvětlivky:

- 1) lighting grid [osvětlovací rošt]
- 2) movable bridge [pojízdná lávka]
- 3) galleries [ochozy]
- 4) stage platforms of elevating stage [prostor jevištních stolů]
- 5) revolving stage [točna]
- 6) orchestra pit [orchestríště]

auditorium [hledíště]

1 x 1 m

www.ndbrno.cz/reduta

BOLEK POLÍVKA'S THEATRE
DIVADLO BOLKA POLÍVKY**History**

The theatre carries the name of its founder and co-owner – the world-famous mime and actor Bolek Polívka, who started his career as a distinctive actor-author of the Theatre Goose on a String. In the 1980s he left the theatre and today he is also a well-known movie actor. The building has been used as a theatre since the end of the Second World War. In 1947 it was called Svobodné divadlo (Free Theatre), one year later Městské oblastní divadlo (Municipal Regional Theatre), then Krajské oblastní divadlo (Regional Theatre) and later Divadlo bratří Mrštíků (Mrštík Brothers' Theatre) after famous Czech writers. In 1965 many changes in Brno theatres occurred and the theatre in this building was called The Satirical Theatre – Evening Brno. In 1989 it was given the name “At Jacob’s”, a reference to the nearby church. However, the theatre was closed because of financial problems and today it is the seat of the only private theatre in Brno – Bolek Polívka’s Theatre.

Space

It has a proscenium stage and one common dressing room. The stage can be entered from the right. There are only three fly lines with low lifting capacity (max. 50 kg). It has basic sound and light equipment.

Z historie

Divadlo Bolka Polívky nese jméno svého zakladatele a spolujeditele – světoznámého mima a herce Bolka Polívky, který vstoupil na jeviště jako výrazný autorský herec souboru Husa na provázku, během osmdesátých let se postupně osamostatnil a v dnešní době je znám i jako výrazný herec filmový. Divadlo samo sídlí v budově, jež je zasvěcena divadlu od konce 2. světové války. V roce 1947 se zde zabydlelo nově vzniklé Svobodné divadlo. O rok později bylo přejmenováno na Městské oblastní divadlo, pak Krajské oblastní divadlo, pak bylo pojmenováno po klasikách české literatury jako Divadlo bratří Mrštíků. V roce 1965 došlo na mapě divadelního Brna k mnoha přesunům a v budově nakonec sídlilo Satirické divadlo Večerní Brno. To v roce 1989 obdrželo univerzální a nepříznačný název divadlo U Jakuba podle vedle stojícího gotického chrámu. Divadlo však bylo z finančních důvodů uzavřeno a v současné době zde sídlí nejvýznamnější soukromé brněnské divadlo – Divadlo Bolka Polívky.

Prostor

Kukátková scéna, jedna společná šatna, přístup na pravé straně scény. K dispozici pouze tři tahy s nízkou nosností (max. 50 kg). Základní zvukové a světelné vybavení.

Cross-Section – Ground plan Boční řez – půDorys

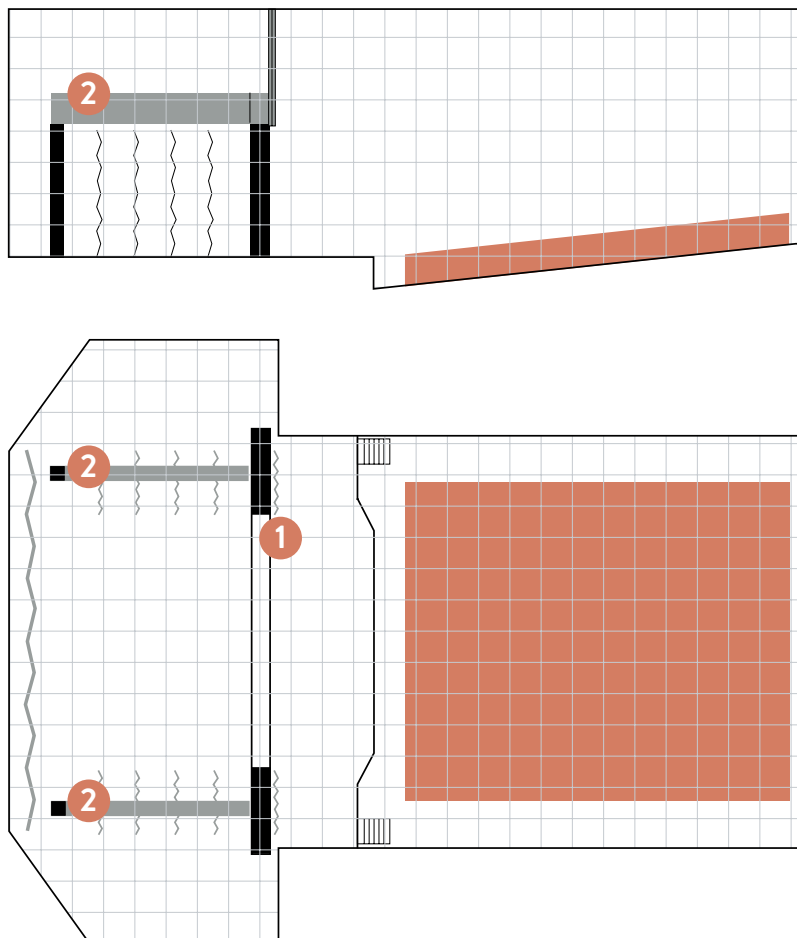
Legend / vysvětlivky:

- 1) main curtain [hlavní opona]
- 2) bridges [lávky]

auditorium [hlediště]

1 x 1 m

www.divadlobolkapolivky.cz

▼ Caryl Churchill: *Cloud 9* [*Sedmé nebe*] — Valencia (2012) ▼

THE THEATRE FACULTY OF THE JANÁČEK ACADEMY
OF MUSIC AND PERFORMING ARTS IN BRNO
DIVADELNÍ FAKULTA JANÁČKOVY AKADEMIE
MÚZICKÝCH UMĚNÍ V BRNĚ

The Theatre Faculty together with the Music Faculty form the Janáček Academy of Music and Performing Arts in Brno (JAMU), which has included the music and theatre branches since its foundation on 12th September 1947.

JAMU is a public higher education institution and its main role is tertiary education in the field of arts (music, theatre, dance, multimedia) in its accredited study programmes. At the same time it actively pursues academic research, publication activities, while actively striving to develop international partnerships.

In the late 1950s, the government abolished the division of JAMU into faculties. In 1990 the theatre and music faculties were reestablished under the leadership of the first post-revolution rector Alena Štěpánková-Veselá. The theatre dramaturge Josef Kovalčuk was commissioned to establish the new Theatre Faculty. During the following years the faculty went through significant changes which were inherently connected with Josef Kovalčuk – the first dean of the renewed faculty and many other distinguished personalities of Czech theatre and culture (e.g. Alois Hajda, Bořivoj Srba, Miloš Hynšt, Petr Oslzlý, Josef Karlík, Antonín Přidal, Peter Scherhauser, Pavel Švanda, Ivo Osolobě, Václav Cejpek, Miroslav Plešák, Arnošt Goldflam, Zoja Mikotová and Nika Brettschneiderová). These changes included the foundation of the international festival of theatre schools SETKÁNÍ/ENCOUNTER in 1991. Since then the festival has gained a recognized position among educational and professional theatre festivals.

Moreover, the original study fields of drama acting and theatre directing was gradually broadened to include theatre dramaturgy, stage design, musical acting, theatre management, theatre technology, drama education, physical theatre, radio and TV drama-

Divadelní fakulta společně s Hudební fakultou tvoří Janáčkovu akademii múzických umění v Brně (JAMU), která se již od svého založení 12. září 1947 dělila na hudební a dramatický odbor.

JAMU je veřejná vysoká škola a jejím hlavním posláním je terciární vzdělávání v oblasti umění (hudba, divadlo, tanec, multimédia) prostřednictvím akreditovaných studijních programů. Zároveň se aktivně věnuje i vědeckému výzkumu, publikační činnosti a intenzivně rozvíjí mezinárodní spolupráci.

Na konci padesátých let bylo vládním nařízením zrušeno dělení JAMU na fakulty. V roce 1990, pod vedením první porevoluční rektorky Aleny Štěpánkové-Veselé, došlo k obnovení Divadelní a Hudební fakulty. Zformováním nové Divadelní fakulty byl pověřen divadelní dramaturg Josef Kovalčuk. Během následujících let prošla fakulta výraznou proměnou, která byla neodmyslitelně spjata především se jménem J. Kovalčuka – prvního děkana obnovené fakulty, ale i s mnoha dalšími jedinečnými osobnostmi českého divadla a kultury (např. Aloisem Hajdou, Bořivojem Srbou, Milošem Hynštem, Petrem Oslzlým, Josefem Karlíkem, Antonínem Přidalem, Peterem Scherhauserem, Pavlem Švandou, Ivem Osolobě, Václavem Cejpkem, Miroslavem Plešákem, Arnoštem Goldflamem, Zojou Mikotovou či Nikou Brettschneiderovou). Součástí těchto změn bylo také založení Mezinárodního festivalu divadelních škol SETKÁNÍ/ENCOUNTER, jenž si od svého vzniku v roce 1991 postupně vydobyl uznávanou pozici mezi divadelními vzdělávacími i profesionálními festivaly.

K dosavadním studijním oborům činoherní herectví a činoherní režie postupně přibýly obory divadelní dramaturgie, scénografie, muzikálové herectví, divadelní manažerství, jevištní technologie, dramatická výchova, klaunská scénická a filmová tvorba,

THE THEATRE FACULTY OF THE JANÁČEK ACADEMY OF MUSIC AND PERFORMING ARTS IN BRNO
DIVADELNÍ FAKULTA JANÁČKOVY AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V BRNĚ

▼ The building of JAMU's Theatre Faculty at No. 1 Mozartova Street | Budova Divadelní fakulty JAMU na Mozartově ulici 1 ▼

▼ The building of JAMU's Music Faculty | Budova Hudební fakulty JAMU ▼

turgy and script writing, drama education for the deaf, audiovisual creation and theatre, dance and movement theatre and education, and light design. Other changes included the following: the Theatre Faculty acquired a building in Mozartova Street; the Marta Theatre Studio underwent significant reconstruction; the new Astorka Information, Education and Accommodation Centre was built; the Theatre on Orlí Street – JAMU's Music and Theatre Laboratory was opened; and many new talented students and exceptional teachers were accepted to the faculty because of the growing number of art fields in demand at the faculty.

Today the Theatre Faculty is a dynamically-developing part of the Janáček Academy of Music and Performing Arts in Brno. Its role is covered in three major areas – pedagogical, artistic and academic. Since the Janáček Academy is a university-type of college, the faculty's long-term priorities include academic work and research, theoretical reflections on artistic work and major publication activities.

rozhlasová a televizní dramaturgie a scenáristika, dramatická výchova pro Neslyšící, audiovizuální tvorba a divadlo, taneční a pohybové divadlo a výchova a světelný design. Divadelní fakulta získala budovu na Mozartově ulici, Divadelní studio Marta prošlo významnou rekonstrukcí, bylo vybudováno Informační, výukové a ubytovací centrum Astorka, nově bylo otevřeno Divadlo na Orlí / Hudebně-dramatická laboratoř JAMU a s narůstajícím počtem žádaných uměleckých oborů bylo na fakultu přijato mnoho nových talentovaných studentů i mimořádných pedagogických osobností.

Divadelní fakulta JAMU je v současnosti dynamicky se rozvíjející součástí Janáčkovy akademie múzických umění v Brně. Svě poslání naplňuje ve třech hlavních oblastech – pedagogické, umělecké a vědecké. Jelikož je JAMU vysoká škola univerzitního typu, patří věda a výzkum, teoretická reflexe umělecké tvorby a významná publikační činnost dlouhodobě mezi priority fakulty.

The highest representative of the faculty is the dean. Since 2008 the theatre director Zbyněk Srba has held this post. Czech colleges of higher education are traditionally independent of the state and their academic freedom and rights are guaranteed by law. These include the freedom of academic work, research and artistic work. The central self-governing body of the faculty is the nine-member academic senate which is elected from the students (3 representatives) and teachers (6 representatives) of the faculty. Among other things the senate elects the dean, approves internal regulations, annual reports and the distribution of the college's finances.

Studies during the standard period of the study programme are free as at all state colleges of higher education in the Czech Republic. The Janáček Academy is being financed by subsidies from the state budget. However, an important source of finances are academic, art and development grants. The annual budget is about 50 million Czech crowns (about 1.8 million Euros).

There are 90 teachers and researchers, teaching part-time or full-time, including 13 professors and 22 senior lecturers, 383 students, including 176 on Bachelor's study programmes, 101 on non-follow-up Master's study programmes, 71 on follow-up study

Vrcholným představitelem fakulty je děkan, jímž je nyní (od roku 2008) divadelní režisér Zbyněk Srba. České vysoké školy jsou tradičně nezávislé na státní moci a mají zákonem zaručené akademické svobody a práva, mezi něž patří i svoboda vědy, výzkumu a umělecké tvorby. Ústředním samosprávným orgánem fakulty je devítičlenný akademický senát, jenž je akademickou obcí volen ze studentů (3 zástupci) a pedagogů (6 zástupců) fakulty a jenž mimo jiné také volí děkana, schvaluje vnitřní předpisy, výroční zprávy či rozdělení finančních prostředků školy.

Stejně jako na všech veřejných vysokých školách v České republice je studium ve standardní době studia bezplatné. JAMU je financována především dotacemi ze státního rozpočtu, významným zdrojem financí jsou však také prostředky získané z vědeckých, uměleckých a rozvojových grantů. Roční rozpočet fakulty činí přibližně 50 mil. Kč (cca. 1,8 mil. EUR).

Na fakultě vyučuje na plný či částečný úvazek celkem 90 pedagogů a vědeckých pracovníků, mezi nimiž je 13 profesorů a 22 docentů. Studuje zde 383 studentů, z toho 176 v bakalářském studijním programu, 101 v nenavazujících magisterských programech, 71 v navazujících studijních programech a 35 v doktorském studijním programu (uvedené údaje odpovídají stavu

▼ The interior of JAMU's Theatre Faculty | Vnitřní prostory Divadelní fakulty JAMU ▼

programmes and 35 on PhD study programmes (these figures refer to the situation at the end of 2014). Every year, about 20 foreign students study at the faculty as part of the Erasmus+ Programme.

The studies at the Theatre Faculty are three-cycle and are evaluated according to the ECTS classification scale, in accordance with the Bologna Declaration. The standard time for the Bachelor's study programme is three years, two years for Master's and four years for PhD. On the other hand, drama and musical acting programmes have the form of four-year non-follow-up Master's study programmes due to the specific nature of these fields. The standard study form is full-time, although some of the Master's and PhD study programmes can be studied in distance-learning programmes. The Theatre Faculty has state accreditation for 15 study programmes in the fields of drama and dance.

The teaching language of the Theatre Faculty is Czech, although the Slovak language is also common due to the language and historical proximity of the Czech and Slovak republics and the number of students coming from the Slovak Republic. However, the number of seminars, projects and conferences where the principal communication language is English is on the rise with the continuing internationalization of the faculty and growing

na konci roku 2014). Každý rok na fakultě studuje také přibližně 20 zahraničních studentů v rámci programu Erasmus+.

V souladu s Boloňskou deklarací je studium na Divadelní fakultě třístupňové a je hodnoceno podle klasifikační stupnice ECTS. Standardní doba bakalářského studia jsou tři roky, magisterského dva roky a doktorského čtyři roky. Výjimkou jsou studijní obory činoherní a muzikálové herectví, které jsou zřízeny jako nenavazující magisterské obory a u nichž je vzhledem k jejich specifikům standardní doba studia čtyři roky. Základní studijní forma je prezenční, nicméně některé magisterské obory a doktorské studium lze studovat i distančně. Divadelní fakulta má státní akreditaci na výuku v celkem 15 studijních oborech v oblasti dramatických a tanečních umění.

Základním vyučovacím jazykem Divadelní fakulty je čeština, avšak vzhledem k jazykové a historické blízkosti Česka a Slovenska a množství studentů pocházejících ze Slovenské republiky je běžným jazykem i slovenština. S pokračující internacionalizací fakulty a postupným nárůstem počtu zahraničních studentů přibývá seminářů, projektů a konferencí, u nichž je primárním komunikačním jazykem angličtina. Výuka zahra-

Students of the Theatre Faculty take part in the Festival of Masks in the streets of Brno | Studenti Divadelní fakulty se účastní Slavnosti masek v ulicích Brna

▼ International Conference of Doctoral Studies of Theatre Schools (2011) | Mezinárodní seminář doktorských studií divadelních škol (2011) ▼

number of foreign students. Foreign students studying under the Erasmus+ Programme are taught exclusively in English.

The Theatre Faculty of the Janáček Academy is a top-level arts college which chooses its students in a demanding admission procedure which thoroughly examines talent of all the applicants for the studies. Only about one tenth of all the applicants pass the admission procedure and are accepted for the studies.

Teaching at the Theatre Faculty is organized in the form of studios and each student receives individual care and support for the development of his or her talent during the entire length of the study programme. Each studio is led by an eminent arts personality that shapes the contents and structure of teaching in a particular field. The specific nature of arts education is individual to each student and involves an intensive contact between students and teachers and among students themselves. This is made possible by the relatively (compared to other general higher education institutes) small number of students in each year and in each studio. Projects and workshops, led by successful personalities with practical experience, form an important part of the study programmes, in addition to studies abroad and the creative stays of students and teachers in various Czech and foreign cultural institutions.

ničních studentů v rámci programu Erasmus+ je vedena výhradně v angličtině.

Divadelní fakulta JAMU je elitní umělecká škola, která své studenty vybírá v náročném přijímacím řízení, v němž je důkladně prověřován talent všech uchazečů o studium. Přibližně pouhá desetina ze všech zájemců projde úspěšně přijímacím řízením a je přijata do studia.

Výuka na Divadelní fakultě je organizována formou ateliérů, kdy je v průběhu studia věnována každému studentovi individuální péče a podpora při rozvíjení jeho talentu. V čele každého ateliéru stojí významná umělecká osobnost, která formuje náplň a strukturu výuky příslušného oboru. Specifikem uměleckého vzdělávání je individuální přístup ke každému studentovi a intenzivní kontakt studentů a pedagogů i studentů navzájem. To je umožněno relativně (ve srovnání s běžnými vysokými školami) malým počtem studentů v každém ročníku a ateliéru. Významnou součástí výuky jsou i projekty a dílny vedené úspěšnými osobnostmi z umělecké praxe, zahraniční studijní a tvůrčí pobyty studentů i pedagogů a stáže studentů v rozmanitých českých i zahraničních kulturních institucích.

The main role of the Theatre Faculty of the Janáček Academy is to educate and prepare future professional artists. Therefore, an integral part of all the study programmes is the practical artistic work of the students. Every year, dozens of theatre productions, scenery projects, performances, stage experiments, dramatic texts, short films and documentaries and radio programmes are prepared at the faculty. Over the years, several shows have been created where the most remarkable outputs of students' artistic work are presented (e.g. Salon of Original Creation, Graduation Festival, Sítko – the festival of the Studio of Theatre and Education). In addition to projects connected directly with their studies, a number of students are engaged in artistic work at professional cultural institutions (theatres, television, radio, elementary art schools) and quite often also in their own independent theatre ensembles which they found during their studies (e.g. Buranteatr, D'EPOG, KočéBR, Krajiny, Reversing Door). The Theatre Faculty and its students are actively involved in important theatre events, e.g. Janáček Brno International Theatre and Music Festival and Prague Quadrennial of Scenography and Theatre Architecture.

The Theatre Faculty of the Janáček Academy has endeavoured to be a free creative space opened to various artistic expressions and personalities. In the long term, it proves that from the pedagogical, artistic and academic point of view it ranks among the most distinguished Czech colleges of higher education. It deliberately fulfils Janáček's vision of a prestigious art school in the exceptionally-creative environment of the City of Brno and is aware of its responsibility for the present and future forms of Czech and European arts and entire cultures.

Základním posláním Divadelní fakulty JAMU je výchova a profesní příprava budoucích umělců, a proto je nedílnou součástí výuky všech oborů praktická umělecká tvorba studentů. Každý rok ve škole vzniknou desítky divadelních představení, scénických projektů, performancí, jevištních experimentů, dramatických textů, krátkých hraných a dokumentárních filmů či rozhlasových pořadů. V průběhu let se zformovalo několik přehlídek, na kterých jsou nejvíce pozoruhodné výstupy studentské umělecké tvorby prezentovány (například Salon původní tvorby, Absolventský festival, Festival dramatické výchovy Sítko). Vedle projektů spjatých přímo se studiem se řada studentů věnuje také umělecké tvorbě v profesionálních kulturních institucích (divadla, televize, rozhlas, základní umělecké školy) a nezřídka také ve vlastních nezávislých divadelních souborech, které v průběhu studia zakládají (např. Buranteatr, D'EPOG, KočéBR, Krajiny, Reverzní dveře). Divadelní fakulta a její studenti se také aktivně zapojují do významných divadelních akcí, jako je například Mezinárodní divadelní a hudební festival Janáček Brno či Pražské Quadriennale scénografie a divadelního prostoru.

Divadelní fakulta JAMU se po celou svou existenci snaží být svobodným tvůrčím prostorem otevřeným různým uměleckým výrazům a osobnostem. Dlouhodobě prokazuje, že pedagogicky, umělecky i vědecky patří mezi nejvýznamnější české vysoké školy. Cílevědomě tak naplňuje Janáčkovu vizi existence prestižní umělecké školy v mimořádně kreativním prostředí města Brna a plně si uvědomuje, že má odpovědnost za současnou i budoucí podobu českého a evropského umění i celé kultury.

Brief History of the Janáček Academy of Music and Performing Arts in Brno

Stručná historie Janáčkovy akademie múzických umění v Brně

The Janáček Academy of Music and Performing Arts in Brno was founded on 12th September 1947. It followed the organ school (founded in 1881) and the Brno Conservatoire (founded in 1919). The establishment of the Academy came as a result of lengthy efforts to build on Leoš Janáček's artistic legacy. Thus the foundation of JAMU fulfilled Janáček's attempt to create an art college where skills of the Conservatoire graduates and other talented students could be further developed. The library of the Academy was opened the same year and a year later the grand opening of the Academy took place. 85 students studied at both faculties in the first academic year (66 at the Music Faculty and 19 at the Theatre Faculty).

The new art school acquired a half of the former Grammar School building on Comenius Square (Komenského náměstí).

Janáčková akademie múzických umění v Brně byla založena 12. září 1947. Svou existencí navázala na varhanickou školu (založenou roku 1881) a brněnskou konzervatoř (založenou 1919), přičemž jejímu vzniku předcházelo mnohaleté úsilí spjaté s uměleckým odkazem Leoše Janáčka. Ustavením JAMU byla v Brně naplněna Janáčkova snaha o vznik vysoké umělecké školy, na níž by se rozvíjely schopnosti nejen absolventů konzervatoři, ale i ostatních talentovaných studentů. Téhož roku byl zahájen provoz školní knihovny a o rok později proběhlo slavnostní otevření akademie. V prvním akademickém roce studovalo na obou fakultách 85 studentů (66 na Hudební fakultě, 19 na Divadelní fakultě).

Nové umělecké vysoké škole byla přidělena polovina budovy bývalého gymnázia na Komenského náměstí. Zatímco koncerty

▼ The reconstructed Marta Studio opened with the production of *A Desire to Become an Indian* by F. Kafka and J. A. Pitínský (1991)
Zrekonštruované Studio Marta zahájilo svou činnost inscenací Franz Kafka, Jan Antonín Pitínský: *Touha stát se indiánem* (1991) ▼

While the concerts of the Music Faculty students took place in the main concert hall Besední dům, the students of theatre subjects used the student stage called Theatre Studio JAMU which was located in the theatre building at the Brno trade fair grounds. Then they could use Theatre Studio in the hall of Nový Domov on Gorky Street (Gorkého) where they stayed until 1952 when a new theatre stage for JAMU called Marta Studio was opened. Many students participated in its reconstruction.

In 1957 JAMU's Opera Studio was founded, for which the Academy acquired the hall of the Jan Hus Congregation on Svatopluk Čech Street. JAMU began their editorial activities a year later, focussing on monographies and theoretical studies. In 1959, the government abolished the division of JAMU into faculties.

The year 1965 was a turning point – JAMU acquired the entire building on Comenius Square. Concerts took place in its hall, the JAMU library started using the premises on Gorky Street (these were used until 1999) and the Studio of Contemporary Music was founded at the Department of Composition and Conducting.

With the onset of so-called 'normalization' by the Moscow-backed Communist Régime, several oppressive events took place

posluchačů Hudební fakulty probíhaly v Besedním domě, studenti dramatických oborů zpočátku využívali studentské jeviště nazvané Divadelní studio JAMU, které se nacházelo v divadelní budově na brněnském výstavišti. Poté jim bylo k dispozici Divadelní studio v sále Nového domova na Gorkého ulici, kde se hrálo do roku 1952, kdy byla otevřena nová divadelní scéna JAMU nazvaná Studio Marta, na jejíž rekonstrukci se podíleli i mnozí tehdejší studenti.

Roku 1957 bylo založeno Operní studio JAMU, pro které získala akademie sál v Husově sboru na ulici Svatopluka Čecha, a o rok později byla zahájena ediční činnost JAMU zaměřující se na monografické sborníky a teoretické studie. V roce 1959 bylo na základě vládního nařízení zrušeno dělení JAMU na fakulty.

Rok 1965 byl v mnohém přelomový – JAMU dostala do užívání celou budovu na Komenského náměstí, v jejíž aule se začaly pořádat koncerty, dále knihovna JAMU začala využívat prostory na Gorkého ulici (které využívala až do roku 1999) a při katedře skladby a dirigování vzniklo Studio soudobé hudby.

S nastupující normalizací došlo roku 1971 k několika pro JAMU tíživým událostem – v únoru byl odvolán vedoucí katedry

▼ The British playwright and script writer Tom Stoppard receives JAMU's Doctorate Honoris Causa (2007)
Udělování čestného doktorátu JAMU britskému dramatikovi a scenáristovi Tomu Stoppardovi (2007) ▼

in 1971 – February saw the dismissal of the head of the department of acting Miloš Hynšt and pro-rectors Miloslav Ištvan and Marie Mrázková. In May many of the teachers were also dismissed (e.g. Josef Karlík, Bořivoj Srba, Alois Hajda, Vlasta Fialová, Vítězslav Gardavský, Vojtěch Jestřáb, Bedřich Jičínský, Igor Zhoř).

Major changes took place in 1989 when on 19th November the first meeting of the students' strike committee was held. The following day, the students of JAMU went on strike.

On 20th January 1990, Alena Štěpánková-Veselá was appointed the rector of the Academy and in the same year, the government renewed the division into the Music and Theatre faculties. Many leading personalities from the field of theatre were persuaded to teach at the Theatre Faculty – among them many of those who were forced to leave their teaching posts in 1971. In May 1990 the Theatre Faculty acquired premises on Bureš Street and the Music Faculty had the entire building on Comenius Square at its disposal.

Two important events took place in May 1991 – Marta Studio was reopened after an almost two-year reconstruction and the first international festival of theatre colleges 'Encounter of

herectví Miloš Hynšt a také proreктоři Miloslav Ištvan a Marie Mrázková, v květnu pak byli odvoláni i mnozí pedagogové (mj. Josef Karlík, Bořivoj Srba, Alois Hajda, Vlasta Fialová, Vítězslav Gardavský, Vojtěch Jestřáb, Bedřich Jičínský či Igor Zhoř).

K výrazným změnám došlo teprve s přelomovým rokem 1989, kdy 19. listopadu proběhla první pracovní schůzka studentského stávkového výboru a následujícího dne vstoupili studenti JAMU do stávk.

20. ledna 1990 byla rektorkou JAMU jmenována Alena Štěpánková-Veselá a téhož roku bylo vydáno nařízení vlády o obnovení členění JAMU na Hudební a Divadelní fakultu. Mnozí přední divadelníci byli získáni pro pedagogickou činnost na Divadelní fakultě – mezi nimi i ti, kteří byli v roce 1971 nuceni pedagogické posty opustit. V květnu téhož roku získala Divadelní fakulta k užívání prostory na Burešově ulici, čímž Hudební fakulta k dispozici celé prostory stávající budovy na Komenského náměstí.

V květnu roku 1991 došlo ke dvěma významným událostem – po téměř dvouleté rekonstrukci bylo znovu otevřeno Studio Marta, kde zároveň proběhl první ročník mezinárodního festivalu Setkání divadelních škol, nazývaný v pozdějších letech

Students rehearsing a new production | Studenti při zkoušení nové inscenace

▼ The first President of the Czech Republic and world-famous playwright Václav Havel, the Director of the Centre for Experimental Theatre Petr Oslzlý and the first Dean of the renewed Theatre Faculty of JAMU Josef Kovalčuk at the conference at JAMU's Theatre Faculty (2007)

První prezident České republiky a světoznámý dramatik Václav Havel, ředitel Centra experimentálního divadla Petr Oslzlý a první děkan obnovené Divadelní fakulty JAMU Josef Kovalčuk na konferenci na DIFA JAMU (2007) ▸

Theatre Schools', later called 'SETKÁNÍ/ENCOUNTER' was held. It won recognition and prestige not only in Europe.

In January 1992, the Czechoslovak President Václav Havel met the students of JAMU and in September of the same year the Theatre Faculty started teaching in a new, reconstructed building on Mozart Street.

In 1993, the piano virtuoso Rudolf Firkušný was awarded an honorary doctorate. In the following years the playwright Václav Havel, the conductor Charles Mackerras, the musicologist John Tyrrell, the playwright Tom Stoppard and the composer Pierre Boulez were among those to receive honorary doctorates of the Academy.

Since 1994 the Music Faculty has been organizing the Leoš Janáček International Competition for instruments that are connected with Janáček's music. It takes place every year and its aim is to promote the work of Leoš Janáček and other distinguished composers and also to get a young generation of artists interested in interpreting these works.

SETKÁNÍ/ENCOUNTER, jenž si postupně vydobyl uznání a prestiž nejen v Evropě.

V lednu 1992 se tehdejší československý prezident Václav Havel setkal se studenty JAMU a v září téhož roku zahájila Divadelní fakulta výuku v nově získané a zrekonstruované budově na Mozartově ulici.

V roce 1993 byl udělen čestný doktorát klavírnímu virtuosovi Rudolfu Firkušnému. V dalších letech byli stejně oceněni mimo jiné i dramatik Václav Havel, dirigent Charles Mackerras, muzikolog John Tyrrell, dramatik Tom Stoppard či skladatel Pierre Boulez.

Od roku 1994 se na Hudební fakultě každoročně koná mezinárodní interpretační Soutěž Leoše Janáčka, jež bývá vypisována pro obory mající souvislost s Janáčkovou tvorbou. Cílem soutěže je nejen propagovat skladby Leoše Janáčka a dalších významných skladatelů, ale také rozšířit zájem o interpretaci jejich díla v řadách nastupující umělecké generace.

In 1995, the building of the Music Faculty was reconstructed and in December the first International Symposium of Theatre Anthropology was held at the Theatre Faculty.

At the beginning of 1999, the Astorka Information, Education and Accommodation Centre on Novobranská Street was opened. The building had been under reconstruction from 1997, housing a student hostel (before the students of both faculties stayed in the halls of residence of other Brno colleges), a computer room, classrooms and the library, which was moved here from Gorky Street.

In 2000, the JAMU Publishing Centre was founded. Its activities focus on study, educational and specialized publications from the field of history and theory of music, theatre, collections of papers from conferences, dictionaries, handbooks and textbooks.

Since 2002 the International Conference of Doctoral Studies has been held every two years. Postgraduate students from many countries have been among the participants. The Music Faculty has organized the International Double Bass Convention since 2005.

In 2006 JAMU made the transition to a three-level study system (Bachelor, Master and PhD).

From 2010 to 2012 the Theatre on Orlí Street – JAMU's Music and Drama Laboratory was built. It is a multi-functional building which focuses on musicals and opera performances.

JAMU has entered the history of Brno and it helps to create its image – not only with a number of theatre performances and concerts, but by organizing regular festivals, conferences, meetings, courses – and last but not least by making efforts to educate, support and develop artistic personalities, provide them with environment for their creative activities and to reflect the theory behind their work.

It is a small institution when compared with other colleges since there are only about 700 students and over 140 teachers at both JAMU faculties. This is due to the specific nature of art education which is based on the personal passing-on of experience and skills and the close and intensive contact between students and teachers. Because of that JAMU has been able to fulfil Janáček's vision of developing the talents of young artists and of educating original creative personalities for nearly seventy years.

Roku 1995 byla budova Hudební fakulty zrekonstruována a v prosinci proběhl na Divadelní fakultě první ročník Mezinárodního symposia divadelní antropologie.

Počátkem roku 1999 bylo otevřeno Informační, výukové a ubytovací centrum Astorka na Novobranské ulici. Budova byla v rekonstrukci od roku 1997 a jsou v ní umístěny koleje JAMU (studenti obou fakult dosud bývali ubytováni na kolejích ostatních brněnských škol), dále počítačová studovna, učebny a byla sem přestěhována také knihovna JAMU ze svého dosavadního sídla na Gorkého ulici.

Roku 2000 bylo ustaveno samostatné Ediční středisko JAMU, jehož vydavatelská činnost se zaměřuje na studijní, vzdělávací a odborné publikace z oblasti historie a teorie hudby i divadla, na sborníky z konferencí, slovníky, příručky a skripta.

Od roku 2002 se na Divadelní fakultě koná každé dva roky Mezinárodní konference doktorských studií divadelních škol, jíž se účastní studenti postgraduálního programu z mnoha zemí. Hudební fakulta pořádá od roku 2005 Mezinárodní setkání kontrabasistů.

JAMU v roce 2006 uskutečnila přechod na třístupňový studijní systém (studium bakalářské, magisterské a doktorské).

V letech 2010–2012 proběhla výstavba nové multifunkční budovy Divadla na Orlí / Hudebně-dramatické laboratoře JAMU, jež se zaměřuje na uvádění muzikálových a operních představení.

JAMU se vepsala do historie Brna a spoluvytváří i jeho současnost – a to nejen množstvím divadelních představení a hudebních koncertů, ale též pořádáním pravidelných festivalů, konferencí, setkání, kurzů – a v neposlední řadě též svým úsilím vychovávat, podporovat a rozvíjet umělecké osobnosti, poskytovat jim zázemí pro tvůrčí činnosti a teoreticky reflektovat jejich tvorbu.

V porovnání s ostatními vysokými školami je institucí malou, neboť na obou fakultách JAMU studuje pouze přibližně 700 studentů a vyučuje přes 140 pedagogů. Je to dáno specifickou povahou uměleckého vzdělávání, které z podstaty nemůže mít jinou podobu, než je osobní předávání zkušeností a dovedností i blízký a intenzivní kontakt studentů a pedagogů. I díky tomu už téměř sedmdesát let může JAMU naplňovat Janáčkovu vizi rozvíjení talentu mladých umělců a výchovy originálních tvůrčích osobností.

THE FESTIVAL TODAY DNEŠNÍ PODOBA FESTIVALU

Students of all the fields at JAMU's Theatre Faculty are involved in the preparation of the festival, namely students from the studios of theatre management, stage management, directing, dramaturgy and stage design. Thus students gain practical experience and develop their ability to cooperate with other areas of theatre work, even on the international level. Based on the study programme, the festival is organized by about 40 students of the studio of theatre management and stage technology, whose activities are shielded and supervised by the Festival Council presided by the director of the festival and a student coordinator. The role of the artistic manager of the festival is ever more important. It is one of the students of theatre directing or dramaturgy who is in charge of the overall concept of the festival and its content. Every year the Festival Council chooses by tender a student of stage design who becomes the festival designer. In recent years also students of the Faculty of Multimedia Communications of Tomáš Baťa University in Zlín are invited to participate in the preparation of the visual concept of the festival. Students of dramaturgy are also involved in the year-long preparations. They participate in the selection of ensembles and other activities related to their field. During the festival week they issue the festival reporter *Meeting Point*. In June every year the Final Report evaluating the festival is issued. It contains attendance statistics, economical indicators, implemented promotion activities and other important data for JAMU's partners.

During the quarter of century of its existence the festival took place in a number of Brno theatres but since the Theatre on Orlí Street / JAMU's Music-Theatre Laboratory was finished in 2012, all the festival activities have taken place in four of them: two theatre stages of JAMU – Marta Studio and the Theatre on Orlí

Do přípravy celého festivalu jsou zapojeni studenti všech oborů DIFA JAMU, a to především z ateliérů divadelního manažerství, jevištní technologie, režie, dramaturgie a scénografie. Studenti tak získávají praktické zkušenosti a prohlubují své schopnosti spolupráce s ostatními složkami divadelního provozu, a to dokonce na mezinárodní úrovni. Na základě studijního programu je festival organizován přibližně 40 studenty Ateliéru divadelního manažerství a jevištní technologie, jejichž činnost je zaštitěna a kontrolována Festivalovou radou, které předsedá ředitel festivalu a studentský koordinátor. Stále významnější je také postavení uměleckého vedoucího festivalu, jímž je jeden ze studentů činoherní režie či dramaturgie a jenž má na starosti ideovou koncepci festivalu a jeho obsahovou náplň. Na základě konkurzu je Festivalovou radou každý rok vybrán jeden student scénografie, který se stává výtvarníkem festivalu. V posledních letech bývají oslovení i studenti jiné moravské vysoké školy, Univerzity Tomáš Bati ve Zlíně a její Fakulty multimediálních komunikací, kteří se také podílejí na přípravě výtvarné koncepce festivalu. Do celoroční přípravy jsou též zapojeni studenti dramaturgie, kteří se podílejí na výběru souborů a dalších činnostech souvisejících s jejich oborem. Během festivalového týdne pak denně vydávají festivalový zpravodaj *Meeting Point*. Každý červen vychází hodnotící festivalová Závěrečná zpráva, která uveřejňuje statistiky návštěvnosti, ekonomické ukazatele, realizované propagační aktivity a další důležité údaje pro partnery JAMU.

Festival během čtvrtstoletí své existence probíhal v řadě brněnských divadel, od dokončení stavby Divadla na Orlí / Hudebně-dramatické laboratoře JAMU v roce 2012 se však hlavní festivalové prostory ustálily na čtyřech: dvě divadelní scény JAMU – Studio Marta a Divadlo na Orlí a dvě divadelní

Festival dates:

- deadline for application forms – beginning of January,
- deadline for selection of schools – end of January,
- time of the festival – beginning of April.

Precise dates for a particular festival and other information about theatre premises etc. can be found on the web pages of the festival – www.encounter.cz.

Festival v datech:

- uzávěrka přihlášek – počátek ledna,
- ukončení výběru škol – do konce ledna,
- doba konání – na počátku dubna.

Přesná data pro konkrétní rok festivalu a další informace o jednotlivých hracích prostorech atp. naleznete na webových stránkách festivalu – www.encounter.cz.

Street and two stages of the Centre for Experimental Theatre – the Theatre Goose on a String and HaDivadlo. The festival off-programme takes place at JAMU's Theatre Faculty on Mozartova Street. Apart from the actual productions, student discussions about presented performances have always been an integral part of the festival. At present there are also teachers meetings where all the participants can confront their opinions about individual performances and at the same time they can learn something about the educational methods of individual schools. Every year the festival has also its official festival pub where the participants can meet until late hours.

At present about 14 ensembles from all around the world participate in the festival. For a long time it was the partner festival of the International Theatre School Festival (ITs) in Amsterdam, the Netherlands. Seeds of new international projects are sown and negotiations of various international platforms are held during the festival. The festival takes place under the auspices of the Mayor of Brno, the Governor of the South Moravian Region, the Minister of Culture of the Czech Republic, the Czech Commission for UNESCO and the Czech Centre of the International Theatre Institute (ITI).

scény Centra experimentálního divadla – Divadlo Husa na provázku a HaDivadlo. Festivalový off-program pak probíhá přímo v prostorách Divadelní fakulty JAMU na Mozartově ulici. Kromě samotných představení jsou nedílnou součástí festivalu i studentské diskuse o uvedených představeních, které v současnosti doplnila setkání pedagogů, kde mají všichni účastníci možnost konfrontovat své názory na jednotlivá představení i se něco dozvědět o pozadí pedagogických metod jednotlivých škol. Každý ročník festivalu má také oficiální festivalovou hospodu, v níž se všichni účastníci mohou setkávat až do pozdních nočních hodin.

V současné době se festivalu během pěti dnů jeho konání účastní zpravidla 14 souborů z celého světa. Po dlouhá léta byl partnerským festivalem holandského ITs (International Theatre School Festival) v Amsterdamu, během festivalu vznikají zárodky nových mezinárodních projektů a uskutečňují se jednání různých mezinárodních platform. Záštitu nad festivalem v jeho průběhu převzali primátor města Brna, hejtman Jihomoravského kraje, ministr kultury České republiky, Česká komise pro UNESCO a České středisko ITI (International Theatre Institute).

2010

2010 — 2

A close-up photograph of a hand holding a pen, set against a dark background. The scene is dramatically lit with a mix of red and blue light, creating a textured, almost painterly effect. The hand is positioned in the upper right, with the pen held between the fingers. The lighting highlights the contours of the hand and the texture of the pen's grip.

2014

2010 — 2014

PRODUCTIONS / SCHOOLS / AWARDS

INSCENACE / ŠKOLY / OCENĚNÍ

2010

06–10. 04. 2010

Encounter **Myth**
Mýtus setkání▼ Franz Kafka, Ján Mikuš: *The Castle* [*Zámek*] — Bratislava ▼

Organizers' Memories

Vzpomínky organizátorů

Alena Štěpánová

The student coordinator of the festival SETKÁNÍ/ENCOUNTER 2010
Studentská koordinátorka festivalu SETKÁNÍ/ENCOUNTER 2010

I realized that to remember the festival which took place four years ago is the same as to assess it after a few months – at least as far as my personal feelings are concerned. Just the facts about the festival are maybe a bit hazy since time marches on mercilessly.

I find the whole year of preparations and the festival itself merged into the lengthy preparations, including a lot of business appointments (not only in Dalibar), negotiations with partners and management and many sleepless nights.

But I do not want to focus on the routine life of an ordinary manager at the Theatre Faculty. Our festival was truly exceptional. It celebrated the 20th anniversary. The festival was supposed to be symbolic and to welcome back both the founding schools which were present at the festival's development, and to bring a new theatre school – this time from South America. Thus in 2010 a school from Medellin, Colombia, visited Brno for the first time. Not only did our team try to prepare a high-quality presentation

Uvědomila jsem si, že vzpomínat na festival před čtyřmi roky je skoro stejné, jako jej hodnotit po pár měsících – alespoň co se týče osobních pocitů. Snad jen ta fakta o festivalu jsou více zamlžená vzhledem k tomu, že čas neúprosně rychle běží dál.

Celý rok příprav a festival samotný však mně samotné splývá v dlouhou dobu organizování, mnoho pracovních schůzek (a to nejen v Dalibaru), jednání s partnery a vedením či v mnoho probdělých nocí.

Abych se nevěnovala jen rutinnímu životu běžné manažerky na Divadelní fakultě, náš ročník festivalu byl opravdu výjimečný. SETKÁNÍ/ENCOUNTER slavilo 20. narozeniny. Tento ročník měl být symbolický a přivítat jak školy zakládající a ty, které stály u vývoje festivalu, tak zároveň přivést divadelní školu novou – tentokrát z Jižní Ameriky. V roce 2010 se do Brna poprvé podívala škola z kolumbijského Medellinu. Kromě toho, že jsme se s celým týmem snažili připravit kva-

▼ The closing ceremony | Závěrečný ceremoniál ▼

DIVADLNÍ
FAKULTA
JAMU

Janáčkova akademie múzických umění v Brně uvádí /
Janáček Academy of Music and Performing Arts in Brno presents

20. Mezinárodní festival divadelních škol /
20th International Festival of Theatre Schools

SETKÁNÍ / ENCOUNTER 2010
6.-10.4.

▼ Petr Oslzly and Alena Štěpánová at the press conference before the opening of the festival | Petr Oslzly a Alena Štěpánová na tiskové konferenci před zahájením festivalu ▼

of theatre schools, but we also pushed our skills to the limits. The 20th anniversary – that is a great celebration and we wanted to celebrate our grown-up festival really well and to hand it down to people who would be best friends with it in the future – whether these include hard-working organizers, supporting management of the faculty, imaginative participants or loyal partners of the festival. The 20th anniversary was celebrated with dignity by a great ROCK&POP Meeting Point Party with the stars of the Czech music scenes – Toxique band and Natálie Kocábová.

At the beginning, I mentioned that my personal feelings haven't changed with the time which has elapsed since the festival. Primarily I remember the positive things the festival gave (not only) me. Thanks to our jubilee festival, I learned not to panic, to tolerate opinions of others, to listen, to work in a large team and to enjoy little achievements. Every festival has its pros and cons which the organization teams must be able to deal with. However, the exciting and joyful feeling you have every minute of the festival is worth it because you know that it is partly also your child (although it was already twenty years old then).

litní přehlídku divadelních škol, tak trochu jsme testovali svoje možnosti. 20. narozeniny, to už je přece jen velká oslava, a proto jsme si dali za cíl našeho dospěláka opravdu dobře oslavit a popřát mu ty nejlepší kamarády do budoucna... ať už to jsou pilní organizátoři, podporující vedení školy, nápadití účastníci či loajální partneři festivalu. Důstojnou oslavou dvacetin byla velkolepá ROCK&POP Meeting Point Party, na které vystoupily hvězdy tuzemské hudební scény – kapela Toxique a Natálie Kocábová.

V úvodu medailonku jsem zmínila, že zvláště mé osobní pocity se nemění s ohledem na čas, který od festivalu utekl. Jsou to hlavně ty pozitivní body, které (nejen mně) festival přinesl. Díky našemu oslavenci jsem se naučila nepropadat panice, tolerovat názory ostatních a umět naslouchat, pracovat ve velkém týmu a těšit se i z malých úspěchů. Každý ročník má svoje pluse i minuse, se kterými se organizační týmy musí umět vypořádat. Ten vzrušující a radostný pocit, který však máte každou festivalovou minutu, protože víte, že je to tak trochu i vaše dítě (i když tehdy již dvacetileté), stojí za to.

Awards

Ceny

The Jury's Awards

A joint award in **the category of music and stage setting**: the students Maria Baric (music) and Silja Kauppinen (stage setting) from the Helsinki Metropolia University of Applied Sciences, Helsinki, Finland, for the most elaborated combination of music, light and stage setting with imagination and action in the performance of *Puu, Tree*.

In **the category of actor**: Pavel Krucz from the Aleksander Zelwerowicz Theatre Academy, Warsaw, Poland, for his great acting talent in the role of Malvolio in *Twelfth Night or What You Will*.

A joint award in **the category of actor**: Ivan Timershin (Governor) and Vitaliy Shchannikov (Chlestakov) from the All-Russian State University of Cinematography named after S. A. Gerasimov (VGIK), Moscow, Russia, for their performance in *Hey!*

Ceny poroty

Společné ocenění v **kategorii hudba a scénická výprava** za nejvíce propracované propojení hudby, světla a ztvárnění scény s imaginací a akcí studentům Maria Baric (hudba) a Silja Kauppinen (scéna) za představení *Puu, strom* z Helsinky Metropolia University of Applied Sciences, Helsinky, Finsko.

V **kategorii herec** získal ocenění pro široký herecký potenciál představitel Malvolia v inscenaci *Večer tříkrálový aneb Cokoli chcete* Pavel Krucz z Aleksander Zelwerowicz Theatre Academy, Varšava, Polsko.

Společné ocenění v **kategorii herec** pro bravurní herecké ztvárnění postavy v součinnosti s celým hereckým obsazením hercům v rolích Guvernéra Ivanu Timerschinovi a Chlestakova Vitaliy Schannikovi v představení *Hej!* z All-Russian State University of Cinematography named after S. A. Gerasimov (VGIK), Moskva, Rusko.

Meeting Point Party | Meeting Point Party

▼ JAMU's Rector Ivo Medek hands out the award | Rektor JAMU Ivo Medek uděluje ocenění ▼

In the **category of actress-performer**: Zornitsa Antonova from the “Alma Alter” Theatre/Laboratory, Sophia, Bulgaria for her very expressive movement performance and stage presentation in the production of *Orpheus*.

Awards for **exceptional team cooperation and support and brave performance** in the production of *Sunset*: Andrzej Niemyt, Zofia Zon, Marcin Wlodarski, Marek Nedza, Agnieszka Zulewska, Michal Napiatek, Michal Jaros, Pawel Poczesny, Iwona Karlicka, Anna Sandwicz, Jan Marcinowski, Malgorzata Kocik and Michal Sekiewicz from the Leon Schiller National Higher School of Film, Television and Theatre, Lodz, Poland.

The Festival Director Award

Cem Akkaş, Özer Arslan, Incinur Dasedemir, Serkan Altintas, Yunus Emre Yildirimer, Güney Zeki Goker and Mert Denizmen from Halic University Conservatory, Istanbul, Turkey for their **individual participation in dramaturgy and authorship of the script** for the production of *Shortcoming*.

Ocenění v **kategorii herečka-performerka** za velmi expresivní pohybové ztvárnění a jevištní prezentaci v inscenaci *Orfeus* získala Zornitsa Antonova z Theatre-Laboratory „Alma Alter“, Sofie, Bulharsko.

Ocenění za **výjimečnou týmovou práci a společnou podporu a odvážné ztvárnění** v inscenaci *Západ slunce* získali Andrzej Niemyt, Zofia Zon, Marcin Wlodarski, Marek Nedza, Agnieszka Zulewska, Michal Napiatek, Michal Jaros, Pawel Poczesny, Iwona Karlicka, Anna Sandwicz, Jan Marcinowski, Malgorzata Kocik a Michal Sekiewicz z Leon Schiller National Higher School of Film, Television and Theatre, Lodž, Polsko.

Cena ředitele festivalu

Za **individuální podíl na dramaturgii a autorství scénáře** inscenace *Nedostatek* studentům Cem Akkaş, Özer Arslan, Incinur Dasedemir, Serkan Altintas, Yunus Emre Yildirimer, Güney Zeki Goker a Mert Denizmen z Halic University Conservatory, Istanbul, Turecko.

▼ The audience's ovation after the production | Ovace publika po představení ▼

Jury

Vladimír Fekar (Czech Republic) – the author of many plays and theatre adaptations and the dramaturge of the Municipal Theatre in Zlín. He is a graduate of JAMU's Theatre Faculty, where he studied theatre dramaturgy.

Mark Gaynor (Great Britain) – an artist and educator with twenty three years of experience in the field. He teaches visual arts at the Southampton University and is active in the European League of Institutes of the Arts (ELIA).

Karel Král (Czech Republic) – a graduate of the Charles University in Prague, where he studied theatre and film science. He is the Editor-in-Chief of the journal *Svět a divadlo* (World and Theatre), a theatre director and a co-organizer of many theatre festivals.

Annelis Kuhlmann (Denmark) – a graduate of Aarhus University in Denmark where she studied dramaturgy and Russian and French philology. She works at the Department of Aesthetics and Communication – Dramaturgy of the Aarhus University and she is the President of the Centre for Theatre Laboratory Studies (CTLS) that was founded by Aarhus University and Nordisk Teaterlaboratorium (at Odin Theatre).

Christiane Schneider (Germany) – internationally recognized dramaturge and the Artistic Director of Münchner Kammerspiele.

Porota

Vladimír Fekar (Česká republika) – autor mnoha dramát a divadelních adaptací, dramaturg Městského divadla Zlín. Absolvent divadelní dramaturgie na Divadelní fakultě JAMU.

Mark Gaynor (Velká Británie) – výtvarný umělec a pedagog s takřka třicetiletou zkušeností ve svém oboru. Přednáší vizuální umění na filozoficko-sociální fakultě Southamptonské univerzity a je aktivní v Evropské síti uměleckých vzdělávacích institucí ELIA.

Karel Král (Česká republika) – absolvent divadelní a filmové vědy na Univerzitě Karlově v Praze. Šéfredaktor významného českého divadelního časopisu *Svět a divadlo*, divadelní režisér a spoluorganizátor řady divadelních festivalů.

Annelis Kuhlmann (Dánsko) – absolventka dramaturgie, rusistiky a francouzské filologie na dánské univerzitě Aarhus. Pracuje v dramaturgickém oddělení katedry estetických studií univerzity Aarhus a je prezidentkou Centra pro studium divadla (CTLS), které vzniklo spoluprací mezi univerzitou Aarhus a laboratoří Nordisk (při Odin Theatre).

Christiane Schneider (Německo) – mezinárodně uznávaná dramaturgyně, která je uměleckou vedoucí Münchener Kammerspiele.

Participating Schools

Zúčastněné školy

University of Music and Performing Arts Graz

Graz, Austria

Aristophanes

The Assemblywomen (Ženský sněm)

- Di** Cornelia Crombholz
- Dr** Evelyn Deutsch-Schreiner
- St** Marlen von Heydenaber
- Co** Marlen von Heydenaber
- Mu** Vesna Petković (vocal), Sašenko Prolić (bass),
Vanja Kevrešan (guitar)
- Ca** Michaela Klamminger, Elena Schwarz, Anna Rausch,
Ingrid Stein, Mathias Spaan, Nils Bartling, Jürgen Heigl,
Michaela Klamminger, Elena Schwarz, Ingrid Stein,
Anna Rausch

Theatre–Laboratory “Alma Alter”

Sofia, Bulgaria

Kokto, Radoev, Igov, Tomov, Berlioz, Gliuk, Meyerhold and Co.:

Orpheus (Orfeus)

- Di + Dr** Nikolay Georgiev
- St** Pavel Kolev
- Co** Miglena Yanakieva
- Mu** Rumen Baliozov
- Pr** Theatre–Laboratory “Alma Alter”
- Ca** Zornitsa Antonova, Boris Krastev, Pavel Kolev,
Vasq Popova, Nadejda Dicheva, Orlin Boyanov, Felicite Zioh,
Bilyana Georgieva, Iva Marincheva, Ivan Stoyanov

▼ Aristophanes: *The Assemblywomen* [*Ženský sněm*] — Graz ▼

▼ Susana Torres Molina: *Anything between the Teeth* [*Nic mezi zuby*] — Medellin ▼

The University of Antioquia

Medellin, Colombia

Susana Torres Molina:

Anything between the Teeth (Nic mezi zuby)

- Di** Mario Wilson Bustamante
- Dr** Susana Torres Molina
- St** pedagogical process
- Ca** Mario Wilson Bustamante

Theatre Faculty of Janacek Academy of Music and Performing Arts in Brno (JAMU)

Brno, Czech Republic

Reinaldo Arenas:

The Doorman (Vrátný)

- Di** Lukáš Večerka
- Dm** Jitka Vrbková, Lukáš Večerka
- Dr** Jitka Vrbková
- St + Co** Roman Mach, Matěj Sýkora
- Mu** Tomáš Bayer
- Ch** Igor Dostálek, Hana Charvátová
- Vi** Tereza Rullerová
- Pr** Eliška Nováková
- Ca** Ivan Jurečka, Iveta Jiříčková, Roman Vencel, Petra Kocmanová, Marek Příkazký, Ondřej Brett, Anna Königsmarková, Magdalena Tkačíková, Kristýna Jiroušková, Martin Kraus

Theatre Faculty of Academy of Performing Arts in Prague (DAMU)

Prague, Czech Republic

Ondrej Spišák and Co.:

The Creation (Stvoření)

- Di** Ondrej Spišák and Co.
- Dr** Kristýna Filčíková, Vít Neznal
- St + Co** Marianna Stránská
- Mu** Jan Hrovatitsch, Vratislav Šrámek
- Pr** Dáša Brtnická, Eva Burešová, Tomáš Jirka
- Ca** Tomáš Běhal, Štěpánka Glogarová, Milan Hajn, Zuzana Hodková, Jana Kollertová, Adam Kubišta, Tomáš Podrazil, Anička Suchánková, Johana Vaňousová, Elena Volpi

Helsinki Metropolia University of Applied Sciences

Helsinki, Finland

Silja Kauppinen:

Puu, a Tree (Puu, strom)

- Di** Silja Kauppinen
- Dr** Silja Kauppinen
- St** Silja Kauppinen and the rest of the ensemble
- Co** Leila Hakkarainen
- Mu** Maria Baric
- Ca** Jani Hendriksson, Erja Jokinen, Silja Kauppinen

▼ Reinaldo Arenas: *The Doorman [Vrátný]* — Brno ▼

▼ Silja Kauppinen: *Puu, a Tree* [*Puu, strom*] — Helsinki ▼

▼ Isaak Babel: *Sunset [Západ slunce]* — Lodz ▼

Reduta – The Theatre and Film Acting School

Berlin, Germany

Euripides:

Orestes (Orestés)

Di Peter Wittig

St + Co Peter Wittig and Co.

Ca Lisa Blaschke, Malin Dodin, Mandy Feil, Sarah Graf, Fenja Langholf, Valentina Luski, Veronica Naujoks, Amarilis Pena Medina, Nicole Rehfeld, Nadya Wittkopf, Ian Hansen, Mathias Steinbach

Leon Schiller National Higher School of Film, Television and Theatre

Lodz, Poland

Isaak Babel:

Sunset (Západ slunce)

Di Mariusz Grzegorzek

St + Co Kamila Grzybowska

Pr Teatr Studyjny PWSFTviT

Ca Andrzej Niemyt, Zofia Zoń, Marcin Włodarski, Marek Nędza, Agnieszka Żulewska, Michał Napiątek, Michał Jaros, Paweł Poczesny, Iwona Karlicka, Anna Sandwicz, Jan Marcinowski, Małgorzata Kocik, Michał Śekiewicz, Iwona Karlicka

Aleksander Zelwerowicz Theatre Academy in Warsaw

Warsaw, Poland

Wiliam Shakespeare:

Twelfth Night, or What You Will

(Večer tříkrálový aneb Cokoli chcete)

- Di** Cezary Morawski
- St** + **Co** Malwina Chabecka
- Pr** Jerzy Satanowski
- Ca** Jacek Kwiecień, Paweł Krucz, Magdalena Lamparska, Natalia Rybicka, Przemysław Wyszyński, Szymon Nowak, Natalia Sikora, Maria Semotiuk, Marta Juras, Zofia Zborowska, Anna Szymańczyk, Michał Żerucha, Mateusz Sacharzewski, Mateusz Lisiecki, Konrad Darocha, Marek Kudełko, Marcin Januszkiewicz, Weronika Nockowska

All-Russian State University of Cinematography named after S. A. Gerasimov (VGIK)

Moscow, Russia

Nikolai Vasilievich Gogol:

Hey! (Hej!)

- Di** Grigoriy Lifanov
- St** A. Musin
- Mu** V. Norshteyn, O. Fattahova, ABBA
- Ca** Dyachkov Filipp, Zabelina Marina, Kupchichev Sergey, Marin Sergey, Morozov Evgeniy, Nikitina Elena, Nikishchikhin Petr, Norshteyn Vadim, Fattahova Olesya, Pomanenko Anatoliy, Surkova Kseniya, Timershin Ivan, Shiryaev Innokentiy, Schannikov Vitaliy

▼ Nikolai Vasilievich Gogol: *Hey! [Hej!]* — Moscow ▼

▼ Wiliam Shakespeare: *Twelfth Night, or What You Will* [*Večer tříkrálový aneb Cokoli chcete*] — Warsaw ▼

Theatre Faculty of Academy of Performing Arts in Bratislava (VSMU)

Bratislava, Slovakia

Franz Kafka, Ján Mikuš:

The Castle (Zámek)

- Di** Ján Mikuš
- Dr** Jana Hanzelová
- St + Co** Ivana Pečarková
- Mu** Ján Mikuš
- Pr** Tomáš Beňadik, Lenka Bartošíková, Denisa Chlepčoková
- Ca** Peter Havasi, Mara Mayinga N'gueve Lukama, Miroslav Dacho, Mara Lukama, Karol Mišovic

Halic University Conservatory

Istanbul, Turkey

Ozer Arslan:

Shortcoming (Nedostatek)

- Di + St + Co + Pr** team work
- Mu** Yigit Dalgin
- Ca** Incinur Dasdemir, Yunus Emre Yildirim, Serkan Altintas, Guney Zeki Goker, Emre Yetim, Mustafa Gultekin, Ozer Arslan

▼ Ozer Arslan: *Shortcoming* [*Nedostatek*] — Istanbul ▼

▼ Christopher Marlowe: *Weak Edward* [*Ubohý Edward*] — London ▼

King's College London,
The School of Arts & Humanities

London, United Kingdom

Christopher Marlowe:

Weak Edward (Ubohý Edward)

- Di** Constanza Hola
- Dr** Constanza Hola
- Pr** Production: Jhelum Gosalia
- Ca** Sebastian Concha, Cristián Almarza, Priscilla Lai,
Javiera Favre, Charlotte Allen, Christos Charitou,
Trinidad Squella/Constanza Hola

2011

05–09. 04. 2011

Applause, please!
Potlesk, prosím!

William Shakespeare: *Hamlet* [*Hamlet*] — Hwaseong

▼ JAMU's Rector Ivo Medek hands out the award | Rektor JAMU Ivo Medek uděluje ocenění ▼

Organizers' Memories Vzpomínky organizátorů

Martin Domkář

Artistic manager of the festival SETKÁNÍ/ENCOUNTER 2011
Umělecký vedoucí festivalu SETKÁNÍ/ENCOUNTER 2011

I was privileged to co-organize the festival SETKÁNÍ/ENCOUNTER as a director – to be more precise, as a director of several related events (the opening and closing ceremony, and one “party for sponsors”, I think) and of a TV clip. I was the author of the theme “Applause, please” and of a simple concept to focus on the audience, to show them that theatre is for them and they are an integral part of the performance.

Today, I do not work as a theatre director and my experience with the festival was one of the reasons why I left this profession or, to be more precise, what others expect from it. After several

Festival SETKÁNÍ/ENCOUNTER jsem měl tu čest spoluorganizovat z pozice režiséra, konkrétně režiséra několika souvisejících akcí (zahájení, zakončení, myslím i jeden „večírek pro sponzory“) a televizního klipu. Byl jsem autorem podtitulu ročníku „Potlesk, prosím“ a jednoduché koncepce, která se měla především soustředit na diváka, ukázat mu, že divadlo je tu pro něj a on je nedílnou součástí představení.

Dnes se divadelní režii profesionálně nevěnuji a zkušenost s festivalem byla jednou z postupných příčin mého odklonu od tohoto povolání, nebo alespoň od toho, co si od takového

Janáčkůva akademie múzických umění v Brně uvádí
Janáček Academy of Performing Arts in Brno presents

ENCOUNTER

5. - 9. 4. / SETKÁNÍ / ENCOUNTER 2011

21. ročník Mezinárodního festivalu divadelních škol / 21st International Festival of Theatre Schools

▼ Martin Domkář | Martin Domkář ▼

years I can say that I lacked the strong-mindedness and courage to push through some of my ideas. However, these are qualities I do not value in others as much as the ability to listen and to create a positive and **responsible** atmosphere. What I want to say is that during the festival I especially valued people who wanted to learn something, who worked on their contributions and when something went wrong or even when somebody messed something up, they did not post mortem it at great length and to no effect. However, a festival is probably such a big project that it necessarily yields to market forces and to the hurriedness and hurley-burley of this age. Everybody goes mad, they do not have the time or peace and quiet for anything, nobody knows anything for sure, resources (financial or human) appear somewhere and disappear somewhere else. Today I work as a teacher and one of my goals is to educate those interested in theatre (e.g. in direction) who know something about these difficulties and will not be scared shitless, to use a more colloquial expression.

Nevertheless I think that my concept of “Applause, please!” did not fail. I added a projection (à la Czech Lion awards) to the opening and closing ceremonies, I managed to connect the TV clip with the

povolání ostatní slibují. Po letech už můžu říct, že k prosazení některých představ mi chyběla dostatečná cílevědomost a kuráž, což jsou však vlastnosti, jichž si ani já u ostatních necením tolik jako třeba schopnosti naslouchat a vytvářet pozitivní a zároveň **zodpovědnou** atmosféru. Chci tím říct, že jsem si během festivalu vážil zejména lidí, kteří se chtěli učit, pracovali na svém přínosu, a když se něco nepovedlo nebo někdo něco dokonce „zvoral“, tak že se to dlouze a zbytečně nerozpítvávalo. Jenže festival je asi už tak velký projekt, že nezbytně podléhá zákonům trhu a rychlosti a překotnosti doby – všichni šílí, nemají na nic klid a čas, nikdo vlastně nic stoprocentně neví, prostředky (ať už hmotné nebo lidské) se objeví někde a jinde zas nejsou. Dnes pracuji jako učitel a jedním z mých cílů je vychovávat nové zájemce o divadlo (např. o režii), kteří už o těchto nesnázích budou vědět a lidově řečeno se z toho „nepodělají“.

I tak si ale myslím, že jsem s koncepcí „Potlesk, prosím!“ neselhal. Zahajovací i zakončovací ceremoniál jsem doplnil o projekci (à la Český lev), televizní klip se podařilo propojit se znělkou festivalu, na jejíž vznik jsem neměl vliv. A kdyby

festival tune, although it was none of my doing. And if the author of “projection effects” (a person not from JAMU) had fulfilled what he had promised just five minutes before the closing ceremony (the specific connection of his effects with the projected photos of people awarded at the festival), I would have been fully satisfied with the ceremony. The parade was worse. The football-like chanting of theatre fans was about 30 per cent successful. Originally it was supposed to include great chorales and choreographies alternating in a controlled manner. Then I just incidentally “blabbed” about this intention to others (I was probably afraid it would have been indigestible to many people), so it did not work of course. But I think we were noisy and cheerful enough and from time to time even the figure with Janáček’s giant head conducted some of the sounds and movement changes in the course of the programme. I cannot remember it exactly. However, I still owe great thanks to Hana Charvátová-Halberstadt, who helped me with the rhythms of the groups of fans. In conclusion I would like to say that although I was presented as the festival’s director, for example at the press conference, I had hardly any influence on the overall form of the festival (selection of the productions, off-programme and accompanying events that formed a great part of the festival) and it’s hard to say whether I could have had a greater influence. Maybe it would be better if the director was entrusted with more authority or if he was not called the director of the entire festival. It was very unclear what I could influence as a student and what I can’t. It’s again about the courage but also about the willingness of the school management to make things clear. Because people can learn something meaningful only in the environment with clearly respected rules and rights. Otherwise it becomes common to avoid everything, to modify things at will, to stop communicating or to communicate with delay. And that is the return to the law of “club and fang”, although in the verbal form. I did not quite succeed in that (stage-design details, organization of rehearsals and partial preparations...). However, it was a great experience and practice.

I wish the festival SETKÁNÍ/ENCOUNTER a lot of successful “five-year periods” and I am saying without any irony: It is an amazing event and a valuable asset for the school! I understand why the school cherishes it and I immensely appreciated and I still do even today after experiencing the festival so many times as a spectator and once as an organizer. It is not easy to organize it and I take my hat off to the managers and technicians! Many people may not even realize that the grandeur and pomposity of the whole event depend on these part-time jobs. So once again, glory be to the managers and technicians of the festival SETKÁNÍ/ENCOUNTER!!!

autor „projekčních triků“ (člověk mimo JAMU) splnil, co ještě pět minut před závěrečným ceremoniálem tvrdil, že splní (konkrétně propojení svých efektů s fotkami lidí oceněných na festivalu, které se měly také promítnout), byl bych snad s ceremoniály spokojen úplně. Horší to bylo s průvodem. Tam se až „fotbalové“ skandování fanoušků divadla povedlo tak z 30 %. Původně mělo jít o velkolepé chorály a choreografie, které se velmi koordinovaně střídají. Tento cíl jsem tehdy ostatním spíše jen mimoděk tiše „pípal“ (asi jsem se bál, že to nebude pro mnohé stravitelné), takže se to samozřejmě nepovedlo. Ale hluční a veselí jsme myslím byli a občas i postava s obří hlavou Leoše Janáčka dirigovala nějaké zvukové a pohybové změny v průběhu. Už si to přesně nepamatuji. Ale určitě zaslouží i dnes dodatečně velké díky Hana Charvátová-Halberstadt, která mi s rytmy jednotlivých skupin fanoušků pomohla.

Na závěr dodám, že i když jsem byl i třeba na tiskové konferenci veden jako režisér festivalu, měl jsem na celkový vzhled festivalu (výběr představení, off-programu a doprovodné akce, které tvořily velkou část náplně festivalu) pramalý vliv a těžko říct, jestli jsem vůbec mohl mít větší. Možná by stálo za to, aby měl režisér od začátku více pravomocí, nebo aby se o něm nehovořilo jako o režisérovi celého festivalu. Bylo v tom hodně nejasností, co vlastně jako student mohu a nemohu ovlivňovat. Znovu tu jde samozřejmě o kuráž, ale také o ochotu vedení školy udělat v tom jasno. Něco smysluplného se naučit totiž lze jen v prostředí s jasně respektovanými pravidly a právy, jinak se stane rutinou vše různě obcházet, libovolně upravovat, nekomunikovat nebo komunikovat se zpožděním, a to je návrat k právu „kyje a tesáku“, i když jen ve slovní podobě. V tom jsem ne zcela obstál (scénografické detaily, organizace zkoušení a dílčích příprav...). Zážitek a zkušenosti to však byly veliké.

Festivalu SETKÁNÍ/ENCOUNTER přeji mnoho dalších úspěšných „pětiletých“ a nyní bez jakékoliv ironie říkám: Je to úžasná věc a devíza školy! Chápu, že si ho škola tak váží, a i já si nesmírně vážím a vážím toho, že jsem ho tolikrát zažil jako divák a jednou i jako organizátor. Organizovat ho není lehké a klobouk dolů před tím, co při něm řeší manažerky a technici! Možná si mnozí ani neuvědomují, že na této dílčí práci velkolepost a poměznost celé akce vlastně stojí. Takže ještě jednou sláva manažerkám, manažerům, technikům a techničkám festivalu SETKÁNÍ/ENCOUNTER!!!

Awards

Ceny

The Jury's Awards

Stage design

Ondrej Zachar (Academy of Performing Arts in Bratislava, Slovakia) for effective and not only impressive space which jointly formed the atmosphere of the production and also intensified the actors' work in the production of *A Midsummer Night's Dream*.

Actress

Ivana Kubáčková – Helena (Academy of Performing Arts in Bratislava, Slovakia) for technically sound and audacious acting expressing both comic and darker sides of the character in the production of *A Midsummer Night's Dream*.

Ceny poroty

Scénografie

Ondrej Zachar (Vysoká škola múzických umění Bratislava, Slovensko) za efektivní a nikoli pouze efektní prostor, který výrazně spoluvytvářel atmosféru inscenace a zároveň umocnil hereckou akci v inscenaci *Sen noci svatojánské*.

Ženský herecký výkon

Ivana Kubáčková – Helena (Vysoká škola múzických umění Bratislava, Slovensko) za technicky kvalitní a odvážné herectví, které dokázalo postihnout komické i temnější stránky postavy v inscenaci *Sen noci svatojánské*.

▼ The Dean of JAMU's Theatre Faculty Zbyněk Srba at the closing ceremony | Děkan Divadelní fakulty JAMU Zbyněk Srba při závěrečném ceremoniału ▼

▼ Plautus, Molière, Heinrich von Kleist, Jean Girardoux: *Gluttonous Amphitryon* [*Nenasytý Amfitryon*] — Verscio ▼

Actor

Sergej Beskakotov – Arkadij Makarovich Dolgorukij (Boris Shchukin Theatre Institute, Moscow, Russia) for sensitive and convincing depiction of the psychologically complicated character in the production of *The Raw Youth*.

Joint Award for Actors

Sophia Rodriguez and **Claudius Hoffmann** (Scuola Teatro Dimitri, Verscio, Switzerland) – for the couple of the most distinctive personalities who – together with others – excellently fulfilled the traditional theatre genre of commedia dell'arte in a powerful joint production of *Gluttonous Amphitryon*, which offers not only accurate acting technique but primarily sublime entertainment.

The Festival Director Award

Manhaz Zabihi (University Theatre House of Iran, Tehran, Iran) for his authentic acting in the scenic performance of serious social theme in the production of *Woman, Man*.

Jury

José Francisco da Silva Beja (Portugal) – his pedagogical activities are connected with the university ESMAE (School of Music and Performing Arts of Porto Polytechnic) where he teaches light design and sound and theatre production. He has rich pedagogical experience from several other universities and he also focuses on acting and directing.

Vladimír Fekar (Czech Republic) – he has written a lot of plays and theatre adaptations and works as a dramaturge of the Municipal Theatre in Zlín. He is a graduate of JAMU's Theatre Faculty, where he studied theatre dramaturgy.

Robert Gordon (Great Britain) – he works as an actor, a playwright and a director in Great Britain, South Africa, Italy, USA and Ireland. He teaches acting at Goldsmiths College, University of London.

Sylva Marková (Czech Republic) – a graduate of JAMU's Theatre Faculty, where she studied stage design. At present she is often involved in opera productions and in the stage designing productions for children.

Vladimír Mikulka (Czech Republic) – a distinguished theatre critic, actor and musician. He is a member of the theatre ensemble Ing. Antonín Puchmajer D.S.

Mužský herecký výkon

Sergej Beskakotov – Arkadij Makarovich Dolgorukij (Divadelní institut Borise Shchukina, Moskva, Rusko) za citlivé a přesvědčivé zachycení psychologicky komplikované postavy v inscenaci *Výrostek*.

Společná herecká cena

Sophia Rodriguez a **Claudius Hoffmann** (Scuola Teatro Dimitri, Verscio, Švýcarsko) – pro dvojici nejvýraznějších osobností, které v součinnosti s ostatními vynikajícím způsobem naplnily tradiční divadelní žánr komedie dell'arte v silné kolektivní inscenaci *Nenasytý Amfitryon*, která nabízí nejen precizní hereckou techniku, ale především výsostnou zábavu.

Cena ředitele festivalu

Manhaz Zabihi (University Theatre House of Iran, Teherán, Írán) za autentický herecký projev při scénickém ztvárnění závažného společenského tématu v inscenaci *Žena, muž*.

Porota

José Francisco da Silva Beja (Portugalsko) – jeho pedagogická činnost se pojí s univerzitou ESMAE (School of Music and Performing Arts of Porto Polytechnic), kde působí mimo jiné jako pedagog světelného designu a zvuku a divadelní produkce. Má bohaté pedagogické zkušenosti z několika dalších univerzit a také se zabývá herectvím a režii.

Vladimír Fekar (Česká republika) – autor mnoha dramát a divadelních adaptací, dramaturg Městského divadla Zlín. Absolvent divadelní dramaturgie na Divadelní fakultě JAMU.

Robert Gordon (Velká Británie) – pracuje jako herec, dramatik a režisér ve Velké Británii, Jižní Africe, Itálii, USA a Irsku. Je učitelem herectví na Goldsmiths College, University of London.

Sylva Marková (Česká republika) – absolventka scénografie na Divadelní fakultě JAMU, která se v současnosti často podílí na inscenování oper a je rovněž autorkou výtvarného řešení řady inscenací pro děti.

Vladimír Mikulka (Česká republika) – významný český divadelní kritik a také aktivní herec a hudebník, člen divadelního uskupení Ing. Antonín Puchmajer D. S.

Participating Schools

Zúčastněné školy

Theatre Faculty of Janacek Academy of Music
and Performing Arts in Brno (JAMU)

Brno, Czech Republic

Ján Mikuš, Jana Hanzelová:

Romeo and Hero (Rómeo a Héro)

- Di** Ján Mikuš
- Dr** Jana Hanzelová
- St** Iveta Ryšavá
- Li** Martin Bitala
- Mu** Adam Černocho
- Pr** Tereza Hladká
- Ca** Tomáš David, Darina Kovářová, Veronika Lazorčáková, Petra Lorenzová, Radúz Mácha, Ladislav Odrazil, Petr Pavlas, Lucie Schneiderová, Petr Míka

Theatre Faculty of Academy of Performing Arts
in Prague (DAMU)

Prague, Czech Republic

Bertolt Brecht:

In the Jungle of Cities (V houštinách měst)

- Di** David Šiktanc
- Dr** Kristýna Čepková
- St** Magdalena Klára Hůlová
- Co** Petra Krčmářová
- Ch** Karolína Párová
- Pr** Anna Dynková, Zuzana Kravcová, Eva Krenčíková
- Ca** Jan ěoupalík, Marek Adamczyk, Jan Hušek, Klára Krejsová, Markéta Frösslová, Adéla Petřeková, Vuk Gojkov Čelebić, Adam Kraus, Michala Ďurišová, Petr Borovec, Ivana Krmíčková

▼ Ján Mikuš, Jana Hanzelová: *Romeo and Hero* [*Rómeo a Héro*] — Brno ▼

▼ Morteza Mirmontazemi: *Woman, Man [Žena, muž]* — Tehran ▼

University Theatre House of Iran

Tehran, Iran

Morteza Mirmontazemi:
Woman, Man (Žena, muž)

- Di** Morteza Mirmontazemi
- St** Morteza Mirmontazemi
- Mu** Hamed Doratabadi
- Ca** Mohammed Alah Dadí, Melodi Aramnia, Manhaz Zabihi

De La Salle – College of Saint Benilde

Manila, Philippines

Andrew Cruz:
Reflections (Rozjímání)

- Di + Ch** Christiane Crame
- Li** Michael Serrano
- Mu** miscellaneous
- Pr** Michael Serrano, Juan Angelo Arucan
- Ca** Alane Kim Aragon, Kristine Anne Constantino, Kattleya Titalia Jimerez, John Antony Lao, Mosne Neff Ponferrada, Justine Lio Roxas, Paul Christian Deriquito, Jill Alyanna Tanig, Rhodû Tinoy, Andrea Beatrice Vega

▼ Andrew Cruz: *Reflections [Rozjímání]* — Manila ▼

Ludwik Solski State Drama School in Cracow

Cracow, Poland

Joe Alter:

Everything Slips Away (Všechno pomíjí)

Di + Ch Joe Alter and actors

As + Ch Dorota Łęcka

Ca Magdalena Bartczak, Agnieszka Jaškowska, Paulina Jóźwicka, Katarzyna Kostrzewa, Mateusz Czekaj, Bartosz Figurski, Michał Guzenda, Mikołaj Karczewski, Karol Miękina

Boris Shchukin Theatre Institute

Moscow, Russia

Fyodor Mikhailovich Dostoyevsky:

The Raw Youth (Výrostek)

Di Michail Borisov

Dr Elena Odintsova

St Akif Belov

Co Svetlana Miroshnichenko, Jekaterina Miroshnichenko

Mu Julia Massalskaja

Li Alexander Matveev

Ca Sergej Beskakotov, Ivan Gorshkov, Alexandra Odintsova, Daria Egorova, Anna Dvorsheckaja, Irina Verbitskaja, Pavel Afonkin, Vladimir Logvinov, Ksenia Larina

▼ Fyodor Mikhailovich Dostoyevsky: *The Raw Youth* [*Výrostek*] — Moscow ▼

Saint Petersburg State Theatre Arts Academy

Saint Petersburg, Russia

Euripides:

Medea (Médea)

Di + **Ch** Jekaterina Khanzorova

St + **Co** Jekaterina Malinina

Li Rustam Nasytiv

Co Jurij Vasil'kov

Mu Vangelis, Gardzienice

Ca Karina Medvedeva

Theatre Faculty of Academy of Performing Arts in Bratislava (VSMU)

Bratislava, Slovakia

William Shakespeare:

A Midsummer Night's Dream (Sen noci svatojánské)

Di Michal Vajdička

Dr Zuzana Bířešová

St Ondrej Zacha

Co Gabriela Paschová

Mu Zuzana Bířešová

Pr Lenka Bartošíková, Lenka Görfölová

Ca Peter Havasi, Mara Mayinga N'gueve Lukama, Juraj Ďuriš, Peter Brajerčík, Andrea Sabová, Ivana Kubáčková, Michal Režný, Csilla Tarr, Martin Šalacha, Ivan Petro, Marián Visku

William Shakespeare: *A Midsummer Night's Dream* [*Sen noci svatojánské*] — Bratislava

University of Ljubljana, Academy of Theatre,
Radio, Film and Television

Ljubljana, Slovenia

Molière:

George Dandin, or the Abashed Husband
(*Jíra Danda aneb Chudák manžel*)

- Di** Eva Nina Lampič
- Dr** Urša Adamič, Nuša Komplet
- Co** Tina Kolenik
- Ca** Jernej Čampelj, Anja Drnovšek, Tina Gunzek, Žiga Udir,
Tadej Pišek, Tina Potočnik, Oskar Kranjc

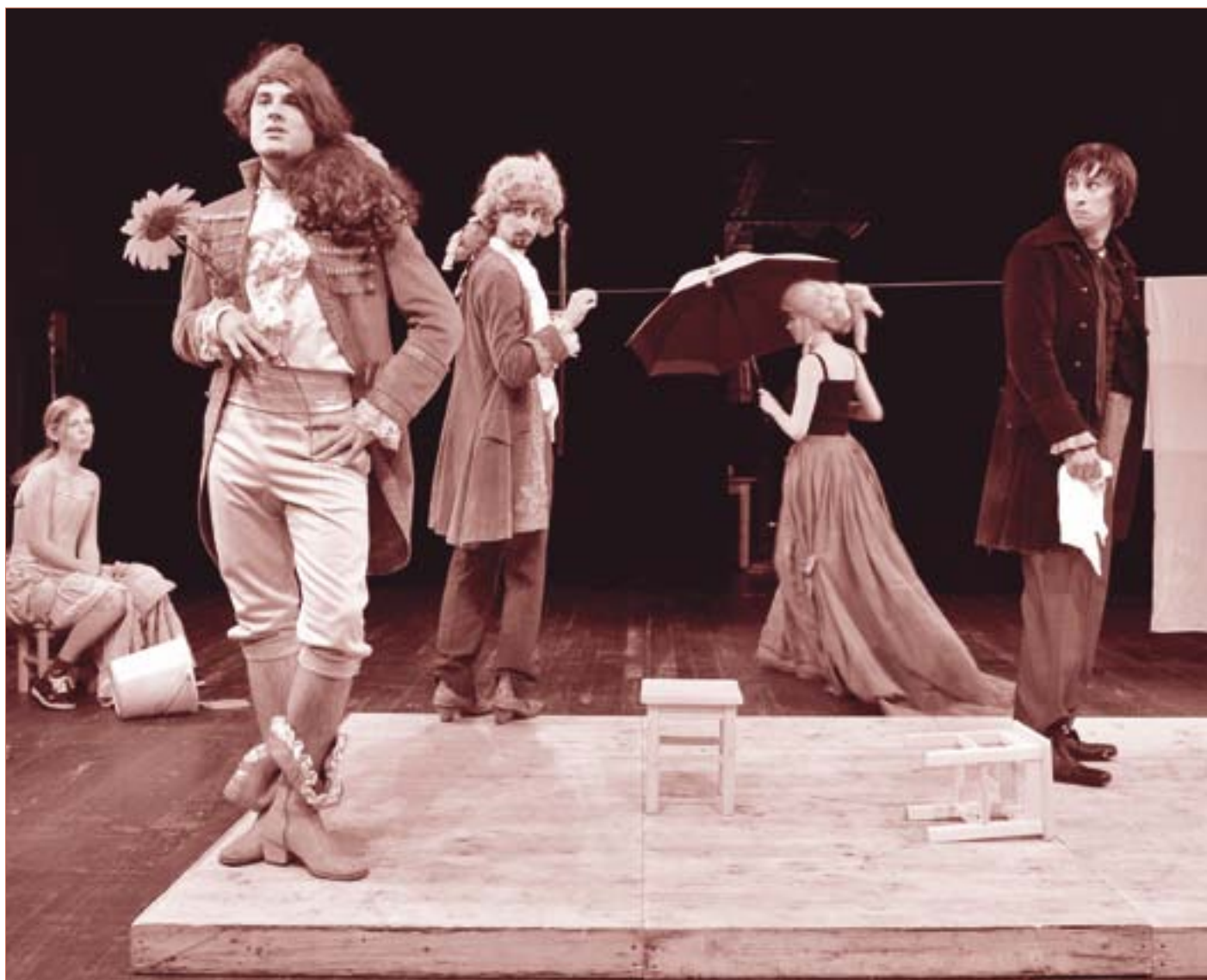
University of Suwon – The Changpa Theatre

Hwaseong, South Korea

William Shakespeare:

Hamlet

- Di + Ad** Seung Hoon Chai
- St** Jong Hun Pyo
- Mu** Young Hoo Byun
- In** Mi Hyang Jeon
- Ca** Cheol Jong Shim, Jong Sang Park, Jong Geun Bark,
Tai Sung Kim, Huyk Jong Kim, Hyoung Min Han,
Kyung Jun Lee, Su A. Na

▼ Molière: *George Dandin, or the Abashed Husband* [*Jíra Danda aneb Chudák manžel*] — Ljubljana ▼

William Shakespeare: *Hamlet* [*Hamlet*] — Hwaseong

**Scuola Teatro Dimitri – University of Applied Sciences
and Arts of Southern Switzerland (SUPSI)**

Verscio, Switzerland

Plautus, Molière, Heinrich von Kleist, Jean Giradoux:

Gluttonous Amphitryon (Nenasytý Amfitryon)

- Di** Davide Giovanzana
- Ch** Davide Giovanzana a studenti
- St** Davide Giovanzana, Rocki Maggi a studenti
- Mu** Centrum de Musique Ancienne – Ensemble de Grimace
- Ca** Laura Belli, Sara Bocchini, Angela Castillo, Micha Goldberg, Claudius Hoffmann, Alaide Ibarra, Samuel Müller, R. Vargas, Sophia Rodriguez, Ida Sons, Raul Vargas and four musicians from the Ensemble de Grimace

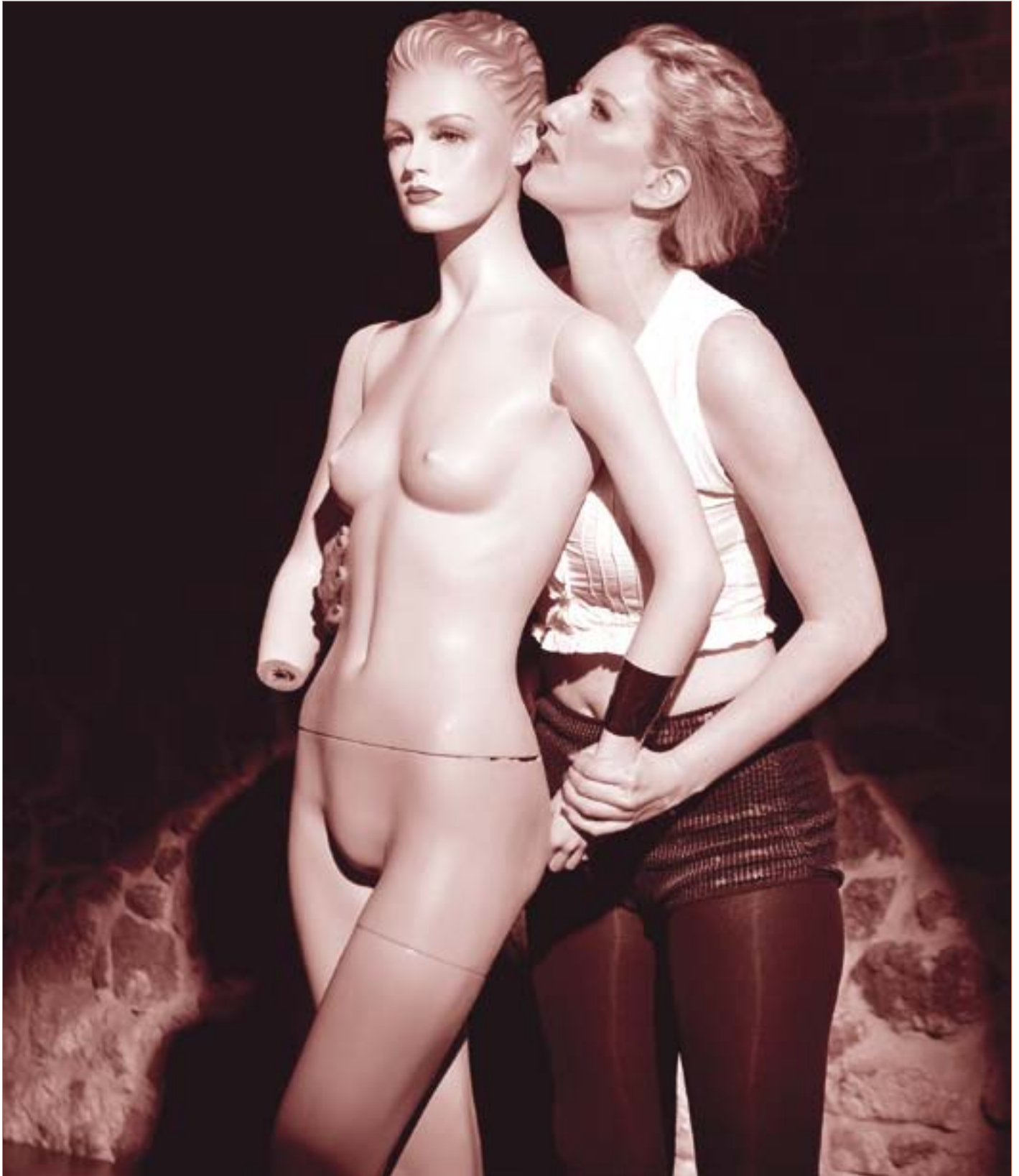
University of Winchester

Winchester, United Kingdom

Charlotte Cassey:

The Brigitte Cabaret (Kabaret Brigitte)

Di + Dr + St + Co + Ca Charlotte Casey

▼ Charlotte Cassey: *The Brigitte Cabaret* [*Kabaret Brigitte*] — Winchester ▼

2012

10–14. 04. 2012

Do I Have a **Dream?**▼ Stephan Hintze: *Barbarian Paradise [Ráj barbarů]* — Hannover ▼

Organizers' Memories

Vzpomínky organizátorů

Lukáš Kopecký

Artistic manager of the festival SETKÁNÍ/ENCOUNTER
Umělecký vedoucí festivalu SETKÁNÍ/ENCOUNTER 2011

It is very tricky and difficult to look back and evaluate an act which was so time-consuming and demanding for the organizers. One would like to believe that the festival he or she programmed was exceptional and has remained distinctly written in the participants' memories until today. However, after a few years even the organizers' memories fade. We must admit that.

I remember that I and the dramaturges Kateřina Menclerová and Jan Krupa wanted to commemorate Martin Luther King's personality and his ideas. We wanted to claim allegiance to his legacy and his dream about worthy life without discrimination and racism... to his dream about a truly free society. Because once King's dream about freedom (racial, political, sexual etc.) connected nations and entire continents.

Zpětně hodnotit počin, který si od svých tvůrců vyžádal tolik času a hlavně energie, je už z povahy věci velice ošemetné a nesnadné. Člověk chce věřit, že právě jím programovaný ročník byl mezi ostatními výjimečný a doposud zůstal zřetelně zapsán v paměti jeho účastníků. Avšak už s odstupem pár let blednou vzpomínky i samotným tvůrcům. To je třeba si přiznat.

Vybavuji si, že jsme spolu s dramaturgy Kateřinou Menclerovou a Janem Krupou chtěli připomenout osobu a myšlenky Martina Luthera Kinga. Chtěli jsme se hlasitě přihlásit k jeho odkazu a jeho snu o důstojném životě bez diskriminace a rasismu. Ke snu o opravdu svobodné společnosti. Kingův sen o svobodě (rasové, politické, sexuální aj.) totiž spojoval svého času mezi sebou národy i celé kontinenty.

▼ Lukáš Kopecký | Lukáš Kopecký ▼

The dream about free society has been fulfilled in fact. The longed-for freedom was awoken even in our country more than twenty years ago and it was passed on to our generation as a matter-of-course gift. At about that time, the dream about the festival SETKÁNÍ/ENCOUNTER appeared. It couldn't have existed without having the chance to develop in a free, open society. At a time when most of us cannot imagine life in oppression, we have been thinking about questions such as: Do we share a dream, a vision? Haven't great dreams, that used to be present in the history of mankind split up into small, individual, fragmented dreams? Is there a connection among our dreams, when we actually do not have to fight for anything together?

The 22nd festival with the theme "Do I Have a Dream?" was supposed to be the celebration of the phenomenon which the festival carries in its name – the celebration of encounter. It was to remind the central idea and to support the dialogue of students of theatre schools through the mediation of theatre productions and also planned discussions and reflections. The festival wanted to learn at all these events what dreams young people from participating countries had come with. And we – the festival organizers and creators – wanted to believe that these encounters would help to answer the question whether we have any common dreams at a time of unlimited opportunities.

That's all about the ideological programme of the 22nd festival. I personally think that if this festival was beneficial in any way, it was especially because the helpful management team – led by the coordinator Alexandra Anna Pátková – managed to integrate artistic posts (director, dramaturge, stage designer) into the existing festival structure and to create proper space for them in organizing the festival since this had not been apparent, let alone matter-of-course until then. My personal ambition was to make these posts prestigious for the future.

When I look back, I can see that quite a lot of what we aimed to do and what we achieved has been preserved and other creative teams can build their concepts, programmes and visions on these foundations. That is certainly satisfactory. However, it is more important that all the people involved managed to create the conditions to allow the participating students from schools from all around the world to take part in lively, open and enriching dialogue. This helped the festival live up to its name and was truly a celebration of encounters.

Sen o svobodné společnosti došel v zásadě svého naplnění. I v naší republice se před více než dvaceti lety probudila k životu vytoužená svoboda a jako samozřejmý dar byla předána i naší generaci. Přibližně k téže době se datuje i sen o festivalu SETKÁNÍ/ENCOUNTER, který by jistě nemohl existovat bez možnosti rozvoje ve svobodné, otevřené společnosti. Ve chvíli, kdy si většina z nás nedovede představit život v nesvobodě, zamýšleli jsme se nad otázkami: Spojuje nás ještě nějaký sen, vize? Nerozpadly se velké sny, které provázely dosavadní historii lidstva, do snů malých, individuálních, atomizovaných? Když už fakticky nemusíme za nic společně bojovat, spojuje ještě něco naše sny?

Dvaadvacátý festivalový ročník s podtitulem „Do I Have a Dream?“ chtěl být oslavou fenoménu, který festival nese ve svém názvu – oslavou setkávání. Chtěl znovu připomenout ústřední myšlenku a podporovat dialog studentů divadelních škol prostřednictvím divadelních představení, ale i plánovaných diskusí a reflexí. Všude tam chtěl zvědět, s jakými sny přijíždějí mladí lidé ze všech zúčastněných zemí. A my jako jeho organizátoři a tvůrci chtěli věřit, že tato setkávání budou zároveň příspěvkem k otázce, zdali v době neomezených možností ještě máme nějaké společné sny.

Tolik k ideovému programu 22. ročníku. Osobně se však domnívám, že pokud byl tento ročník něčím opravdu přínosný, pak zejména v tom, že se podařilo díky vstřícnosti manažerského týmu – v čele s koordinátorkou Alexandrou Annou Pátkovou – začlenit do stávající struktury festivalu umělecké pozice (režiséra, dramaturga, scénografa) a vytvořit jim patřičný prostor při jeho organizování, což do našeho ročníku nebylo zřejmé, natož samozřejmé. Mou osobní ambicí pak bylo z těchto pozic vytvořit prestižní záležitost pro budoucnost.

Při zpětném pohledu vidím, že poměrně dost z toho, co jsme si při 22. ročníku společně předsevzali a čeho se nám podařilo dosáhnout, přetrvalo dodnes a další tvůrčí týmy na těchto základech mohly vystavět své koncepce, programy a vize. To je jistě uspokojivé. Podstatnější však je skutečnost, že se úsilím všech zainteresovaných podařilo pro zúčastněné studenty ze škol z celého světa vytvořit takové podmínky, aby mezi nimi mohl po celou dobu probíhat živý, otevřený a obohacující dialog a aby festival dostal svého názvu a byl opravdovou oslavou setkávání.

▼ Lukáš Brutovský, a Slovak student of directing, receives the award | Udělování ceny za režii slovenskému studentovi Lukáši Brutovskému ▼

Awards Ceny

The Jury's Awards

Director

Lukáš Brutovský (Academy of Music and Performing Arts in Bratislava, Slovakia) for a very inventive and modern treatment of a classic text with contemporary relevance in the production of *Tarelkin's Death*.

Actress

Barbara Ribnikar (University of Ljubljana, Ljubljana, Slovenia) for committed and concentrated acting which presents young generation's testimony about contemporary world in the production of *Pathwalker*.

Ceny poroty

Režie

Lukáš Brutovský (Vysoká škola múzických umění Bratislava, Slovensko) za velice invenční zpracování klasického textu s aktuálním přesahem v inscenaci *Tarelkinova smrt*.

Ženský herecký výkon

Barbara Ribnikar (University of Ljubljana, Lublaň, Slovinsko) pro zaujaté koncentrované herectví, které přináší generační výpověď mladých lidí o současném světě v inscenaci *Chodec*.

Divadelní fakulta Janáčkovy akademie múzických umění v Brně pořádá

10.–14. 4. 2012

SETKÁNÍ/ENCOUNTER

22. MEZINÁRODNÍ FESTIVAL DIVADELNÍCH ŠKOL
22ND INTERNATIONAL FESTIVAL OF THEATRE SCHOOLS

Do I have a dream ?

www.encounter.cz

Actor

Tony Miyambo (University of the Witwatersrand – Wits School of Arts, Johannesburg, South Africa) for psychologically credible and vital depiction of multi-layered character of the son in the production of *Relativity: Township Stories*.

Actor

David Müller (Hannover University of Music, Drama and Media, Hannover, Germany) for the leading role of Master of Ceremonies that represented the dynamic and diverse acting skills of the whole ensemble in the production of *Barbarian Paradise*.

The Festival Director Award

Cem Uslu (Halic University, Istanbul, Turkey) for a contemporary as well as universal interpretation, sophisticated use of the space and outstanding stylized presentation of the actor/director of the production of Václav Havel's *Largo Desolato*.

Jury

Veronika Bednářová (Czech Republic) – a journalist who is continuously devoted to cultural and theatre journalism. Her cultural and travel reports from America and Africa are remarkable as well. She is a lecturer at a Prague branch of the New York University.

Rui Pina Coelho (Portugal) – a graduate of University of Lisbon in the field of theatre studies. At present he works there as a researcher. He is also a theatre critic and as a playwright and dramaturge he cooperates with distinguished Portuguese theatres.

Chris Edmund (Great Britain) – a playwright and a theatre director. He mostly works in Australia. As a teacher and a director he has worked at many interesting places, e.g. in Singapore, Hong Kong, Brazil and Cuba. He has directed over 150 productions in the course of his career.

Jiří Josek (Czech Republic) – a translator from English, a publisher and a theatre director. His translations of theatre plays and musicals received a lot of awards. He teaches at Charles University in Prague and he has given lectures at many universities abroad.

Tatjana Lazorčáková (Czech Republic) – an eminent theatre researcher who works at Palacký University in Olomouc. She primarily focuses on cabaret productions, small and studio theatres and she writes for a number of journals.

Mužský herecký výkon

Tony Miyambo (University of the Witwatersrand – Wits School of Arts, Johannesburg, Jihoafrická republika) za psychologicky věrohodné a vitální postižení mnohvrstevnaté postavy v roli syna v inscenaci *Relativita: Příběhy z černošské čtvrti*.

Mužský herecký výkon

David Müller (Hannover University of Music, Drama and Media, Hannover, Německo) za plastický výkon v roli Kabaretiéra, který nejvýrazněji představoval mnohvrstevnaté a dynamické herectví celého souboru v inscenaci *Ráj barbarů*.

Cena ředitele festivalu

Cem Uslu (Halic University, Istanbul, Turecko) za současný a zároveň zobecňující výklad, promyšlené prostorové řešení a schopnost výrazné stylizace při herecké režii hry Václava Havla *Largo Desolato*.

Porota

Veronika Bednářová (Česká republika) – novinářka, která se soustavně věnuje kulturní a divadelní publicistice. Pozoruhodné jsou také její kulturní a cestopisné reportáže z Ameriky a Afriky. Přednáší na pražské pobočce New York University.

Rui Pina Coelho (Portugalsko) – absolvent divadelní vědy na Lisabonské univerzitě, kde je v současnosti výzkumným pracovníkem. Pracuje také jako divadelní kritik a jako dramatik i dramaturg spolupracuje s významnými portugalskými divadly.

Chris Edmund (Velká Británie) – dramatik a divadelní režisér působící především v Austrálii. Jako pedagog a režisér pracoval na mnoha zajímavých místech, například v Singapuru, Hong Kongu, Brazílii či na Kubě. Za celou svou kariéru režíroval přes 150 inscenací.

Jiří Josek (Česká republika) – překladatel z angličtiny, vydavatel a divadelní režisér. Jeho překlady divadelních her a muzikálů získaly řadu ocenění. Pedagogicky působí na Univerzitě Karlově v Praze a přednášel i na mnoha zahraničních univerzitách.

Tatjana Lazorčáková (Česká republika) – významná divadelní vědkyně působící na Univerzitě Palackého v Olomouci. Věnuje se především kabaretní tvorbě, malým a studiovým divadlům a publikuje v řadě odborných časopisů.

Participating Schools

Zúčastněné školy

The University of Antioquia

Medellin, Colombia

Marco Antonio de la Parra:

Tristan and Isolda (Tristan a Isolda)

- Di** Mario Wilson Bustamante Londoño
- Li** Josue Gabriel Santamaria Perez
- Ca** Johan Manuel Ospina, Hibened Carreño

Theatre Faculty of Janacek Academy of Music and Performing Arts in Brno (JAMU)

Brno, Czech Republic

Heinrich von Kleist:

The Prince of Homburg (Princ Homburský)

- Di** Ivan Buraj
- Dr** Dagmar Radová
- St** + **Co** Jana Boháčková
- Pr** Anna Stránská
- Ca** Lukáš Daňhel, Aleš Petráš, Simona Zmrzlá, Alena Doláková, Lucie Končoková, Alfred Texel, Vít Pištěcký, Martin Tlapák, Růžena Dvořáková, Alžběta Hofericová, Monika Matoušková, Jan Řezníček, Zbyněk Humpolec, Ladislav Odrazil, Filip Chlud, Jakub Rek, Zdeněk Polák

▼ Heinrich von Kleist: *The Prince of Homburg* [*Princ Homburský*] — Brno ▼

▼ Jiří Havelka and Co.: *I, the Hero [Já, hrdina]* – Prague ▼

Theatre Faculty of Academy of Performing Arts in Prague (DAMU)

Prague, Czech Republic

Jiří Havelka and Co.:

I, the Hero (Já, hrdina)

- Di** Jiří Havelka
- As** Tomsa Legierski
- Dr** Lenka Krsová, Linda Dušková
- St** Jan Brejcha
- Co** Ha Thanh Nguyen
- Li** Šimon Kočí
- Pr** Petra Kašparová, Petr Cibulka, Gabriela Nováková
- Ca** Sofia Adamová, Andrea Ballayová, Jiří Böhm, Eva Burešová, Mikuláš Čížek, Josef Jelínek, Barbora Kubátová, Marek Menšík, Richard Vokůrka, Petr Vydareňý

Hannover University of Music, Drama and Media – Theatre Faculty

Hannover, Germany

Stephan Hintze:

Barbarian Paradise (Ráj barbarů)

- Di** Stephan Hintze
- St** Anna Marek; Antonia Dchulz
- Co** Yen Alswede, Regine Kammerer
- Li** Thorsten Keppler
- Ch** Stephan Hintze
- Mu** Heiko Klotz
- Ca** Fabian Baumgarten, Ali Berber, Anne Bontemps, Maya Haddad, Lars Koch, Anne-Marie Lux, David Müller, Jonas Minthe, Laura Uhlig

▼ Carlos Murillo: *Dark Play or Stories for Boys* [*Temná hra aneb Příběhy pro chlapce*] — Cracow ▼

Ludwik Solski State Drama School in Cracow

Cracow, Poland

Carlos Murillo:

Dark Play or Stories for Boys

(*Temná hra aneb Příběhy pro chlapce*)

Di Iwona Kempa

St Iwona Kempa, Anna Sekuła

Co Anna Sekuła

An Adam Czarny

Ca Anna Kaszuba, Maja Łukowska, Izabela Warykiewicz,
Antoni Paradowski, Maurycy Popiel, Maciej Raniszewski,
Ryszard Starosta, Arkadiusz Walesiak

Aleksander Zelwerowicz Theatre Academy in Warsaw

Warsaw, Poland

Nikolaj Kolada:

Merylin/Catapult (Merylin/Katapult)

Di Norbert Rakowski

Ad Norbert Rakowski

St + **Co** Wojciech Stefaniak

Li + **Mu** Norbert Rakowski

Pr Grazyna Kuryłowicz

Ca Marta Dylewska, Katarzyna Głogowska, Agnieszka Pawełkiewicz,
Fabian Kocięcki, Kamil Kula, Wojciech Raszewski, Arkadiusz Śliwa

▼ Dane Zajc: *Pathwalker* [*Chodec*] — Ljubljana ▼

Theatre Faculty of Academy of Performing Arts in Bratislava (VSMU)

Bratislava, Slovakia

Aleksandr Vasilyevich Sukhovo-Kobylin:

Tarelkin's Death (Tarelkinova smrt)

- Di** Lukáš Brutovský
- Dr** Miroslav Dacho
- St** + **Co** Veronika Ďurišová, Laura Štorcelová
- Li** Michal Čamaj, Jozef Mikloš
- Pr** Adriána Balázsová, Nadežda Lahká
- Ca** Daniel Fischer, Oto Culka, Dominika Kavaschová, Lukáš Dóza, Richard Blumenfeld, Alexandra Palatínusová, Anna Nováková, Judit Bárdos, Daniel Žulčák, Pavol Gmuca, Lukáš Pavlásek, Michal Kalafut, Jakub Lorencovič

University of Ljubljana, Academy of Theatre, Radio, Film and Television

Ljubljana, Slovenia

Dane Zajc:

Pathwalker (Chodec)

- Di** Zala Sajko
- As** Eva Kokalj
- Dr** Nina Šorak, Simon Belak, Urška Sajko
- St** Lenka Djorojevič, Neža Jurman
- Co** Tina Pavlovič
- Li** Jure Lajovic
- Ch** Klemen Janežič
- Mu** Laren Polič Zdravič
- Ca** Klemen Janežič, Barbara Ribnikar, Jure Kopusar, Maruša Majer, Jernej Gašperin, Vid Klemenc, Saša Pavlin Stošič, Simon Belak, Zala Sajko, Nina Šorak, Tina Pavlovič, Urška Sajko, Gregor Cvetko, Laren Polič Zdravič, Aleš Zorec, Uroš Jezdič

▼ Mpumelelo Paul Grootboom, Presley Chweneyagae: *Relativity: Township Stories* [*Relativita: Příběhy z černošské čtvrti*] — Johannesburg ▼

▼ Anton Pavlovich Chekhov: *Five Minutes' Proposal* [*Pětiminutové požádání o ruku*] — Seoul ▼

University of the Witwatersrand – Wits School of Arts

Johannesburg, South Africa

Mpumelelo Paul Grootboom, Presley Chweneyagae:

Relativity: Township Stories

(*Relativita: Příběhy z černošské čtvrti*)

- Di** Tsepo Wa-Mamatu
- Dr** Craig Higgins
- St** Moses Mkhumbuzo
- Co** Momo Matsvenyane
- Li** Elijah Makgobenyane
- Pr** Tsepo Wa-Mamatu
- Ca** Albert Mkhoma, Dorah Mofokeng, B. B. Ndaba, Coco Vete, Mogoshi Mogwera, Thespang Koloko, Nkuli Maseko, Zaba Mchunu, Michael Mazibuko, Lerato Sekele, Lerato Matolodi, Tony Miyambo, Deliwe Mzimela, Busi Mtshali, Zama Mkhize, Kholosa Gcali, Ayanda Seoka, Khotso Kutta, Ntokozo Bongi, Vuyani Pambo

Sejong University

Seoul, South Korea

Anton Pavlovich Chekhov:

Five Minutes' Proposal (*Pětiminutové požádání o ruku*)

- Di** Hyunok Song
- Dr** Hyunok Song
- St** Jonghyun Pyo
- Li** Jinchul Jung
- Ch** Youngchan Lee
- Pr** Theatre MulKyul
- Ca** Hyunmin Na, Joowon Oh

▼ Caryl Churchill: *Cloud 9 [Sedmé nebe]* — Valencia ▼

Halic University

Istanbul, Turkey

Václav Havel:

Largo Desolato

Di Cem Uslu
Dr Hasan Şahintürk
St + **Co** + **Li** + **Ch** + **Pr** team work

Mu Necati Doğa Ebrişim

Ca Cem Uslu, Murat Engiz, Ayşegül Uraz, Ertürk Erkek,
 Sercan Gülbahar, Simel Aksünger, Halil Babür, Duygu Yetiş

California Institute of the Arts (CalArts)

Valencia, United States of America

Caryl Churchill:

Cloud 9 (Sedmé nebe)

Di Fernando Belo

Co Asta Hostetter

Li Anna Martin

Ch Fernando Belo

Mu various authors

Pr Fernando Belo

Ca Rachel Casseli, Chrissie Harms, Nora King, Justin Montalvo,
 Pete Laughlin, Stephanie Regina, Joseph Santos, Fernando Belo

▼ The festival parade in the streets of Brno | Festivalový průvod v ulicích Brna ▼

2013

16–20. 04. 2013

Contrasts

Kontrasty

▼ Bertolt Brecht: *He Who Says Yes / He Who Says No* [*Kdo říká ano a kdo říká ne*] — Almaty ▼

Organizers' Memories

Vzpomínky organizátorů

Tereza Koudelová

Student coordinator of the festival SETKÁNÍ/ENCOUNTER 2013
Studentská koordinátorka festivalu SETKÁNÍ/ENCOUNTER 2013

The third week of April, i.e. from the 16th to the 20th April 2013, was a magic date we became emotionally attached to. And we had been attached to it for a long time and there were many of us. Students of the 3rd year of Theatre Management put their trust in me and agreed that I would lead them for more than a year (until today I have considered that an admirable act of courage). Was it easy? Sometimes it was, sometimes it wasn't, of course. As it is with everything. But who would remember many bad things after such a long time? I certainly wouldn't. Therefore when I was asked to write this contribution, I remembered only wonderful things. For example, when we came up with the "Contrasts" as the festival theme at the very beginning, we, managers, thought it was great. Then we went with this idea to our directors. We were a little worried about what they would say but when we told them, they said: "Yeah, that's great". And we had beer and thought about what to do next.

Třetí týden v dubnu, konkrétně 16. až 20. 4. 2013 – to bylo to magické datum, ke kterému jsme se upínali. Upínali jsme se k němu dlouho a bylo nás hodně.

Studenti 3. ročníku Divadelního manažerství mi dali důvěru a dohodli se, že je na festivalu budu déle než rok vést (doteď to považuji za obdivuhodný akt odvahy).

Bylo to jednoduché? Někdy ano, někdy samozřejmě ne. Tak jako je to se vším. Ale kdo by si po tak dlouhé době pamatoval mnoho špatných věcí? Já tedy rozhodně ne. Proto když jsem byla požádána, abych napsala tento můj příspěvek, vzpomněla jsem si jen na ty věci krásné.

Například, když jsme hned na začátku vymysleli téma festivalu „Kontrasty“, o kterém jsme si mysleli (my manažeři), že je skvělé. Přišli jsme s tímto návrhem za našimi režiséry. S trochou obav, co na to řeknou, jsme jim jej navrhli a ony řekly: „Jo, to je skvělé.“ A tak jsme si dali pivo a vymýšleli co dál.

▼ Tereza Koudelová | Tereza Koudelová ▼

DIVADELNÍ
FAKULTA
JAMU

Divadelní fakulta Janáčkovy akademie múzických umění v Brně pořádá
2013. Mezinárodní festival divadelních škol
SETKÁNÍ/ENCOUNTER

16.-20.
dubna

"Actors are born,
not made."

www.encounter.cz

Festivalová infolinka a rezervace vstupenek: +420 733 127 611

Festival se koná pod záštitou...
 Festival se koná za finanční podpory...

▼ Festival information centre | Festivalové infocentrum ▼

What was next? A poster! A wonderful visual by a student from Tomáš Baťa University in Zlín. Her painted characters were in all the festival places. I confess I stole one character (it was a monkey) and it's still hanging in my room today.

As the festival drew closer, we were joined by other students and thus various additions were added to the main programme. Stage design students organized a big exhibition and others made funny promotion clips for ENCOUNTER TV. Adventurous types set to the editing of the festival reporter *Meeting Point*, while actors performed at ceremonies.

I practically spent all my time with my management team. Every week we had a meeting (a so-called council), where we discussed organizational issues. The most amazing council was the one before Christmas. Because we did it more like a relaxed party. The lovely smell of mulled wine was everywhere and everybody got a small present. No dramas, no problems – just merrymaking.

By contrast the strangest council was the last one just before the festival. It actually appeared that we did not know about any problem which we would have to solve. I had contradictory feelings then. I came to the conclusion that this situation could have two out-

Co bylo dál? Plakát! Přečasný vizuál od studentky z Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně. Její kreslené postavičky byly na všech festivalových místech. Přiznám se, že jsem jednu postavu ukradla (konkrétně to byla opice) a dodnes mi visí na památku v pokoji. Jak se festival blížil, připojovali se k nám další studenti. A díky tomu vznikaly různorodé doplňky hlavního programu. Scénografie udělala velkou výstavu a jiní studenti pro nás točili vtipné propagační spoty na ENCOUNTER TV. Odvážlivci se pustili do redakce festivalového zpravodaje *Meeting Point*. Herci nám zase účinkovali na ceremoniálech.

Já jsem prakticky všechn svůj čas trávila s mým drahým manažerským týmem. Každý týden jsme měli společnou schůzku (tzv. radu), kde se řešily organizační záležitosti. Nejhezčí rada pro mě byla ta před Vánocemi. Pojali jsme ji totiž odpočinkově jako večírek. Všude vonělo svařené víno a každý dostal malý dárek. Žádná dramata, žádné problémy – prostě jen veselí.

Oproti tomu nejzvláštnější rada byla ta poslední před začátkem festivalu. Ukázalo se totiž, že nevíme o žádném problému, který bychom museli řešit. Tehdy jsem měla rozporuplné pocity. Došla jsem k závěru, že tato situace může mít dvě vyústění. Buď jsme

comes: either we are really good and everything is ready, or we have made a terrible mistake and forgotten something and there will be problems. In the end, none of these outcomes won. During the festival we resolved a few discrepancies or readily provided what was missing. We were not perfect but we were not at our wits end.

The atmosphere of the five days seemed charming to me. Theatre performances took place during the day and festival parties in the evening. People enjoyed themselves – that’s how it should be at the festival.

The festival ended, awards were handed out and I had a feeling that our role as the main organizers was reaching the end. Well, it wasn’t. I even don’t know why, but our class decided to apply for a national competition for the best student project of the year. To our joy and surprise we won. Only then did we finally say goodbye to the festival.

I have the feeling that I’ve described our festival just in superlatives. Was it really like that? I don’t know, maybe not. In any case that’s how I remember it and I always will.

opravdu dobří a vše je nachystáno, nebo jsme na něco krutým způsobem zapomněli a budou problémy. Nakonec nevyhrála ani jedna varianta. V průběhu festivalu jsme vyřešili pár nesrovnalostí, či operativně zajistili, co nebylo. Takže jsme nebyli bezchybní, ale v koncích také ne.

Atmosféra těch pěti dní mi připadala kouzelná. Přes den probíhala divadelní představení, večer festivalové večírky. Lidé se spolu bavili – a tak to má na festivalu být.

Festival skončil, ceny byly rozdány a já jsem měla pocit, že tím naše úloha hlavních organizátorů je u konce. Nebylo tomu tak. Ani nevím proč, ale rozhodli jsme se s naším ročníkem přihlásit do celostátní soutěže o nejlepší studentský projekt roku. K našemu potěšení (i překvapení) jsme vyhráli. A až poté jsme se s festivalem definitivně rozloučili.

Mám pocit, že jsem náš ročník popsala v samých superlativech. Jestli takový opravdu byl? Nevím, možná ne. Každopádně já si ho takto pamatuji a pamatovat budu.

Gabriela Krečmerová / Zuzana Patráková

Artistic managers of the festival SETKÁNÍ/ENCOUNTER 2013
Umělecké vedoucí festivalu SETKÁNÍ/ENCOUNTER 2013

To look back to the 23rd festival SETKÁNÍ/ENCOUNTER does not mean only to turn our heads a little to focus on a few details and then to move our heads back. For us (and although we speak on behalf of the “artistic management” only, we dare say that this is true for all the organizers) to look back means literally to twist our heads and to focus on so many impulses that our necks will be in pain for a long time. In fact, “our” festival was influenced by more than a year’s work of all the people involved and that requires (when looking back) closer attention, whether you like it or not.

Our first meeting with the 23rd festival SETKÁNÍ/ENCOUNTER took place a year and a month before the opening. First there was an email from the coordinator and then there was a meeting with all the organizers. We mention this for one good reason. A year and a month before opening means a whole month before the opening of the previous festival! The entire team was set up, including allocation of functions. At that moment we realized what we were going to be involved in. Until then we had perceived the festival as “a free week when we can watch a lot of productions of students from foreign schools and then we can get drunk with them” and suddenly we were assigned the function of “artistic management”. And we accepted it – we were sinking deeper and deeper. And what did all that involve? We looked after the theme. Not only did we write press releases, presenters’ speeches and editorials about this theme, but we guarded it as a concept. Because ENCOUNTER is not a patchwork

Ohlédnutí se za 23. ročníkem festivalu SETKÁNÍ/ENCOUNTER neznamena pouhé letmé otočení hlavy, přenesení pozornosti na pár detailů a vrácení hlavy zpět. Pro nás (a ačkoliv mluvíme pouze za „umělecké vedení“, trůfneme si tvrdit, že to platí kompletně pro všechny organizátory) znamená ono ohlédnutí se doslova vyvrácení hlavy a zaostření na tolik podnětů, že z toho bude ještě hodně bolet za krkem. Na „našem“ festivalu totiž ulpěla více jak roční práce všech, a to si (při vzpomínání) vyžádá chtít nechtíc větší pozornost.

Naše první setkání s 23. ročníkem festivalu SETKÁNÍ/ENCOUNTER proběhlo rok a měsíc před jeho zahájením. Nejprve přišel email od koordinátorky a posléze se uskutečnila schůzka se všemi organizátory. O tomto se rozepisujeme z jednoho prostého důvodu – rok a měsíc před zahájením... To znamenalo celý měsíc před zahájením ročníku předcházejícího! A už byl ustanoven kompletně celý tým, včetně rozvržení funkcí? To byl moment, kdy nám došlo, čeho se právě chystáme stát součástí. Festival, který jsme do té doby vnímaly jako „týden volna, při kterém máme možnost zhlédnout spoustu představení studentů zahraničních škol a večer se s nimi opít“, na nás naložil funkci „uměleckého vedení“. A my ji přijaly. A propadaly se hlouběji a hlouběji. A co že to vlastně všechno obnášelo? Staraly jsme se o téma. Téma, o kterém jsme nejen psaly tiskové zprávy, řeči moderátorů či úvodníky, ale také ho hlídaly jako koncept. Protože

▼ Gabriela Krečmerová and Zuzana Patraková | Gabriela Krečmerová a Zuzana Patraková ▼

of everything with everything. And we firmly believe that we did not make a patchwork of the 23rd festival. We checked the ideas behind everything that went “out” and could be seen by potential visitors of the festival. We were entrusted with the authority to select a poster and graphics of the festival, we participated in preparation of sponsor parties, we were involved in preparing clips and promotional materials. We – together with the Great Festival Council – could influence the choice of performances and schools which were to be invited to the festival. Every week we went to the Small Festival Council where elected representatives of a particular organization section stood up and presented to others what their team had achieved. It was good to take part in these “sessions” because then we had the feeling that we are better informed. And sometimes it was really funny. The first “presenter” informed us that the festival had just won the great sponsor “x” and an important grant to the value of “y”. Then the second “presenter” announced that the notice board at the entrance to Dalibar had been finished. There were superb contrasts like that and we thought ever more often about

ENCOUNTER není slátaninou všeho se vším. A pevně doufáme, že se nám podařilo z 23. ročníku slátaninu neudělat – kontrolovaly jsme koncepčnost všeho, co šlo „ven“ a mohlo být viděno potenciálními návštěvníky festivalu. Dostaly jsme rozhodující pravomoc při výběru plakátu a grafiky celého festivalu, podílely se na přípravách sponzorských večírků, spolupracovaly při tvorbě spotů a propagačních materiálů. Mohly jsme společně s Velkou festivalovou radou ovlivnit výběr škol a představení, která budou na festival přizvána. Každý týden jsme docházely na Malou festivalovou radu, na které vždy povstali zvolení zástupci určité organizační sekce a předestřeli ostatním, čeho jejich tým v uplynulé době dosáhl. Bylo dobré se těchto „sedánek“ účastnit, člověk pak měl pocit, že se lépe orientuje. A občas to bylo opravdu komické: První „vystupující“ nás informoval, že festival právě získal velkého sponzora „x“ a důležitý grant ve výši „y“. Druhý „vystupující“ pak oznámil, že byla dokončena výzdoba nástěnky u vchodu do Dalibaru. Krásné kontrasty takto vznikaly. A my stále častěji přemítaly nad zvoleným tématem festivalu

the selected festival theme “Contrasts” and we said: “Yeah! That’s it! ‘Contrasts’ as a theme! What a brilliant idea!”

The organizers presented this theme to us at the first meeting and we had absolutely no reason to refuse it. I think that not even they had any idea how fitting it would be. The festival is organized by somebody else every year. Everybody must go through the same round of mistakes and lessons. Everybody must find their way alone. Everything is watched by the supervisors and the Great Festival Council is authorized to decide essential issues. But what about the rest? We are still amazed how it is possible that ENCOUNTER is so huge! And that it works at all! And we are not surprised any more that the meeting with us regarding the next festival took place a month before the opening of that year’s festival. Contrasts, contrasts... Sponzor “x”, the grant “y” and the notice board. And we are not trying to ridicule the notice board! On the contrary. It is fascinating how responsible everybody was regarding their new issues, suggestions, tasks and nobody bothered whether their task was bigger or smaller than others. Everything had the same importance for everybody. Even now when we look back at the ENCOUNTER festival, we are a little sentimental. It was lovely work – the organizers managed to deliver the festival, to make it a nice, bright and sociable creation and our task was to

„Kontrasty“ a říkaly si: „Jo! Toto jo! Téma kontrasty, vždyť je to geniální!“

Toto téma nám organizátorky předestřely hned na první schůzce a my neměly sebemenší důvod ho nepřijmout. Myslím, že ani ony samy tenkrát netušily, jak se stane vypovídajícím. Festival, který každý rok pořádá někdo jiný. Každý si musí projít oním kolečkem chyb a poučení. Každý si cestu musí najít sám. Nad vším sice bdí supervizoři a Velká festivalová rada, která má pravomoc rozhodnout zásadní otázky, ale ten zbytek? Doteď nás udivuje, jak je možné, že může být ENCOUNTER tak obrovský! A že může vůbec fungovat! A už se ani na moment nedivíme, že schůzka s námi ohledně dalšího ročníku proběhla měsíc před zahájením ročníku v té době aktuálního.

Kontrasty, kontrasty... Sponzor „y“, grant ve výši „x“ a nástěnka. A to se nesnažíme vysmívat nástěnce! Ba naopak. Je fascinující, jak zodpovědně všichni přistupovali k novým a novým problémům, návrhům, úkolům a nikomu nezáleželo na tom, je-li jeho úkol větší či menší. Pro všechny bylo všechno stejně důležité. Doteď se nám při vzpomínání na ENCOUNTER trochu zasteskne. Byla to krásná práce – organizátorům se podařilo celý festival porodit, udělat z něho sympatické, chytré a společenské stvoření a naším úkolem bylo bdít nad tím, aby toto sympatické, chytré

make sure that this nice, bright and sociable creature did not seem to be shy, bland and without an idea. And we hope it did not. It is important to accept the fact that none of us is an independent unit but that we all are where we should be. It was important to believe that those who get a task would carry it out. This trust became fundamental and essential for our festival and it was clear that nobody wanted to betray this trust. The whole festival – not only its 23rd year is based on this. The school entrusted some students with the organization of such a great event and the others with the attendance. And they all meet together and that is ENCOUNTER. So long live the festival!

a společenské stvoření na ostatní nepůsobilo nesměle, nemastně a bez myšlenky. A doufáme, že nepůsobilo. Důležité bylo totiž přijmout fakt, že nikdo z nás není samostatnou jednotkou, ale že jsme všichni na svém místě. Důležité bylo věřit, že ti, kdo dostanou úkol, ho splní. Tato důvěra se stala pro náš ročník festivalu základem a zásadní a bylo evidentní, že ji nikdo nechce zklamat. A na tom zřejmě stojí celý festival, ne pouze 23. ročník – škola dává jedněm studentům důvěru k organizaci tak velké akce a druhým k její návštěvnosti. A všichni společně se pak setkají a je z toho ENCOUNTER. Tak ať žije dál!

Awards

Ceny

The Jury's Awards

Actor

Julian Mücke and **Sebastian Kläy** (Scuola Teatro Dimitri, Verscio, Switzerland) for multiform acting full of fantasy and humour in the production of *Bobok*.

Direction

Lukáš Brutovský (Academy of Performing Arts Bratislava, Slovakia) for aptly depicting the spirit of the play covering contemporary social issues in the production of *A Profitable Position*.

Actress

Ekaterina Georgijeva (National Academy for Theatre and Film Arts, Sofia, Bulgaria) for the appealing voice of humanism in an exceptionally stylized production of *The Caucasian Chalk Circle*.

Stage Design

Adriana Černá (Academy of Performing Arts in Prague, Czech Republic) for creating an imaginative space for this exceptional team work in the production of *The Rites of Spring*.

Actress

Yang Zi (Shanghai Theatre Academy, Shanghai, China) for the intensity and convincingness of her acting in the production of *Wilderness*.

Ceny poroty

Mužský herecký výkon

Julian Mücke a **Sebastian Kläy** (Scuola Teatro Dimitri, Verscio, Švýcarsko) za mnohotvárné herectví plné fantazie a humoru v inscenaci *Bobok*.

Režie

Lukáš Brutovský (Vysoká škola múzických umění Bratislava, Slovensko) za vystižení ducha předlohy v rámci současných společenských témat v inscenaci *Výnosné místo*.

Ženský herecký výkon

Ekaterina Georgijeva (National Academy for Theatre and Film Arts, Sofie, Bulharsko) za apelativní hlas humanismu ve výjimečně stylizované inscenaci *Kavkazský křídový kruh*.

Scénografie

Adriana Černá (Akademie múzických umění v Praze, Česká republika) za vytvoření imaginativního prostoru pro tuto výjimečnou skupinovou práci v inscenaci *Svěcení jara*.

Ženský herecký výkon

Yang Zi (Shanghai Theatre Academy, Šanghaj, Čína) za sílu a přesvědčivost jejího herectví v inscenaci *Divočina*.

▼ The press conference before the opening of the festival | Tisková konference před zahájením festivalu ▼

The Festival Director Award

Mdu Kweyama (University of Cape Town, Cape Town, Republic of South Africa) for the choice and direction of a globally-topical theme using simple staging means of drama and dance theatre in the production of *Brothers in Blood*.

Jury

Vladimír Hulec (Czech Republic) – an eminent theatre critic who focuses on dance and movement theatre. He himself is an active performer and an actor.

Sylvia Huszár (Hungary) – a theatre researcher and a translator who has mastered a great number of languages. She worked at the Hungarian Theatre Institute as an expert on foreign relations and a coordinator of international theatre projects. She is a head of the department of PR and international relations of the University of Theatre and Film in Budapest.

Alexandr Jerie (Czech Republic) – a translator from French, English and Russian. He has translated many theatre plays and he was a director of leading Czech theatre agencies.

Eduardo Rovner (Argentina) – an eminent playwright. His plays received a number of prestigious international awards and they are being played around the world.

Noel Witts (Great Britain) – a theatre critic and a distinguished teacher who has worked at many universities across the United Kingdom, e.g. University of Arts in London. He is the founder of Arts Interlink in London which specializes in international projects that focus on cultural policy and arts management.

Cena ředitele festivalu

Mdu Kweyama (University of Cape Town, Kapské město, Jihoafrická republika) za dramaturgickou volbu a režijní interpretaci globálně aktuálního tématu jednoduchými inscenačními prostředky činoherního a tanečního divadla v inscenaci *Pokrevní bratři*.

Porota

Vladimír Hulec (Česká republika) – významný divadelní kritik, jenž se zaměřuje především na taneční a pohybové divadlo. Aktivně vystupuje také jako performer a herec.

Sylvia Huszár (Maďarsko) – teatroložka a překladatelka ovládající velkou spoustu jazyků. Pracovala v Maďarském divadelním ústavu jako odborná referentka pro zahraniční vztahy a koordinátorka mezinárodních divadelních projektů. Vedoucí oddělení PR a zahraničních vztahů na Divadelní a filmové univerzitě v Budapešti.

Alexandr Jerie (Česká republika) – překladatel z francouzštiny, angličtiny a ruštiny. Přeložil spoustu divadelních her a působil také jako ředitel významných českých divadelních agentur.

Eduardo Rovner (Argentina) – významný dramatik, jehož hry získaly řadu prestižních mezinárodních cen a stále se hrají po celém světě.

Noel Witts (Velká Británie) – divadelní kritik a významný pedagog, který působil na mnoha univerzitách ve Spojeném království, například na University of Arts v Londýně. Je zakladatelem londýnské Arts Interlink, která se specializuje na mezinárodní projekty zabývající se kulturní politikou a uměleckým managementem.

Participating Schools

Zúčastněné školy

University of Music and Performing Arts Graz

Graz, Austria

Henrik Ibsen:

Playing Peer Gynt! (Hrát Peera Gynta!)

- Di** Elina Finkel
- Dr** Botho Strauß, Peter Stein, Elina Finkel
- St** + **Co** Lea Haslehner
- Ch** Hanna Rohn, Franziska Plüschke
- Mu** Eddie Luis
- Li** Ralph Beyer, Elina Finkel
- Pr** Uta Marong, Hanna Rohn
- Ca** Angelika Berger, Felix Breuel, Maria Burghardt, Dominik Jedryas, Claudia Kainberger, Oliver Lau, Daniel Langbein, Josef Mohamed, Aline Müller, Christian Neuhof, Franziska Plüschke, Lukas Stöger

National Academy for Theatre and Film Arts

Sofia, Bulgaria

Bertolt Brecht:

The Caucasian Chalk Circle (Kavkazský křídový kruh)

- Di** Kristina Janeva
- St** Ivajlo Hristov
- Co** Marina Janeva
- Ch** Edmond Scott
- Mu** Kiril Donchev
- Li** Ivajlo Hristov
- Ca** Eva Danajlova, Dragomir Draganov, Georgi Gotsin, Plamen Dimov, Daniela Stamova, Nikolaj Jovin, Rozalija Abgarijan, Svetla Rangelova, Ekaterina Georgijeva, Julijan Petrov, Milena Ermenkova, Nikola Oreshkov, Elena Telbis, Viktorija Angelova, Ivajlo Draganov, Ivan Panajotov, Kristina Cenkova, Svetoslava Ivanova, Sofija Ruhova, Darij Chavdarov

▼ Henrik Ibsen: *Playing Peer Gynt!* [*Hrát Peera Gynta!*] — Graz ▼

▼ Bertolt Brecht: *The Caucasian Chalk Circle* [*Kavkazský křídový kruh*] — Sofia ▼

▼ Matyáš Dlab, Marika Smreková: *Your Pain / My Pleasure* [*Vaše bolest / Moje potěšení*] — Brno ▼

Shanghai Theatre Academy

Shanghai, China

Cao Yu:

Wilderness (Divočina)

- Di + Dr** He Yan
- St** Tong Weili
- Co** Lin Qingxia
- Mu** He Yan
- Li** Xu Xiaohuan
- Pr** Jin Ye
- Ca** Sun Yuying, Zhang Yicong, Yang Mingxin, Yang Zi, Zhao Qingyi, Wang Lu, Zhou Chengao, Cao Zhen, Zhang Caicai, Zen Ziyou

Theatre Faculty of Janacek Academy of Music and Performing Arts in Brno (JAMU)

Brno, Czech Republic

Matyáš Dlab, Marika Smreková:

Your Pain / My Pleasure (Vaše bolest / Moje potěšení)

- Di** Marika Smreková
- Dr** Matyáš Dlab
- St** Anastázie Čaplenko
- Co** Anastázie Čaplenko
- Mu** Jana Tkáčová, Lukáš Dřevjaný
- Li** Petr Krupka, Václav Ryšavý
- Ch** Matúš Labanc
- Ca** Paulína Labudová, Iveta Austová, Táňa Hlostová, Tereza Slavkovská, Milada Vyhnálková, Lukáš Černocho, Miroslav Sýkora, Tomáš Červinek, Dalibor Buš, Miroslav Novotný, Jan Jedlinský, Michal Bumbálek

SKUTR and Co.: *The Rite of Spring* [*Svěcení jara*] — Prague

Theatre Faculty of Academy of Performing Arts in Prague (DAMU)

Prague, Czech Republic

SKUTR and Co.:

The Rite of Spring (*Svěcení jara*)

- Di + Dr** SKUTR
- St + Co** Adriana Černá
- Ch** Adéla Laštovková Stodolová
- Pr** Irena Velichová, Kristýna Chalupová, Pavla Klouzalová
- Ca** Anne-Françoise Josephová, Eliška Křenková, Soňa Páleníková, Hedvika Řezáčová, Johana Schmidtmajerová, Pavel Blažek, Jan Cina, Tilen Kožamejl, Šimon Krupa, Filip Šebšajevič, Antonín Týmal

Zhurgenov Kazakh National Academy of Arts Almaty, Kazakhstan

Bertolt Brecht:

He Who Says Yes / He Who Says No
(*Kdo říká ano a kdo říká ne*)

- Di + Dr** Natasha Dubs
- St + Co** Aigerim Bekmuhambetova
- Ch** Nataliya Novikova
- Mu** Kurt Weill
- Pr** Natasha Dubs, Gala Koretskaya
- Ca** Anastasia Klee, Rodion Yancen, Akyl Cholponbayev, Tolganay Beisembaeva, Xeniya Mukshad, Anna-Sofia Kraskovic, Svetlana Skobina

▼ Peter Brook, Marie-Hélène Estienne: *The Man Who Mistook His Wife for a Hat* [*Muž, který si pletl manželku s kloboukem*] — Cracow ▼

Meritorious Autonomous University of Puebla (BUAP)

Puebla, Mexico

Gustavo Alberto Cuallo González:

Macbeth's Furies (Macbethovy fúrie)

- Di + Dr** Gustavo Alberto Cuallo González
- St** Juan Haua Flores
- Co** Mónica Parra Hinojosa
- Mu** Jacob Arroyo and soundtrack *The Countess* by Julie Delpy
- Li** Gustavo Alberto Cuallo González
- Pr** Carmelo Martinez
- Ca** Jacob Arroyo, Daphne C. Herver, Aurea Vallejo, Lucía Fernandez

Ludwik Solski State Drama School in Cracow

Cracow, Poland

Peter Brook, Marie-Hélène Estienne:

The Man Who Mistook His Wife for a Hat
(**Muž, který si pletl manželku s kloboukem**)

- Di** Krzysztof Globisz
- St** Ryszard Hodur
- Co** Juriana Jur
- Ch** Tomasz Wesołowski
- Mu** Daniel Malchar
- Ca** Karolina Glab, Katarzyna Kubacka, Adrianna Kucmierz, Daniel Malchar, Marta Mazurek, Jan Sobolewski, Lukasz Stawowczyk, Weronika Wronka

Leon Schiller National Higher School of Film, Television and Theatre

Lodz, Poland

Mark Ravenhill:

Shopping and Fucking

- Di + Dr** Grzegorz Wiśniewski
- St + Co** Dominika Brzeska
- Mu** Rafał Kowalczyk
- Li** Grzegorz Wiśniewski
- Ca** Paulina Gałązka, Piotr Bondyra, Konrad Korkosiński,
Sabat Marcel, Milancej Antoni

Theatre Faculty of Academy of Performing Arts in Bratislava (VSMU)

Bratislava, Slovakia

Alexander Nikolayevich Ostrovsky:

A Profitable Position (Výnosné miesto)

- Di** Lukáš Brutovský
- Dr** Míro Dacho
- St** Zuzana Hudáková
- Co** Laura Štorcelová, Veronika Ďurišová
- Li** Jozef Miklós, Michal Čamaj
- Pr** Adriána Balázsová, Veronika Poláková
- Ca** Lukáš Dóza, Dominika Kavaschová / Petra Molnárová,
Daniel Fischer, Oto Culka, Daniel Žulčák, Jakub Lorencovič,
Kamila Antalová, Alexandra Palatínusová, Anna Nováková,
Richard Blumenfeld, Michal Kalafut, Lukáš Pavlásek

▼ Mark Ravenhill: *Shopping and Fucking* — Lodz ▼

▼ Fyodor Mikhailovich Dostoyevsky: *Bobok* — Verscio ▼

University of Cape Town

Cape Town, South Africa

Mike Van Graan:

Brothers in Blood (Pokrevní bratři)

- Di + Dr** Mdu Kweyama
- St** Little Theatre Workshop
- Co** Leigh Bishop
- Ch** Mdu Kweyama
- Li** Luke Ellenbogen
- Ca** Matthew Trustham, Daniel Richards, Sivankosi Gabanga

Scuola Teatro Dimitri – University of Applied Sciences and Arts of Southern Switzerland (SUPSI)

Verscio, Switzerland

Fyodor Mikhailovich Dostoyevsky:

Bobok

- Di** Grigorij Lifanov
- St** Ricky Maggi
- Co** Stephanie Metzner
- Li** Christoph Siegenthaler
- Ch** Corinna Vitale
- Mu** team of composers (kolektiv autorů)
- Ca** Naima Bärlocher, Chloé Bolliger, Charlotte Engelbert, Laura Hagemann, Sebastian Kläy, Shahaf Michaeli, Julian Mücke, Marc Oosterhoff

2014

08–12. 04. 2014

(WHO, WHERE, WHEN, WHY)... **TO BE?!**
(KÝM, KDE, KDY, PROČ)... **BÝT?!**

▼ Elfriede Jelinek: *Princess Plays* [*Princezničky*] —Vienna ▼

Veronika Bošelová | Veronika Bošelová

Organizers' Memories Vzpomínky organizátorů

Veronika Bošelová

Student coordinator of the festival SETKÁNÍ/ENCOUNTER 2014
Studentská koordinátorka festivalu SETKÁNÍ/ENCOUNTER 2014

What was the 24th festival like? Five festival days – the same as in previous years. The main programme and off-programme? The same as in previous years. The accompanying programme? The same as well. Nevertheless the 24th festival was different from previous years and surely from the following years in many ways. Just the theme which pervades the whole festival is different every year. Every festival is organized by different people and they have different visions, aims and ideas about what the next festival should bring not only to the participants but also to the organizers. What was the 24th festival like then? (WHO, WHERE, WHEN, WHY)... TO BE?! These questions were the main theme of the 24th festival. Every artist and actu-

Jaký byl 24. ročník? Pět festivalových dní – stejně jako v letech uplynulých. Hlavní program a off-program? Stejně jako v uplynulých ročnících. Další doprovodný program? Také stejně. Přesto byl i 24. ročník v mnohém odlišný od těch předchozích, a jistě i od těch nadcházejících. Už jen téma, které se prolíná celým festivalem, je každý rok jiné. Festival organizují jiní lidé. Ti mají jiné vize, cíle a představy o tom, co by měl další ročník přinést nejen účastníkům, ale také organizátorům. Jakou podobu tedy měl 24. ročník?

(KÝM, KDE, KDY, PROČ)... BÝT?! Tyto otázky byly hlavním tématem 24. ročníku festivalu. Otázky, s nimiž se potýká nejen každý umělec, ale koneckonců každá lidská bytost. Díky

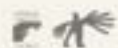
▼ The festival promotion in the streets of Brno | Propagace festivalu v ulicích Brna ▼

ally every human being deals with these questions. They initiated dialogues, intensive discussions and answers were searched for. During preparations for the 24th festival we (organizers) asked ourselves – what do we want to change? Where do we want to move the festival? We searched for a new “view on the matter”. Therefore we invited a student jury which consisted of member schools of the E:UTSA (Europe: Union of Theatre Schools and Academies). This network, of which JAMU’s Theatre Faculty is a member, is based on the principle of maximising students’ involvement – connecting up with each other, establishing possible future professional contacts and sharing experiences. And that was also our goal – to bring the festival closer to students who are not directly participating in the festival. The results of the pilot festival with the student jury included passion for the matter, the joy of work, declaring different opinions, mutual inspiration, working with other students.

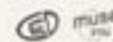
One of the specifics of the 24th festival was its geographical focus – only European schools were presented in the main programme, although this was unintended. The dream of every coordinator as well as of every team member is to have an absolutely definite pro-

otázkám byly vedeny dialogy, intenzivní diskuse, hledaly se odpovědi. Při přípravách 24. ročníku jsme se (my organizátoři) ptali – co chceme změnit? Kam chceme festival posunout? Chtěli jsme nový „pohled na věc“. Tak jsme přizvali studentskou porotu složenou z členských škol sítě E:UTSA (Europe: Union of Theatre Schools and Academies). Tato síť, jíž je DIFA JAMU členem od podzimu 2013, funguje především na principu co největší zainteresovanosti studentů – vzájemné propojení, navázání možných budoucích profesních kontaktů, předání zkušeností. A to byl i náš cíl – co nejvíce festival přiblížit i studentům, kteří nejsou přímými účastníky festivalu. Zapálení pro věc, radost z práce, vyjádření odlišného názoru, vzájemná inspirace, propojení s dalšími studenty – to jsou výsledky pilotního ročníku studentské poroty.

Specifikem 24. ročníku bylo také jeho geografické zaměření – neplánovaně se v hlavním programu festivalu představily pouze školy evropské. Mít stoprocentně jistý program již od zasedání výběrové komise (zpravidla v lednu) je jistě sen každého koordinátora, a konečkonců i každého člena týmu. I s neočekávanými událostmi se však musí počítat, a tak při přípravách došlo

8. – 12. DUBNA 2014 | WWW.ENCOUNTER.CZ

SETKÁNÍ/ENCOUNTER

2014

**DIVADELNÍ FAKULTA JANÁČKOVY AKADEMIE MUZICKÝCH UMĚNÍ V BRNĚ POŘADÁ
24. MEZINÁRODNÍ FESTIVAL DIVADELNÍCH ŠKOL SETKÁNÍ/ENCOUNTER**

gramme at the session of the selection committee (usually in January). However, one must be ready even for unexpected events – the main programme was changed twice during preparations. But as we say: Every cloud has a silver lining, which was really true about the quality of “substitute” productions. It was also the first time the festival had included an epilogue – about two weeks after the festival, JAMU’s Theatre Faculty welcomed an ensemble from Lyon, France, which was the very end of the 24th festival.

What the festival was like for the participants can be easily deduced from the rich photo documentation and from responses received after the festival. And what was the festival like for the organizers? JAMU’s entire Theatre Faculty was undoubtedly involved in the preparations of the festival. Each of the students, albeit in a different way and to a different extent, was affected by the preparations in one way or the other. First of all, we gathered experience – whether in communication with public organizations or with the faculty management. However, most frequently we learned how to communicate with each other and to make ourselves understood. We were learning to listen more and to understand more. We gained a new view of the work we did. We found out that it was impossible to implement everything in the way we had imagined. On the other hand we often crossed our own limits and discovered that many things could be done. Many of us learned what we are really like. It is too early to find out if the work at the festival helped us on a professional level. However, most of us will be proud to mention this period of our lives that we spent on the festival in our CVs. The most important thing is the conviction that the energy and work that we all invested in the festival was worth it. The most important result is the growing interest in participating in every new festival. To sum up, from 8th to 12th April 2014 twelve student theatre ensembles from all around Europe were presented to Brno audiences with 22 productions in the main programme. Almost 300 participants (students, teachers, guests) came to the Moravian metropolis. Altogether 6 creative teams from JAMU’s Theatre Faculty presented their productions in the off-programme. If you saw an invisible theatre in the streets of Brno (presented by the Studio of Physical Theatre), you did not see right. Every morning discussions with doughnuts! Workshops, evening programme... The expert and student juries presented six awards in total. There were six issues published of the festival daily Meeting Point. Volunteers! 2799 sold tickets. 301 people at the Meeting Point Party. Almost one year and a half of intensive work, which was well worth it.

ke změně v hlavním programu hned dvakrát. Ale jak se říká, vše zlé je k něčemu dobré, a v případě kvality „náhradních“ inscenací to skutečně platilo. Prvně se také na festivalu objevil epilog – zhruba dva týdny po festivalu přivítala DIFA JAMU soubor z francouzského Lyonu, a tím tak udělala finální konec za 24. ročníkem.

Jaký byl festival pro účastníky, to si lze lehce odvodit z bohaté fotodokumentace a reakcí obdržných po skončení festivalu. Jaký byl ale festival pro jeho organizátory? Do příprav festivalu je, bezesporu, zapojena celá Divadelní fakulta JAMU. Každý ze studentů jiným způsobem, každý jinou měrou, ale každého přípravy festivalu nějak zasáhnou. Sbírali jsme především zkušenosti – ať už v komunikaci s veřejnými subjekty či s vedením školy; nejčastěji jsme se ale učili komunikovat a domluvit se sami mezi sebou. Učili jsme se více naslouchat a více porozumět. Získávali jsme nový pohled na práci, kterou děláme. Zjistili jsme, že ne vše lze realizovat tak, jak bychom si představovali, na druhou stranu jsme častokrát šli za vlastní hranice a zjistili, že mnoho věcí jde. Mnoho z nás i poznalo, jací jsme. Zjistit, jestli nám práce na festivalu pomohla po profesní stránce – na to je ještě příliš brzy. Většina z nás si však již v tuto chvíli onu část života, kterou nad festivalem strávila, s hrdoostí napíše do životopisu. A to je nejdůležitější – přesvědčení, že energie a práce, kterou jsme kvůli festivalu všichni vydali, za to stála a měla výsledek. Tím výsledkem je zejména každý nový realizovaný ročník a vzrůstající zájem o účast na festivalu.

Suma sumárum – ve dnech 8.–12. dubna 2014 se v Brně divákům představilo 12 studentských divadelních souborů z celé Evropy, které odehrály celkem 22 představení v hlavním programu. Celkem se do moravské metropole sjelo téměř 300 účastníků (studenti, pedagogové, hosté). V off-programu pak svá představení uvedlo celkem 6 tvůrčích týmů z DIFA JAMU. Jestli jste viděli neviditelné divadlo v ulicích města Brna (realizované Ateliérem klaunské scénické a filmové tvorby), neviděli jste správně. Každé ráno diskuse, i s koblihami! Workshopy, večerní program... Odborná a studentská porota udělily celkem šest cen. Šest také vyšlo čísel festivalového deníku *Meeting Point*. Dobrovolníci! 2 799 prodaných vstupenek. Tři sta a jeden člověk na Meeting Point Party. Téměř rok a půl intenzivní práce, která rozhodně stála za to.

Michal Skočovský

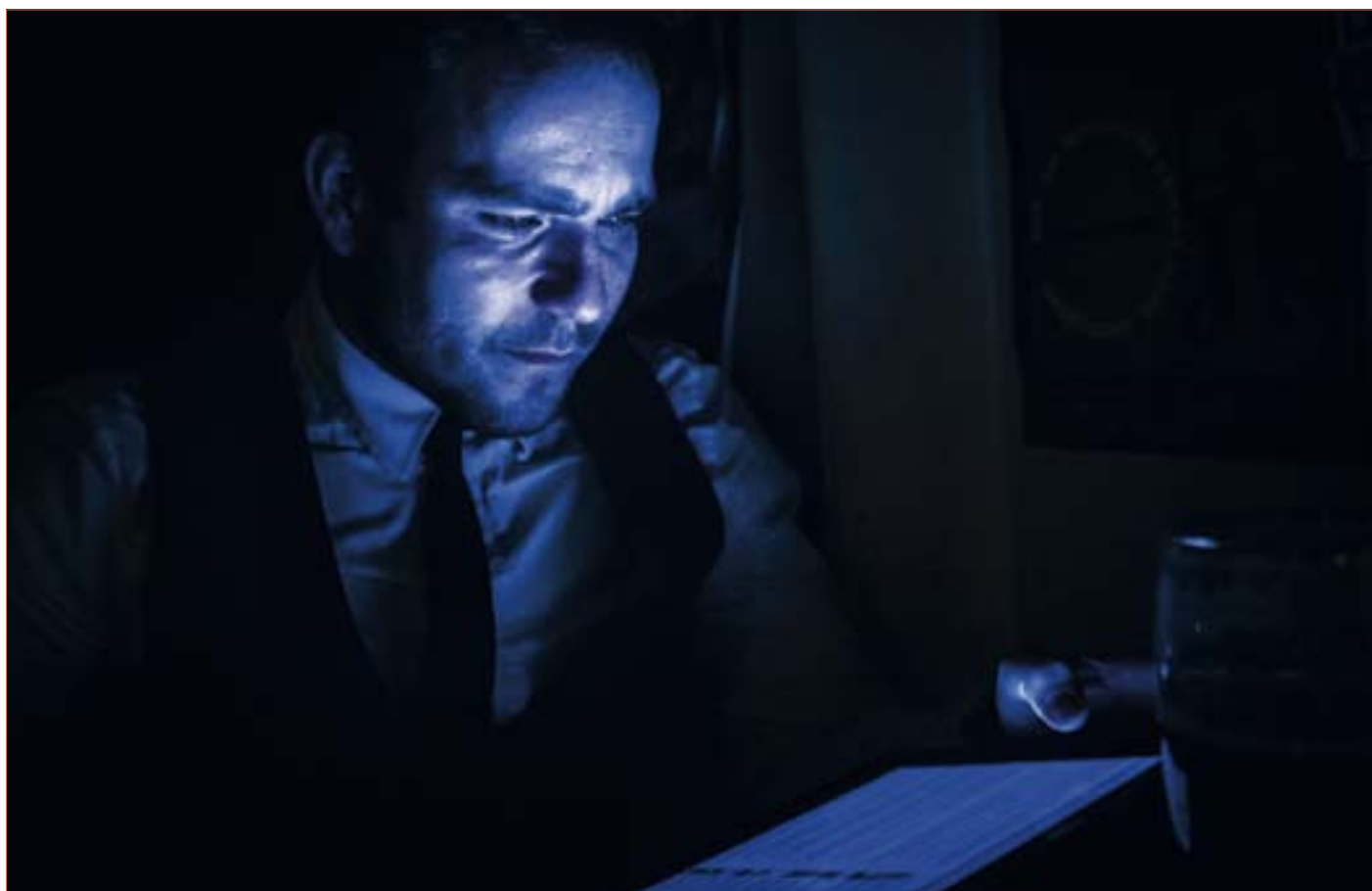
Artistic manager of the festival SETKÁNÍ/ENCOUNTER 2014
Umělecký vedoucí festivalu SETKÁNÍ/ENCOUNTER 2014

The 24th international festival of theatre schools SETKÁNÍ/ENCOUNTER, which took place in the spirit of questions, ended several weeks ago. A new organizational team is preparing the jubilee 25th festival and we've got rid of the last few bits of the festival stress and excitement. It is not easy to write about and reflect the work of dozens of people in the course of almost a year and a half. It is also impossible to describe what we all went through just on a few lines. But I can focus in this article on a few important moments and on our few small victories. I believe the most essential moment was the close cooperation with the students of the Graphic Design Studio of Tomáš Baťa University in Zlín because the purist-like visual identity of the 24th festival was created there in the course of the year.

This year's almost existential festival theme was successfully projected to all festival promotion materials (billboards, bulletins, articles, invitations etc.). After a long time, the theme became an

24. ročník Mezinárodního festivalu divadelních škol SETKÁNÍ/ENCOUNTER, který se nesl v duchu otázek, je už několik týdnů za námi. Nový organizační tým již připravuje jubilejní 25. ročník a z nás spadly poslední zbytky festivalového stresu a opojení. Není lehké psát a reflektovat téměř rok a půl trvající práci několika desítek lidí. Stejně tak nelze na několika málo řádcích popisovat, čím si každý z nás prošel, ale mohu se v tomto článku zaměřit alespoň na pár významných okamžiků a na pár našich malých vítězství. Za zcela nejzásadnější okamžik považuji úzkou spolupráci se studenty z ateliéru Grafický design zlínské Univerzity Tomáše Bati, neboť právě zde vznikala v průběhu roku puristicky laděná vizuální identita 24. ročníku festivalu.

Letošní takřka existenciální festivalové téma se podařilo úspěšně promítnout do veškerých festivalových propagačních materiálů (billboardů, bulletinů, článků, pozvánek etc.), téma se stalo po dlouhé době nedílnou a značně viditelnou složkou festivalu.

▼ Michal Skočovský | Michal Skočovský ▼

▼ The opening ceremony | Zahajovací ceremoniál ▼

integral and considerably visible part of the festival. The visitors and participants encountered the theme everywhere. I consider this creative combination of the theme, graphics and promotion materials to be another “victorious” and successful moment in the preparation of and in the course of the festival.

The most significant productions were selected from the record number of schools that applied to take part. I would like to mention at least one of them as an example. It was the production of students from the Max Reinhardt Seminar at the Viennese University who came with the production of *Princess Plays* by the Austrian playwright Elfriede Jelinek. It should be mentioned that this production was directed by Martin Čičvák, a successful graduate of JAMU's Theatre Faculty. But the festival was not made up only of the main programme. There were also off-programme productions, social parties, discussions, workshops and of course participants, visitors and other people involved who managed to create a unique multi-cultural atmosphere. Among the discussions, I would like to point out the one with Filip Nuckolls, the former artistic director of the Drama Studio in Ústí nad Labem about the current situation of the studio.

Návštěvníci i účastníci se s ním setkávali téměř na každém místě. Právě toto kreativní propojení tématu, grafiky a propagačních materiálů považuji za další „vítězný“ a vydařený moment v rámci příprav i v průběhu samotného festivalu.

Z rekordního počtu přihlášených škol se podařilo vybrat nevyraznější inscenace. Pro příklad bych rád upozornil alespoň na jednu z nich. Konkrétně to byla inscenace studentů vídeňské univerzity Max Reinhardt Seminar, kteří na letošní ročník přijeli s inscenací *Princezničky* rakouské dramatičky Elfriede Jelinek. Je třeba zmínit, že tuto inscenaci režíroval úspěšný absolvent Divadelní fakulty JAMU Martin Čičvák. Ovšem nebyl to pouze hlavní program, který dělal festival tím, čím byl. Byla to stejně tak i off-programová představení, společenské večírky, diskuse, workshopy a samozřejmě účastníci, návštěvníci a ostatní participující, kteří dokázali vytvořit jedinečnou multikulturní atmosféru. Mezi diskusemi bych rád vyzdvihl debatu s bývalým uměleckým šéfem Činoherního studia Ústí nad Labem Filipem Nuckollsem o současné situaci tohoto studia.

Za jeden z největších a nejcennějších úspěchů však považuji vznik mezinárodní studentské poroty a udělení studentské ceny

I believe that one of the greatest and the most valuable achievements was the establishment of the international student jury and the student award under the auspices of the organization E:UTSA. We managed to organize a conference of these young institutions and Brno became the second place of the encounter of representatives of thirteen eminent European theatre schools. The festival undoubtedly offered the audience a diverse programme and these partial achievements are not the main thing. The goal of the festival is encounter and encountering. We can only hope that we succeeded in creating a pleasant atmosphere, which supported encountering. We can just finish this short review by thanking all our colleagues, because without their support and work we would not have been able to organize the festival. Our thanks also go to the management of JAMU and JAMU's Theatre Faculty, to all the teachers, sponsors and last but not least to all the visitors.

We wish great things and enough strength to the new organization team and we look forward to the 25th festival of SETKÁNÍ/ENCOUNTER in less than a year's time.

pod záštitou organizace E:UTSA. Podařilo se nám zorganizovat konferenci této mladé instituce a Brno se tak stalo po ruském Petrohradu druhým místem setkání zástupců třinácti významných evropských divadelních škol.

Festival bezpochyby nabízel divákům rozmanitý program a tyto dílčí úspěchy nejsou to jediné, lépe řečeno, to hlavní. Cílem festivalu je setkání a setkávání. Jediné, v co tedy můžeme doufat, je, že se nám podařilo vytvořit příjemnou atmosféru, která právě setkávání notně podpořila. Nezbyvá nám nic jiného, než toto krátké ohlédnutí se za festivalem ukončit poděkováním všem kolegům, spolupracovníkům, bez jejichž podpory a práce bychom nebyli schopni tento festival zrealizovat. Poděkování patří i vedení JAMU a Divadelní fakulty JAMU, všem pedagogům, sponzorům a v neposlední řadě všem návštěvníkům.

Prejeme i mnohé úspěchy a dostatek sil novému organizačnímu týmu a za necelý rok se budeme těšit na 25. ročník festivalu SETKÁNÍ/ENCOUNTER.

Awards

Ceny

The Jury's Awards

Script

Meghan Tyler (Royal Conservatoire of Scotland, Glasgow, Scotland) for the script of the production of *Nothing to be Done*, which represents artistic hope for the future.

Costumes

Aurelia Stegmeier and **Hanna Peters** (Hannover University of Music, Drama and Media, Hannover, Germany) for costumes and masks which correspond to poetics and stylisation of the production of *The Wardrobe*.

Actress

Antonina Sonina (Saint Petersburg State Theatre Arts Academy, St Petersburg, Russian Federation) for her convincing performance of mother Kabanova representing the acting involvement and means used in the extraordinary generation adaptation of Ostrovsky's *Storm* in the production of *How Can I Ruin You if I Love You More Than Life...*

Ceny poroty

Scénář

Meghan Tyler (Royal Conservatoire of Scotland, Glasgow, Skotsko) za scénář inscenace *Nedá se nic dělat*, který představuje umělecký příslib do budoucna.

Kostýmy

Aurelia Stegmeier a **Hanna Peters** (Hannover University of Music, Drama and Media, Hannover, Německo) za kostýmy a masky, které odpovídají poetice a stylizaci celé inscenace *Šatní skříň*.

Ženský herecký výkon

Antonina Sonina (Saint Petersburg State Theatre Arts Academy, Petrohrad, Ruská federace) za přesvědčivé ztvárnění matky Kabanovy reprezentující herecké nasazení a prostředky uplatněné v mimořádné generační adaptaci Ostrovského *Bouře*, inscenaci *Jak tě mohu zničit, miluji-li tě více než život...*

Directing

Emiliano Russo (Silvio d'Amico National Academy of Dramatic Arts, Rome, Italy) for leading the whole project, for the connection of the idea with real action on stage, for the interplay of the theatre ensemble, for the choice expressive means including music and light accompaniment and for the timing of the entire production of *From Pinocchio*.

The Festival Director Award

Tomasz Lipiński (Leon Schiller National Higher School of Film, Television and Theatre, Lodz, Poland) for the unique acting performance linking internal authenticity with the ability of epic expression in the production of *A Couple of Poor Polish-Speaking Romanians*.

Režie

Emiliano Russo (Silvio d'Amico National Academy of Dramatic Arts, Řím, Itálie) za vedení celého projektu, za propojení myšlenky s reálným děním na jevišti, za souhru hereckého kolektivu, za výběr výrazových prostředků včetně hudebního a světelného doprovodu a temporytmus celé inscenace *Od Pinocchia*.

Cena ředitele festivalu

Tomasz Lipiński (Leon Schiller National Higher School of Film, Television and Theatre, Lodž, Polsko) za osobitý herecký výkon propojující vnitřní autenticitu se schopností epického vyjádření v inscenaci *Dva ubohý Rumuni, co mluvěj polsky*.

▼ E:UTSA Awards ceremony | Udělování ceny E:UTSA ▼

E:UTSA Award (student jury)

Emiliano Russo (Silvio d'Amico National Academy of Dramatic Arts, Rome, Italy) for opening up the space for common work by trusting his team in the production of *From Pinocchio*.

Jury

Jussi Kareinen (Finland) – Senior Lecturer in the Cultural Management programme at Seinäjoki University of Applied Sciences (Seinäjoen Ammattikorkeakoulu) and theatre journalist. He is a member of the Finnish Critics' Association which was founded in 1950 and has almost 1000 members today.

Filip Nuckolls (Czech Republic) – a director, a graduate of the AMU's Theatre Faculty in Prague, where he studied at the Department of Dramatic Theatre. He has worked as a guest at a number of leading theatres in the Czech Republic and since 2002 he has been working as a director and artistic director of the Drama Club in Ústí nad Labem.

Kristina Žantovská (Czech Republic) – a dramaturge and a journalist. As a dramaturge she worked in several leading Czech theatres: Vinohrady Theatre, Pod Palmovkou Theatre, Theatre on the Balustrade. At present she is the dramaturge of new formats at the Czech Radio.

Christine Richiere (France) – an expert in the field of light design. She is also an academic lecturer and researcher in the field of art history. At present she teaches light design at ENSATT (École nationale supérieure des arts et techniques du théâtre).

Frédéric Poty (France) – a director who primarily focuses on travelling theatre. In 1985 he opened a small theatre called Le Cocotier in Saint-Étienne and in 1994 he became the artistic director of Compagnie. Since 2005 he has been the artistic director of the festival Villeneuve en Scène in Avignon.

Student Jury

Mira Askelund (United Kingdom) – a student of acting at the Royal Conservatoire of Scotland in Glasgow.

Laura Guhl (Germany) – a student of theatre dramaturgy at the Bavarian Theatre Academy in Munich.

Egle Kizaitė (Lithuania) – a student of theatre dramaturgy at the Lithuanian Academy of Music and Theatre in Vilnius.

Mateusz Korsak (Poland) – a student of acting at the Ludwik Solski State Drama School in Cracow.

Andrey Zagorodnikov (Russia) – a student of theatre directing at the Saint Petersburg State Theatre Arts Academy.

Cena E:UTSA (studentská porota)

Emiliano Russo (Silvio d'Amico National Academy of Dramatic Arts, Řím, Itálie) za vytvoření otevření prostoru pro společnou práci důvěrou vloženou do jeho týmu v inscenaci *Od Pinocchia*.

Porota

Jussi Kareinen (Finsko) – docent v programu Kulturní management na Univerzitě aplikovaných věd v Seinäjoki (Seinäjoen Ammattikorkeakoulu) a divadelní novinář. Je členem Finské asociace kritiků, která vznikla v roce 1950 a dnes čítá téměř 1 000 členů.

Filip Nuckolls (Česká republika) – režisér, absolvent Katedry činoherní režie Divadelní fakulty AMU v Praze. Úspěšně hostoval v řadě významných divadel České republiky a od roku 2002 působí v Činoherním studiu Ústí nad Labem jako režisér a umělecký šéf.

Kristina Žantovská (Česká republika) – dramaturgyně a novinářka. Jako dramaturgyně pracovala v několika předních českých divadlech: Divadlo na Vinohradech, Divadlo pod Palmovkou a Divadlo Na Zábradlí. V současnosti je dramaturgyní nových formátů Českého rozhlasu.

Christine Richiere (Francie) – odbornice v oblasti lighting designu, která také vede akademickou výuku a výzkum v oblasti historie umění. V současné době vyučuje světelný design na ENSATT (École nationale supérieure des arts et techniques du théâtre).

Frédéric Poty (Francie) – režisér, který se zajímá především o kočovné divadlo. V roce 1985 otevřel ve městě Saint-Étienne malé divadlo Le Cocotier a od roku 1994 byl uměleckým šéfem Compagnie. V roce 2005 stanul v čele uměleckého vedení festivalu Villeneuve en Scène v Avignonu, kde působí dodnes.

Studentská porota

Mira Askelund (United Kingdom) – studentka činoherního herectví Royal Conservatoire of Scotland v Glasgow.

Laura Guhl (Německo) – studentka divadelní dramaturgie Bavarian Theatre Academy v Mnichově.

Egle Kizaitė (Litva) – studentka divadelní dramaturgie Lithuanian Academy of Music and Theatre ve Vilniusu.

Mateusz Korsak (Polsko) – student činoherního herectví Ludwik Solski State Drama School v Krakově.

Andrey Zagorodnikov (Rusko) – student divadelní režie Saint Petersburg State Theatre Arts Academy.

Participating Schools

Zúčastněné školy

Max Reinhardt Seminar, University
for Music and Performing Arts

Vienna, Austria

Elfriede Jelinek:

Princess Plays / Death and the Maiden
(Princezničky / Smrt a dívka)

- Di** Martin Čičvák
- St** Hans Hoffer
- Co** Elisabeth Binder-Neururer
- Ch** Ismael Ivo
- Mu** Adamas Quartett
- Li** Gerhard Fischer
- Ca** Marthe Lola Deutschmann, Maren Galler, Anna-Lisa Grebe,
Saskia Klar, Eugen Knecht, Anna Krestel

Royal Conservatoire of Antwerp

Antwerp, Belgium

Nina Herbosch:

Stuck in the Mud (Ten, kdo se neskrývá)

- Di** Freek Vielen
- St** Nina Herbosch, Freek Vielen, Lucas Vandervost
- Co** Nina Herbosch
- Li** Nina Herbosch, Freek Vielen, Rik Suijs, Hugo Moens
- Mu** Antsy Pants, Charles Bernstein, Sleeper, Brother Dege
- Ca** Nina Herbosch

▼ Nina Herbosch: *Stuck in the mud* [*Ten, kdo se neskrývá*] — Antwerp ▼

▼ Emil František Burian: *The War [Vojna]* —Prague ▼

Theatre Faculty of Janacek Academy of Music and Performing Arts in Brno (JAMU)

Brno, Czech Republic

Thomas Mann:

The Confessions of Felix Krull, Confidence Man (*Zpověď hochštaplera Felixe Krulla*)

- Di** Lukáš Kopecký
- Dr** Martin Sládeček
- Li** Petra Konvicová
- Mu** Martin Holoubek
- Ca** Jakub Rek, Ida Sovová, Alžbeta Vaculčíaková, Libor Stach, Jan Řezníček, Sarah Haváčová, Lucie Ingrová, Táňa Malíková, Vojtěch Říha, Zbyšek Humpolec

Theatre Faculty of Academy of Performing Arts in Prague (DAMU)

Prague, Czech Republic

Emil František Burian:

The War (Vojna)

- Di** Jaroslava Šiktancová
- Dr** Zuzana Burianová
- Ch** Martin Pacek
- Mu** Emil František Burian
- Li** Ondřej Růžička
- Ca** Michal Balcar, Vojtěch Bartoš, Petr Buchta, Izabela Firlová, Iva Holubová, Tereza Krippnerová, Jakub Koudela, Marek Mikulášek, Michal Necpál, Kristýna Podzimková, Marie Radová, Maja Štípková, Štěpán Tretiag, Ondřej Vacke, William Valerián, Tereza Vítů, Josefína Voverková

▼ Team work: *The Wardrobe [Šatní skříň]* — Hannover ▼

Theater Arts and Techniques Higher National School (ENSATT)

Lyon, France

Pierre de Marivaux:

The Dispute (Spor)

- Di** Richard Brunel
- As** Louise Vignaud
- Dr** Catherine Ailloud-Nicolas
- St** Guillemine Burin des Roziers, Gala Ognibene
- Co** Carole Nobiron, Cindy Lombard
- Li** Julie Lorant, Luc Michel
- Mu** Lola Etiève, Estelle Gotteland
- Ca** Jérôme Cochet, Pauline Coffre, Ewen Crovella, Charlotte Fermand, Thomas Guené, Daniel Leocadie, Clémence Longy, Solenn Louër, Maxime Pambet, Manon Payelleville, Noémie Rimbart, Théophile Sclavis

Hannover University of Music, Drama and Media – Theatre Faculty

Hannover, Germany

Team work:

The Wardrobe (Šatní skříň)

- Di** Stephan Hintze
- St** Katharina Zerr, Anika Neubert
- Co** Aurelia Stegmeier, Hanna Peters
- Ch** Stephan Hintze
- Mu** Heiko Klotz
- Li** Thorsten Keppler
- Ca** Alexandra Ostapenko, Lisa Schwindlmg, Sophia Vogel, Sven Daniel Bühler, Lucas Federhen, Maurizio Miksch, Tomasz Robak, Yassin Trabelsi

Silvio d'Amico National Academy of Dramatic Arts

Rome, Italy

Team dramaturgy:

From Pinocchio (Od Pinocchia)

- Di** Emiliano Russo
- St** Bruno Buonincontri
- Co** Emiliano Russo
- Li** Sergio Ciattaglia
- Ch** Monica Scalese
- Ca** Valentina Carli, Barbara Chichiarelli, Flaminia Cuzzoli, Valerio D'amore, Arianna Di Stefano, Desirée Domenici, Carmine Fabbriatore, Matteo Mauriello, Marco Mazzanti, Gianluca Pantosti, Ottavia Orticello, Matteo Ramundo

Ludwik Solski State Drama School in Cracow

Cracow, Poland

Szymon Bogacz:

Circle of Fifths – Fragments (Kvintový kruh: Fragmety)

- Di** Aleksandra Poplawska
- St** Paula Grocholska
- Co** Adam Kasjaniuk
- Mu** Anna Maria Janicka
- Ca** Alicja Karluk, Anna Paruszyńska, Ewa Porebska, Lena Schimscheiner, Maciej Charyton, Marek Grabiniok, Mikołaj Jodliński, Kamil Mroz, Michał Nowak, Damian Strzala, Kosma Szyman

Team dramaturgy: *From Pinocchio [Od Pinocchia]* — Rome

▼ Dorota Mastowska: *A Couple of Poor, Polish-Speaking Romanians* [*Dwa ubohý Rumuni, co mluvěj polsky*] — Lodz ▼

Leon Schiller National Higher School of Film, Television and Theatre

Lodz, Poland

Dorota Mastowska:

A Couple of Poor, Polish-Speaking Romanians
(*Dwa ubohý Rumuni, co mluvěj polsky*)

- Di** Małgorzata Bogajewska
- St** Maciej Chojnack
- Ca** Milena Staszuk, Marta Jarczewska, Kamila Kamińska, Hubert Kułacz, Tomasz Lipiński, Patryk Pietrzak

Saint Petersburg State Theatre Arts Academy

Saint Petersburg, Russia

Alexander Ostrovsky:

How Can I Ruin You if I Love You More Than Life ...
(*Jak tě mohu zničit, miluji-li tě více než život...*)

- Di** Maria Romanova
- St** kolektiv studentů
- Co** kolektiv studentů
- Li** Piotr Kasatyev
- Ca** Rimma Sarkisyan, Mark Ovchinnikov, Nikita Volkov, Galina Kochetkova, Antonina Sonina, Filipenko Anton, Artem Loschilin, Anna Zhmaeva, Sofia Nikiforova, Kirill Frolov, Oleg Lukonin, Sergei Volkov

▼ Albert Camus: *Caligula: Going! Going! Gone!* [*Caligula: Poprvé, podruhé, potřetí!*] — Ljubljana ▼

Theatre Faculty of Academy of Performing Arts in Bratislava (VSMU)

Bratislava, Slovakia

William Shakespeare, Heiner Müller:

Macbeth: A Play about Bastards
(**Macbeth: Hra o bastardech**)

- Di** Tomáš Procházka
- Dr** Pavol Száz
- St** Marta Poláková, Sumako Koseki
- Co** Zuzana Hudáková
- Ca** Ferstl Šimon, Andrejcová Katarína, Pokorný Tomáš,
Turek Tomáš, Kovalčíková Jana, Mosný Braňo,
Kvietik Matúš, Kysel Jaroslav, Zeleníková Dominika,
Rákovská Anna, Staroňová Paula, Palatínusová Alexandra

University of Ljubljana, Academy of Theatre, Radio, Film and Television

Ljubljana, Slovenia

Albert Camus:

Caligula: Going! Going! Gone!
(**Caligula: Poprvé, podruhé, potřetí!**)

- Di** Tjaša Črnigoj
- Ad** Ana Obreza
- Co** Andrej Vrhovnik
- Li** Hotimir Knific, David Andrej Francky
- Ch** Stephan Hintze
- Mu** Heiko Klotz
- Ca** Matija Rupel, Lucija Tratnik, Benjamin Krnetič, Rok Kravanja,
Robert Korošec, Nejc Cijan Garlatti, Nik Škrlec, Lovro Finžgar

▼ William Shakespeare, Heiner Müller: *Macbeth: A Play about Bastards* [*Macbeth: Hra o bastardech*] — Bratislava ▼

▼ Meghan Tyler: *Nothing to be Done* [*Nedá se nic dělat*] — Glasgow ▼

Royal Conservatoire of Scotland

Glasgow, United Kingdom

Meghan Tyler:

Nothing to be Done (Nedá se nic dělat)

Di Joanne Thomson

Ca Meghan Tyler, Emma Curtis,
Francesca Tomlinson, Laura Wooff

XXV SETKÁNÍ/ENCOUNTER

14–18. 04. 2015

25.

Mezinárodní festival
divadelních škol

SETKÁNÍ ENCOUNTER

POŘÁDÁ DIVADELNÍ FAKULTA JANÁČKOVY AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V BRNĚ

Vtáhne vás do hry!

14.–18. 4. 2015

www.encounter.cz

Abbreviations

Di	Director
As	Assistant director
Dr	Dramaturge
Dm	Dramatization
St	Stage design
Co	Costumes
Li	Lights
Ch	Choreography
Mu	Music, Sound
Pr	Production
Ca	Cast
Vi	Videomastering

Zkratky

Di	režie
As	asistent režie
Dr	dramaturgie
Dm	dramatizace
St	scénografie
Co	kostýmy
Li	světla
Ch	choreografie, pohybová spolupráce
Mu	hudba, hudební doprovod
Pr	produkce
Ca	herecké obsazení
Vi	videomastering

Published by / Vydala Theatre Faculty of the Janáček Academy of Music and Performing Arts in Brno
Divadelní fakulta JAMU, Brno 2015

Editor / Odpovědný redaktor Marek Hlavica

Authors of the entries / Autoři příspěvků Veronika Bošelová, Martin Domkář, Marek Hlavica, Lukáš Kopecký, Tereza Koudelová,
Gabriela Krečmerová, Petr Oslzlý, Zuzana Patraková, Michal Skočovský, Zbyněk Srba,
Alena Štěpánová, György Varga

Photos / Fotografie Jean-Louis Fernandez – ENSATT, Marek Hlavica, Pavel Nesvadba, Iveta Ryšavá, Klára Urbášková,
Archives of the National Theatre in Brno and Centre for Experimental Theatre / Archivy Národního divadla
Brno a Centra experimentálního divadla, Archive of JAMU / Fond umělecké dokumentace JAMU

Cover & Typo / Obálka a grafická úprava Pavel Křepela

Production / Produkce Barbora Leskovjanová

English translation / Překlad Ivan Kolman

Proof Reading / Jazyková redakce Steve Chalk (EN), Klára Hanáková (CZ)

ISBN 978-80-7460-077-7

2010

2011

2012

2013

2014

SETKÁNÍ 2010

SETKÁNÍ

2014

ENCOUNTER

DIVADELNÍ FAKULTA

JANÁČKOVY AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V BRNĚ